

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 67^{ον}

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1926

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Πλήρης επιθεώρησις τών έξωτερικών καί έσωτερικών γεγονότων.

Γνώμαι καί εύχαί τών πολιτικών Άρχηγών.

ΔΗΜ. Π. ΓΟΥΝΑΡΗ: Τό πρώτον πολιτικόν του πρόγραμμα.

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ :

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δραχ. 150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	75
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικώς)	£ 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολλάρια 5

Εξάμηνος συνδρομαί έξωτερικού καί τρίμη-
νοι έσωτερικού δέν γίνονται δεκταί.

— Διά δημοσιεύσεις άγγελιών ιδιαίτερα
συμφωνίαι.

— Τά έμβάσματα άπευθύνονται δι' έπι-
ταγής προς την διεύθυνσιν.

— Διά πάσαν άνωμαλίαν περι την άποστο-
λήν του φύλλον οί κ. κ. συνδρομηταί παρα-
καλοϋνται ν' άπευθύνονται προς την Διεύ-
θυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ 31 (Μέγαρον Καραπάνου)

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 44

105 ΚΛΑΔΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ

Εκτέλεσις Τραπεζικών εργασιών πάσης φύσεως. Άνοιγμα πιστώσεων έναντι φορτωτικών εγγράφων. Λογαριασμοί καταθέσεων όψεως και επί προθεσμία εις δραχμάς και ξένα νομίσματα. Έκδοσις πιστωτικών Έπιστολών, μεταβίβασις Ταχ. και Τηλεγρ. Έντολών Πληρωμών, έκδοσις ταξιδιωτικών Έπιταγών της «Αμερικαν Έξπρες» (Traveler's cheques).

Ιδιαίτεροι ευκολίαι παρέχονται προκειμένου περί εργασιών εις Δολάρια και άνοιγματος πιστώσεων έναντι φορτωτικών εγγράφων εν Αμερική.

Διαθέτουσα τέλειον δίκτυον Υποκαταστημάτων άπανταχοῦ τοῦ κόσμου, εξασφαλίζει ταχεϊαν την εκτέλεσιν πάσης φύσεως Τραπεζικής εργασίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Εν Εὐρώπῃ : Λονδίνον, Λίβερπουλ, Σαούθαμπτον, Γλασκώβη, Έδιμβούργον, Παρίσιον, Χίβρη, Μασσαλία, Νίκαια, Ίτερλάκων, Λουκέρνη, Ζυρίχη, Άμβέρσα, Βρυξέλλαι, Ρώμη, Νεάπολις, Γένοβα, Φλωρεντία, Βερολίνον, Άμβούργον, Βρέμη, Άμστερνταμ, Ρότερνταμ, Κοπεγχάγη, Κωνσταντινούπολις.

Εν Ινδίαις : Καλκούτα, Βομβάη.

Εν Κίνα : Χογκόγγ, Σαγκάη, Τιετσίν, Πεκίνον.

Εν Νοτίῳ Ἀμερικῇ : Βολπαρούζο, Μοντεβίδεο, Μπουένος Άϊρες.

Εν Ἰαπωνίᾳ : Γιοκοχάμα.

Εν Φιλιππίναις : Μανίλα.

Εν Αἰγύπτῳ : Καίρον.

Εν Παλαιστίνῃ : Ἱερουσαλήμ.

Εν Ἠνωμέναις Πολιτείαις : 30 υποκαταστήματα.

Εν Καναδᾷ : Μοντρεάλ, Τορόντο, Γούντιπεγκ.

20Ν ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Εξασφαλίζει πᾶσαν ευκολίαν εις τοὺς ταξιδευόντας

ΕΤΟΣ Β'

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1926

ΤΕΥΧΟΣ 67^{ον}

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΙΩΑΝ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει διατυπώνει τὴν διάπυρον εὐχὴν ὅπως αἱ ἡγέται τοῦ ὁμόφρονος πολιτικοῦ κόσμου, εἰς τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους ἀποβλέποντες, τὴν Ἀγίαν Μνήμην τῶν τετυχημένων Νεκρῶν μας εὐλαβοῦμενοι, καὶ τὴν ἀκλόνητον πίστιν τοῦ Λαοῦ ἐπὶ τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Ἰδεολογίαν τιμῶντες, ἀποφασίσουν τὴν ταχυτέραν ἑνώσιν τῶν κομμάτων, εἰς μίαν ἰσχυράν, ἐνθουσιώδη καὶ ἀκατάβλητον παράταξιν διὰ τὴν εξασφάλισιν τῆς ἐκλογικῆς νίκης τὴν 3ην Μαρτίου ε. ε.

Φιλοδοξοῦμαι εὐγενεῖς, νὰ σιγάσουν, προσωπικαὶ προστριβαὶ καὶ ἀνταγκλήσεις τοῦ παρελθόντος, νὰ λησμονηθοῦν, καὶ ὅλοι, ἀρχηγοὶ καὶ ὀπαδοί, πολιτευόμενοι παλαιοὶ καὶ νέοι, ᾗς ἀποβλέψουν πρὸς τὴν ΝΙΚΗΝ τῶν Ἰδεῶν μας. Ἡ ἑνώσις ᾗς ἀποτελέσῃ τὸ σύνθημα πάντων τῶν Ἰδεολόγων.

Ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ»,

Ο Κ ΙΩΑΝ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἡ Ἑλλὰς εἰσέρχεται εἰς τὸ Νέον ἔτος ἀφίνουσα ὀπισθεν αὐτῆς τὸ παρελθόν. Θὰ ἠδύχομην νὰ ᾤμηνεν ὀριστικῶς ὀπισθεν αὐτῆς ὅλας τὰς δόξας ἀλλὰ καὶ τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος, ὅχι μόνον ἔτους, ἀλλὰ ὁλοκλήρου περιόδου ἔτων. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Αὐτὸς καὶ μόνος εἶνε ὁ δημιουργὸς τοῦ μέλλοντός του. Ὅταν αὐτὸς δυσπιστεῖ πρὸς τὸν ἑαυτὸν τον, πρὸς τὴν πραγματικὴν του δύναμιν, καὶ ἀφίνει νὰ παρασύρεται ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς οἵτινες κολοκεύοντες τὰ στιγμιαία του πάθη ἢ καὶ τὰς ἀδυναμίας του (καὶ ποῖος λαὸς δὲν ἔχει ἀδυναμίας!) προσπαθοῦσι νὰ ἐκμεταλλενθῶσι ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ των τὴν δύναμιν του, τότε τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος εἶνε ζοφερόν. Καὶ πόσας φορές κατὰ τὸ μακρὸν παρελθόν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπέρασε ἀπὸ τοιαύτας ζοφεράς περιόδους ἀκριβῶς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον! Ὅταν ὁ λαὸς ἀποβλέψῃ μετὰ θάρρους πρὸς τὴν ἀλήθειαν ὅσον καὶ ἂν τοῦ εἴνε πικρά, καὶ ἀντιμετώπισῃ μετὰ σθένους τὰς πραγματικότητας, μετὰ ἀνδρισμοῦ θετικοῦ καὶ συνειδήσεως τόλμης, τότε δὴ δημιουργήσῃ τὸ λαμπρὸν μέλλον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ τοῦ εἶναι διὰ τὸ 1926. Νὰ ἀποβάλῃ τὴν νάρκην τῆς ψυχῆς του, τὰς μεμνημοσύνας, τὰς δημαγωγίας, καὶ νὰ ὀρθωθῇ ὁλόκληρος, εὐελπίς ἐν τοῖς δεινοῖς, αἰσιόδοξος, ἑτοιμος διὰ ἔργα, θετικά καὶ συνεπῶς μεγάλα.

ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο κ. ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ τέως πρωθυπουργός κ. Ἄνδρ. Μιχαλακόπουλος ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἔτους διέτύπωσε τὰ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας, ὡς ἑξῆς :

Δὲν εἶναι τόσον δυσχερὴς ἡ εὐρεσις τοῦ φαρμάκου εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς νόσους, ὅσον ἡ συμμόρφωσις τῶν θεραπευόντων τὸν ἀσθενῆ πρὸς τῆς ἐπιστήμης, τὰς ἐπιταγὰς.

Ἡ Ἑλλάς νοσεῖ, καὶ ὁμολογεῖται παρ' ὅλων. Νοσεῖ οἰκονομικῶς, νοσεῖ πολιτικῶς. Ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ πρώτη ἢ πολιτικὴ ἢ οἰκονομικὴ θεραπεία. Διὰ τὴν πολιτικὴν ἐξυγίανσιν πάντες τὴν αὐτὴν ἔχουσι γνώμην. Ταχεῖα ἐνέργεια γενικῶν ἐλευθερίων ἐκλογῶν καὶ ὑποταγῇ πάντων ἀνεξαρτέτως εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Μετὰ τοῦτο αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος πρέπει νὰ διεξαχθῶσιν κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα ἀσκόπους καὶ ἀτέρμονας συζητήσεις καὶ κατὰ μέθοδον, ἀποφράσσουσιν τὴν προσπάθειαν μιάς κακῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς παράλυσιν τῆς δράσεως αὐτοῦ. Ἡ πλειὴ τῶν λαῶν πρὸς τὸν κοινοβουλευτισμὸν ἔχει πολλαχόθεν πολλὰ ὥς κλονισθῇ. Ἡ ἀπελπισία περὶ τὴν ἐπιτυχὴ λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος γεννᾷ ἢ τὴν δικτατορίαν ἢ τὴν ἀναρχίαν. Αἰταιτεῖται κατάλληλος διαρρύθμισις τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου, ἵνα μὴ ὑποστῇ τὸ ἀποτελειωτικὸν πλῆγμα, ἵνα μὴ ἐπέλθουν ὑποτροπιάσεις τῆς δεινῆς ἀσθενείας, ὅφ' ἥς ἀπὸ δεκαετίας κατατρυχεῖται ἡ χώρα.

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν νόσον, τὸ κυριώτατον, σχεδὸν τὸ μοναδικόν, φάρμακον εἶναι ἡ ἰσοσκελίσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, περιορισμὸς τῶν δαπανῶν καὶ ἐπιμελὴς βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τῶν δημοσίων προσόδων. Βάσις καὶ προϋπόθεσις αὐτῶν εἶναι χρηστὴ καὶ ἀμερόληπτος διοίκησις, ἀφαρξίατος δηλ. ὑπαλληλία καὶ ἠθικῶς διοικοῦσα Κυβέρνησις. Δεξιὰ διαχειρίσις τῶν διεθνῶν ζητημάτων δύναται νὰ ἐξυψώσῃ πάλιν τὴν ἠθικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐπισύρῃ ἐκ νέου τὴν συμπαθεῖ ἐκτίμησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, τῆς ἀγκύρας σωτηρίας τῶν μικρῶν Κρατῶν. Κατάλληλοι διεθνεῖς συμφωνίαι, ὁμοίαι πρὸς τὴν συνα-

φθεῖσαν συμφωνίαν ἐν Βάσιγκτον ὑπὸ μεγάλων Κρατῶν, δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν περιορισμὸν νέων πολεμικῶν δαπανῶν, ἰδίᾳ δὲ ναυτικῶν. Ἀνταγωνισμὸς περὶ πολεμικὰς παρασκευὰς εἶναι ὀλέθριος διὰ τὰ οἰκονομικὰ καὶ αὐτῶν τῶν πλουσιῶν χωρῶν, πολλῶ μᾶλλον διὰ τὰ οἰκονομικὰ μικρῶν χωρῶν ἀναρρωνουσῶν.

Ἡ σύναψις ἐξωτερικοῦ δανείου θὰ ἐπέτρεπεν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος. ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν καταρτισμὸν συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος, πρὸς ἀντιμετώπισιν περιοδικῶν ἀνωμάλων διακυμάνσεων τῆς τιμῆς τῆς δραχμῆς. Τοιαύτη πολιτικὴ, συνοδευομένη μὲ εὐλαβῆ σεβασμὸν πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους, θὰ ἐδίδοτε στάδιον εἰς δημιουργίαν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς ἀνάπτυξιν τῶν πόρων τοῦ πλούτου τῆς χώρας καὶ θὰ ἐνεπνέετο ἡ ἀπαιτούμενη ἐμπιστοσύνη πρὸς παλιννόστησιν τοῦ φυγαδευθέντος συναλλάγματος, τοῦ ἀνήκοντος εἰς Ἑλλήνας. Διότι θὰ κατωρθοῦτο ἡ σταθεροποίησις τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, μεθ' ὃν θὰ ἐμελεῖτο ἂν συμφέρῃ ἡ ὀριστικὴ ἐφ' ἀπαξ ὑποτίμησις αὐτοῦ ἢ ἡ βαθμιαία ἀνατίμησις του.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὅμως τῶν ἀνωτέρω — αἵτινα δὲν ἀποτελοῦσιν οὔτε ἀγνώστους οὔτε νέας πολιτικὰς ἢ οἰκονομικὰς ἀληθείας — ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ὑποταγὴ τῶν ἐπιθυμιῶν, τῶν πόθων, τῶν παθῶν πάντων τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ ὑπερέτερου τῆς πατρίδος συμφέροντος. Κοινὸς τύπος καὶ αὕτη ἡ ἀλήθεια. Αἱ δὲ δυσπραγατοποιήτος δυστυχῶς. Ὡς συνεισφέρει ἕκαστος ἐκ τῶν δυναμένων πᾶσαν τὴν προσπάθειάν του πρὸς τοῦτο, ἃς ὀρθοτομήσῃ ἕκαστος αὐτῶν τὸν λόγον τῶν ἀληθειῶν ἐκείνων.

Πάτρις 26[12]1925

ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ ΡΟΥΦΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Α. Κανακάρης Ρούφος ὁμιλεῖ πρὸς τὴν Νέαν Ἐποχὴν ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους.

— Τὸ νέον ἔτος εὐρίσκει τὴν ἐσωτερικὴν μας κατάστασιν ἐν προφανεῖ προοδευτικῇ ἐξελίξει. Περὶ τὰ μέσα τοῦ διατρεξάντος ἔτους δι' εὐθαρσοῦς πρωτοβουλίας ἐτέθη τέρμα εἰς τὸν ἀτέρμονα βίον τῆς Συνελεύ-

σεως τῆς ὁποίας ἡ ὑπαρξὶς ἀπετέλει τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον διὰ τὴν πρὸς ὁμαλότητα καθοδήγησιν τῆς Χώρας. Ἡ τοιαύτη θαρραλέα καὶ πατριωτικὴ πρωτοβουλία ἔκαμε ὅ,τι θὰ ἔπρεπε ἀπὸ πολλοῦ νὰ εἶχον κάμῃ οἱ ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἀρχηγοὶ κομμάτων. Οἱ κύριοι οὗτοι, ὅχι μόνον δὲν εἶχον τὴν αὐταπάρνησιν νὰ δυσχεραίσουν μερικὸς ὁπαδούς των, ἀλλὰ ἔκτοτε μένεα πνέοντες, ὡς μὴ ἔδει, κατὰ τῶν ἀντικαταστησάντων αὐτοὺς εἰς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον, ἐκτρέπονται εἰς δεξιότητας δυναμένας νὰ γεννήσουν νέον χάσμα, καθ' ἣν συγκυρίαν αἱ τόσαι θυσίαι πολλῶν τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ στρατοπέδου διὰ νὰ γεφυρωθῇ τὸ παλαιὸν χάσμα δὲν ἔχουν ἀκόμη στερεώσῃ τὰ ἀποτελέσματά των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁδευόμεν νῦν ἀνεμῶν ἐμποδίων πρὸς ἐκλογὰς Γερουσίας καὶ κατόπιν Βουλῆς. Τοῦτο εἶνε μέγιστον βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἔστω καὶ ἔαν τὰ ἀποτελέσματα ἀμφοτέρων ἀφήσουν πικραμένους καὶ μηνύοντας ὀλίγους ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν.

Εἶνε δὲ καιρὸς νὰ ἐννοηθῇ ἀπὸ πάντας ὅτι ἡ Ἑλλάς εὐρισκομένη ἐν τῇ ἀρχῇ περιόδου γενικῆς ἀναδημιουργίας ἔχει ἀνάγκην ἡσυχίας ἔστω καὶ ἂν δὲν μένουν ὅλοι εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς πορείας τῶν πραγμάτων. Οὐδένα οὐδαμῶθεν διατρέχουσα κίνδυνον ἔξωθεν δύναται ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ καὶ ψυχικῇ ἡρεμίᾳ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ εἰρηνικά ἔργα τῆς ἀναδημιουργίας τῆς. Μὲ τὴν Σερβίαν αἱ σχέσεις τῆς εἶνε εἰλικρινέστατα φιλικαὶ, ἀδιαφόρως τῆς μὴ ἀνανεώσεως τῆς συνθήκης συμμαχίας. Ἡ ἐκ τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη εἶνε πάντοτε ζωντανή. Καταβάλλουσα συγχρόνως ἡ Ἑλλάς ὑπερανθρώπους προσπάθειας νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐκ συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν ὑποχρεώσεις τῆς, ἐλπίζει ὅτι κλείει

ὀριστικῶς τὴν θύραν τοῦ παρελθόντος, μὲ τὰς θλιβεράς ἐκ μακροστοῦς πολέμου ἀναμνήσεις καὶ προστριβὰς, καὶ καλλιεργεῖ στενωτέρας διὰ τὸ μέλλον σχέσεις μὲ τὴν Τουρκίαν.

Τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον εὐτυχῶς δὲν ἀνέκοψε τὴν ἀμφοτέρωθεν διάθεσιν πρὸς τακτοποίησιν καὶ ἐξομάλυνσιν τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ παρελθόντος ἐκκρεμούντων ζητημάτων μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡμῶν.

Τέλος μὲ τὴν Ἀλβανίαν αἱ σχέσεις ἡμῶν προάγονται ὁσημέραι διὰ τῆς ἐμπνεύσεως ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὴν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐννοεῖ νὰ σεβασθῇ τὰ ἐκ διεθνῶν συνθηκῶν θεσπισμένα καὶ ἀποβλέπει μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαθείας πρὸς τὴν ἐδραίωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ νεοπαγοῦς κράτους.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ὁμόρους αὐτῇ ἐπικρατείας. Ὡς πρὸς τὴν διεθνὴ θέσιν τῆς, προκαλέσασα τὸν γενικὸν θαυμασμὸν διὰ τῆς γιγαντείου προσπάθειας τῆς πρὸς ἀποκατάστασιν σχεδὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων ἀδελφῶν, καταγίνεται ἤδη διὰ συνάψεως νέων ἐμπορικῶν συμβάσεων καὶ ἀνανεώσεως ληξασῶν τοιούτων, νὰ ἀναπτύξῃ τὰς φιλικὰς σχέσεις τῆς μὲ ὅλα τὰ Κράτη.

Ὡς συμπέρασμα ὅλων τῶν ἀνωτέρω δύνανται τῆς μίαν καὶ μόνην δόλοψυχον εὐχὴν νὰ ἀπευθύνῃ ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος : «Γαλήνη, γαλήνη, γαλήνη!» Οἱ αἰδήλατοι ἐξ ἀνυπομονησίας βιαία κινήσεις δύναται νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπὶ τινα ἀκόμη χρόνον μόλις συγκρατούμενην ἰσορροπίαν καὶ, ἀντὶ τοῦ ὠραίου μέλλοντος τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς διαγράφεται πρὸ ἡμῶν, δύναται νὰ σημειωθῇ καταστροφὴ ἀνυπολόγιστου ἐυρύτητος καὶ ἐκτάσεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ 1925

Τὸ σπουδαιότερον ἐκ τῶν γεγονότων ὅχι μόνον τοῦ λήξαντος ἔτους ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρου τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου εἶνε ἀναμφισβήτητος ἡ ἐν Λοκάρνῳ λαβοῦσα χώραν Συνδιάσκεψις καθ' ἣν ἔλαβον μέρος ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανικῆς ἐπικρατείας διὰ πρώτην φορὰν παρακαθήμενοι ἐπὶ ἴσοις ὅροις ἐν εἰρηνικῷ συνεδρίῳ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἀνταπικῶν Δυνάμεων. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῆς καθαρᾶς ἰδεολογικῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐνέχουσα ἢ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνδιάσκε-

ψιν ὑπογραφεῖσα συνθήκη καὶ ἡ σοβαροῦς ἀναμφισβήτητος σημασία αὐτῆς διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ἐπάρχει ἐξ ἄλλου ἡ πρακτικὴ ἀποψις τῆς συντελεσθείσης διπλωματικῆς πράξεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετεύχθη ἡ πλήρης ἀπομόνωσις τῆς Ρωσσίας, γεγονὸς ἀποτελοῦν ἰσχυρότατον ἀπόκτημα διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

Πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὑπογραφείσης συνθήκης καὶ τῆς μετ' αὐτὴν κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἐπακολουθήσεως εἰσόδου τῆς

της οποίας προήλθεν η ύφισταμένη σήμερα σοβαρά κρίσις, την σοβαρότητα της οποίας καθιστά έκδηλον το γεγονός ότι εν Γαλλία η Άγγλική λίρα τιμάται 130 φράγκα. Θά ήτο άνωφελές να ενδιατρίψωμεν εις λεπτομερειακήν αναγραφήν των γεγονότων. Άρκει να σημειωθῇ ὅτι ἡ τελευταία ἐκ τῶν διαδεχθεισῶν ἀλλήλας Κυβερνήσεων ὑπὸ τὸν κ. Μπριάν εὐρίσκεται ἤδη εἰς τόσον δυσχερὴ θέσιν, ὅσον καὶ ἡ τοῦ κ. Παινλεβέ, ὅστις ἐπιζητήσας ἐν ἀρχῇ τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Καγιὼ διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔσχεν εἰς τὸ πάθητικόν της τὴν ἀποτυχίαν τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν, ἀποτυχίαν συντελέσαν οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἐτι μείζονα χαλάρωσιν τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος. Ὁ κ. Μπριάν ἐπεζητήσας τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Λουσαίρ, πρακτικοῦ οἰκονομολόγου, μετ' αὐτὸν δὲ ἐξέλεξεν ὡς συνεργάτην τοῦ τὸν ἔμπειρον πολιτικὸν κ. Ντουμαίρ. Ἀλλ' ἀμφοτέρων τὰ οἰκονομικὰ μέτρα, ἐσπευσμένως παρασκευασθέντα, δὲν ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἀρμοδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν διακινδυνεύει τις τολμηρὰν φράσιν ἂν ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ Γαλλία εὐρίσκεται σήμερον πρὸ σκοτεινοῦ ἀδιεξόδου ὅχι μόνον οἰκονομικοῦ, ἀλλὰ καὶ γενικωτέρου πολιτικοῦ χαρακτῆρος, τὴν διευκρίνισιν τοῦ ὁποίου εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐπιτύχῃ ὁ κ. Μπριάν.

Τὸ λήξαν ἔτος, ἐξ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, δὲν παρουσιάζει διὰ τὰ λοιπὰ κράτη σοβαρὰ γεγονότα δυνάμενα νὰ ἐπιφέρουν οὐσιώδεις μεταρροπὰς. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ἀνεφύησαν δύο ζητήματα, ἀμφοτέρω παραπεμφθέντα εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν. Τὸ πρῶτον, ἀναφερόμενον εἰς τὴν προστάσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι

σλαυφῶνων μειονοτήτων καὶ προκύψαν συνεπείᾳ πρωτοκόλλου ὑπογραφέντος παρὰ τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος, ἐλύθη κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὡσαύτως καὶ τὸ πατριαρχικόν, προκύψαν ἐκ κακῆς ἐρμηνείας τῆς Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, διευθετήθη ἀπομακρυνθέντος διὰ παραιτήσεως τοῦ ἀπελαθέντος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ ἐκλεγέντος νέου τοιοῦτου.

Τὸ ἕτερον τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ἀναφυνόντων ζητημάτων προήλθεν ἐκ συνοριακοῦ ἐπεισοδίου ἔχοντος αἰματηρὸν χαρακτῆρα. Τὸ ἐπεισόδιον ἀπέληξε κατὰ τρόπον οὐχὶ ἱκανοποιητικόν δι' ἡμᾶς, τῆς Ἑλλάδος ὑποβληθείσης παρὰ τοῦ ἐν Γενεύῃ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Δύναται ἐν τέλει νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις μας παρουσιάζουν κανονικὴν μορφήν. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα τοῦ λήξαντος ἔτους δὲν ὑπῆρξαν ἱκανὰ νὰ προσδώσουν ὀριστικὴν μορφήν εἰς τὰς μετὰ τῶν γειτόνων της σχέσεις τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι αἱ μετὰ τῆς Σερβίας διαπραγματεύσεις, χαλαρῶς βαίνουσιν, ἢ μᾶλλον λιμνάζουσιν εἰς οὐδὲν ἀπέληξαν. Τὸ ἐρχόμενον ἔτος θεωρεῖται γενικῶς ὡς μέλλον νὰ προσδώσῃ, λόγω τῶν ἀναμενόμενων γεγονότων, ὀριστικὴν μορφήν εἰς τὴν θέσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων. Διὰ τὴν Ἑλλάδα δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ διευκρίνισις τοῦ ἐσωτερικοῦ ζητήματος θὰ διευκολύνῃ τὴν διευκρίνισιν τῆς θέσεώς μας ὡς παράγοντες εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν.

PROBUS

Ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» εὐχεται εἰς τοὺς ἀξιοτίμους
συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας αὐτῆς τὸ ἀνατέλλον ἔτος.
εὐτυχὲς καὶ πλήρες χαρᾶς.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ)

ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ. - ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ
Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. - ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΠΡΕΣΒΕΙΣ.-ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Συνέχεια τῆς συνομιλίας τοῦ κ.
Στ. Σκουλούδη μετὰ τοῦ Πρέ-
σβως τῆς Γαλλίας κ. GUILLEMIN
Τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 1916.

— Θὰ ἐπράττατε καλῶς, ἀπῆντησα, ἐὰν συνεβουλευέστε τὸν στρατηγὸν ν' ἀποφύγῃ τοιαῦτα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ προκαλέσουν ἐξέγερσιν ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ. Τύπου ἐναντίον του, καὶ τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ λαοῦ, ὅστις ζηλοτύπως ἔχεται τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Προτιμότερον θὰ ἦτο διὰ τὸν στρατηγόν, περιστάσεως τυχούσης, νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ νομάρχου, ὅπως δι-ορθῶνται τὰ πράγματα ἄνευ πατάγου.

Εἶτα ἠρώτησεν ὁ πρέσβυς ἂν ὑπάρχῃ τρόπος ὅπως ὑποχρεωτικῶς αἱ ἐντεῦθεν ἢ ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ τὴν λοιπὴν Ἑδρῶπιν, πλὴν τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, πεμπόμεναι ἐπιστολαὶ μὴ διέρχωνται διὰ τῆς Ἀυστρίας, ἔνθα ὑποβάλλονται εἰς λογοκρισάν.

— Ὑποχρεωτικῶς δὲν εἶνε δυνατόν, ἀπῆντησα, νὰ γίνηται τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ἀποστολεὺς δικαιούται νὰ σημειοῖ ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς ἐπιστολῆς του τίνα ὁδὸν θέλει ν' ἀκολουθήσῃ αὐτή, τὴν σημειώσιν δὲ ταύτην εἶνε ὑποχρεωμένον τὸ ταχυδρομεῖον νὰ σεβασθῇ καθόσον εἶνε πραγματοποιήσιμος.

Μετὰ ταῦτα μοι ἐνεχείρισεν ὁ πρέσβυς σημείωμα, δι' οὗ ζητεῖται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς κανοίμων ξυλείας ἐξ Ἡπείρου διὰ τὰ ἐν Κερκύρᾳ Συμμαχικὰ στρατεύματα, ὡς ἔχοντα ἀνάγκην διακοσίων πενήκοντα τόννων τοιαύτης ξυλείας καθ' ἡμέραν, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης ἐν τῇ νήσῳ οἱ χωρικοί, ἐλκνόμενοι ἐκ τῆς προσφερομένης ὑπὸ τῶν ξένων ὑψηλῆς τιμῆς, κόπτονται καὶ πωλοῦσι ὡς καυσόξυλα τὰ ἐλαιόδενδρά των, — ἠρώτησε πρὸς τοῦτοισι ὁ πρέσβυς ἂν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀρθῇ ἐπίσης ἡ ἐξ Ἡπείρου ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς σφαγίων.

— Λυποῦμαι, ἀπῆντησα, μὴ δυνάμενος νὰ τὸν εὐχαριστήσω οὔτε διὰ τὸ ἐν οὔτε διὰ τὸ ἄλλο, διὰ τὸ πρῶτον διότι ἡ δυτικὴ Ἡπείρος εἶναι σχεδὸν τελείως ἀποφυλωμένη,

ἀλλὰ καὶ δάση ἐὰν εἶχε, τὸ ποσὸν 250 τόννων καυσόξυλων καθ' ἡμέραν — ἐὰν ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι λανθασμένος — οὐ μόνον τῆς Ἡπείρου ἀλλὰ καὶ τῶν πλείστων τῆς Ἑλλάδος μερῶν τὰ δάση θὰ ἐξωλόθυρε ταχέως, διὰ τὸ δεύτερον αἴτημα, τὴν ἐξαγωγήν τῶν σφαγίων, ἀδυνατῶ νὰ τὸν εὐχαριστήσω, διότι ἔνεκα τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς τροφίμων ἐξώθεν, εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν — τῷ εἶπον — σεῖς μᾶς ὑπεβάλατε, τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ λαοῦ εἶδη ὑπερετιμῆθησαν τόσον, ὥστε εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ λάβωμεν μέτρα αὐστηρά, ὅπως ὁ πτωχὸς πληθυσμὸς τῆς Ἡπείρου ἔχῃ τουλάχιστον χαμηλὴν τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος. Ἄλλως τε, προσέφερετε ἄλλοθεν εἰς Κέρκυραν καὶ ξύλα καὶ κρέατα καὶ πᾶν χρήσιμον ἐν πάσῃ ἀφθονίᾳ.

Εἶτα παρεπονέθη κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ τμήματος ἀσφαλείας ἐξασκουμένης αὐστηροτάτης ἐπιτηρῆσεως τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ πρακτόρων καὶ πληροφοριοδοτῶν τῆς Συνεννοήσεως, κατὰ τῆς καθ' ἑκάστην λεπτομερειατικῆς δημοσιεύσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν κινήσεων τῶν ἐξηγμένων πρακτόρων, καὶ τέλος κατὰ τῆς πρὸ τῶν ἡμετέρων ὑπὸ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας συλλήψεως τοῦ θυρωροῦ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς, καὶ τῆς ἄνευ λόγου κακοποιήσεως αὐτοῦ. Προσέθηκεν ἐν ἐπιλόγῳ, ὅτι ἡ τοιαύτη διαγωγή τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας κατέστη ἀφόρητος καὶ ζητεῖ ὁ πρέσβυς νὰ παύσῃ.

— Ἀγνοῶ, ἀπῆντησα, πόθεν ἀκριβῶς ἡ μυστικὴ ἀστυνομία λαμβάνει διαταγὰς, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν ἐκτρόπων μέσων ἢ καὶ βιαιοπραγίας, ὡς λέγει ὁ κ. Πρέσβυς, κατὰ τοῦ θυρωροῦ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, ἢ ἄλλου κατωτέρου αὐτῆς προσώπου, θέλω ἐξετάσει καὶ διατάξω ὅπως ἀπικοῦ, θέλω ἐξετάσει καὶ διατάξω ὅπως ἀπέχωσιν οἱ ἀστυνομικοὶ τοιαύτης συμπεριφορᾶς ἄνευ λόγου, ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν (ἐγὼ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν) ἐργῶν καὶ ἡμερῶν τῶν μυστικῶν δῆθεν πραγῶν καὶ ἡμερῶν τῆς Συνεννοήσεως, δὲν γνωρίζω πῶς δύναται νὰ ἐμποδισθῇ, ἀλλ' ἐν ταύτῳ δὲν βλέπω καὶ τί κακὸν γίνε-

ται εκ των δημοσιεύσεων των εφημερίδων, αι οποίαι ως γνωστόν, συνήθως παρακολουθούν όλα τα περίβλεπτα υποκείμενα και τέλος πάντων πρέπει να σας είπω, Κύριε Προσβευτά, ότι βαρέως, βαρύντα φέρομεν την υπαρκτήν μιάς ξένης διωργανωμένης αστυνομίας εν αυτή τη πρωτεύουση—τό ειπον ήδη εις τον εξ 'Αγγλίας συνάδελφόν σας—εις τι σας εξηρησίμευσε μέχρι τούδε η αστυνομία σας αυτή; Λέγεται επανειλημμένως ότι ο σκοπός της είναι να παρακολουθή το λαθρεμπόριον πολέμου, δηλαδή τον ενδεχόμενον ανεφοδιασμόν των έχθρικων υποβρυχίων εντεύθεν, και να σας γνωρίζη τας μηχανορραφίας (manigances) των αντιπάλων σας—λοιπόν, από τεσσάρων ήδη μηνών καθ' ους λειτουργεί η περιφημος αυτή υπηρεσία των πληροφοριών, πόσους ανεφοδιασμούς υποβρυχίων ανεκάλυψεν; ουδέ ένα! "Όσον δ' αφορᾷ τας ενεργείας του κ. Schenk και της αστυνομίας του, σας λέγω ἐγὼ ὅτι οὐδὲν διασκέδάζουν με τὰς ιδιὰς σας περὶ αὐτῶν υποψίας. "Ακούσατέ με κ. προσβευτά, διαλύσατε αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δῆθεν πληροφοριοδοτῶν, οἱ ὅποιοι σας ἐκμεταλλεύονται χάριν τοῦ χρήματος, καί, διὰ τὰ δικαιολογῶν τὸν παχὺν μισθὸν των, συχνὰ δὲ σας κομίζουν ἀνακριβεστάτας πληροφορίες καὶ χονδροειδῆ μυθεύματα.

"Ο κ. Guillemin ἤκουε ταῦτα χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι δυσανασχετεῖ, καὶ τέλος, μετὰ τινος πικρίας, εἶπεν ὅτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τῶν πληροφοριῶν (service de renseignement) ἐνδιαφέρεται κυρίως ὁ ναυτικός ἀκόλουθος τῆς πρεσβείας. "Ἡ παρατήρησις αὕτη δεικνύει ὅτι ἐν τῇ πρεσβείᾳ ὑφίσταται τις διχασμὸς ἐξουσιῶν, ἐμφανὲς προερχόμενος εἴτε ἐξ ἀνικανότητος τοῦ Προέσβεως νὰ τὸν καταστείλῃ, εἴτε ἐκ δυσπιστίας τῆς κυβερνήσεώς του πρὸς τοῦτον.

Εἰτα ἀνέφερον ὁ πρέσβυς, οἶοντι ἐν παρόρῳ, ὅτι δῆθεν ὑπεσχέθη ἐν τὸν Sir Francis Elliot νὰ μεταθέσωμεν πάντα νομάρχην, οὗτος οἱ δύο πρεσβευταὶ ἤθελον ζητήσῃ τὴν μετάθεσιν, ἢ νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν ἀπέλασιν παντὸς προσώπου μὴ ἀρεστοῦ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῶν Συμμάχων· συνεπῶς ἤθελον νῦν ζητήσῃ τὴν μετάθεσιν τοῦ νομάρχου Φλωρίνης, κατὰ τοῦ ὁποῖου αἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ παραπονοῦνται ὅτι ἐπιθεωρεῖ ὅλα σωρηδὸν τὰ διαβατήρια, τὰ ὁποῖα δ' ἐν Μοναστηρίῳ Ἀδριατικῆς πρόξενος ἐκδίδει ὑπὲρ Σέρβων ζητούντων νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Σερβίαν, καὶ τοιοῦτοτρόπως φυγαδεύονται πλείστοι Σέρ-

βοι, οἵτινες ἄλλως θὰ ἐστρατεύοντο ἐν Θεσσαλονίκῃ.

— Ἀπήντησα ὅτι ὁ κ. Elliot παρεξήγησεν ὅτι τῷ εἶπον ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν συνεννόησίν μας μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ λοιποῦ ἐκ Θεσσαλονίκης προσώπων ὑπόπτων ἢ μὴ ἀρεστῶν, καὶ μετὰ παρεξήγησεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ μοὶ στείλῃ προχθὲς κατάλογον ὀνομαστικὸν ἐξ εἰκοσι πέντε προσώπων, ὅπως ἀπελαθῶσιν ἐκ τινος νήσου, σώστην δηλαδὴ προγραφὴν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων καὶ πρὸς τούτοις νὰ ζητῇ τὴν μετάθεσιν δύο νομαρχῶν. "Όταν τὸν συναντήσω, θὰ ζητήσω νὰ μοὶ δώσῃ συγκεκριμένως τί ἐπραξαν οἱ νομαρχαὶ οὗτοι, ἵνα κρίνωμεν καὶ ἡμεῖς ἂν πρέπει νὰ μετατεθῶσι. "Όσον δὲ αφορᾷ τὴν κατὰ τοῦ Νομάρχου Φλωρίνης κατηγορίαν, ὅτι ἐπιθεωρεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ Προξένου ἐκδιδόμενα ὑπὲρ Σέρβων διαβατήρια, θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Πρέσβυς νὰ εἰπῶ ὅτι καλῶς πράττει ὁ Νομάρχης, οὐδὲ δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως ἐφ' ὅσον τὰ διαβατήρια φέρουσι τοὺς ἐξωτερικοὺς τουλάχιστον τύπους ἐν τάξει. Ἄλλως τε δὲν μοὶ εἶπατε ἂν οἱ φέροντες τοιαῦτα Σέρβοι εἰσέρχονται εἰς Μακεδονίαν ἢ ἐξέρχονται αὐτῆς. Διότι ἂν μὲν εἰσέρχονται οἱ σύμμαχοι εὐκόλως δύνανται νὰ τοὺς συλλαμβάνουν, ἂν ἄλλιν ἐξέρχονται δὲν βλέπω κατὰ τί τοὺς ἐνδιὰφέρουν πλέον, οὐδὲ ἔχει ἡ Ἑλλὰς δικαίωμα ἢ ὑποχρέωσιν νὰ παρεμποδίσῃ τὴν εἰς τὴν πατρίδα των ἐπάνοδον ἀνθρώπων, μεθ' ὧν διατελεῖ εἰς φιλικωτάτας σχέσεις.

"Ο κ. Guillemin ἀπήντησεν ὅτι δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς ἂν πρόκειται περὶ εἰσερχομένων ἢ περὶ ἐξερχομένων. Εἰτα παρεπονέθη ὅτι ἔχει πρὸ πολλοῦ ἀπενθύνει πρὸς τὸ δ. πουργεῖον διάφορα ἐγγράφα σχετικά πρὸς χρηματικὰς ἀπαιτήσεις Γάλλων, καὶ δὲν ἀπητήσαμεν εἰσέτι, μοὶ ἐνεχείρισε δὲ καὶ σημείωσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφων.

Ὑπεσχέθη ὅτι θέλω φροντίσει νὰ ἐπισπευθῶσιν αἱ ἀπαντήσεις, ἀλλὰ τὸν παρακαλῶ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ βραδύτης αὕτη ἢ ἀφορῶσα χρηματικὰς ἀπαιτήσεις προέρχεται, οὐχὶ βεβαίως ἐξ ὀλιγορίας, ἀλλ' ἐκ λόγου ἄλλου λίαν οὐσιαστικοῦ, τὸν ὁποῖον εὐκόλως μαντεύει ὁ κ. Προσβευτής· ἐκ τῆς στενοχωρίας τοῦ δημοσίου ταμεῖου. Κατόπιν τῷ εἶπον ὅτι Ἕλληνές τινες ἐφοπλισταὶ, ἐπιδιώκοντες νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς ἐπιτάξεως τὰ ἀτμόπλοια των εὐρίσκουν τὰ μέσα νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΙΓΜΗΠΙΣΣΗΣ ΠΑΟΛΑΣ ΟΛΕΤΑΓ'ΙΝ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

[Πὼς περιγράφε τὰ πολιτικὰ καὶ δωλωματικὰ γεγονότα
τῆς ταραχάδους περὶ ἑαυτοῦ 1915—1922 ὁ μάρτυς Βασιλεὺς].

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΚΑΘ' ΗΝ ΕΠΟΧΗΝ Ο ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΝΙΚΑ

Δὲν μαχόμεθα ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ ἐναντίον τῆς Τουρκίας τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας. — Ὁ ἀγὼν εἶνε ὑπέρτερος τῶν δυνάμεών μας καὶ δὲν θὰ ἡμπορέσωμεν νὰ συνεχίσωμεν. — Σοὺ εἶμαι εὐγνώμων διὰ τὰς παρακλήσεις σου εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν νίκην μας.

300 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΙΚΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

(Συνέχεια ἐπιστολῆς ἐκ Κιουταχείας)

9 Αὐγούστου 1921.

Τώρα δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ τοὺς καταδιώξωμεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν των καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν, ἐπὶ τέλους, τὴν εἰρήνην! Ἐλπίζω ὅτι δὲν θ' ἀργήσῃ πολὺ διότι σοὺ ἐξαμολογοῦμαι ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ βαστάξωμε πλέον αὐτὸν τὸν πόλεμον, ἀφοῦ, σοὺ τὸ ἐπαναλαμβάνω δὲν εἶνε πόλεμός μου, ἀλλὰ πόλεμος ἐθνικός. Τὰ στρατεύματά μου εἶνε γενναῖα καὶ ἀντοχῆς καταπληκτικῆς, ἢ ἀφοσίωσις των εἶνε τέτοια, ὥστε δὲν κατορθώνω νὰ συνέχωμαι ἀπὸ τὰς συνεχεῖς συγκινήσεις. Καὶ αὐτοὶ οἱ πληγωμένοι βγαίνουν ἀπὸ τὰ πρόχειρα χειρουργεῖα διὰ νὰ μ' ἀκο-

καί, δι' αὐτῆς ἴσως μέχρι καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Γαλλίας, διὰ τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ἡ ἐξαιρέσις. Ἀνέφερα τὴν πρώτην ἐξαιρέσιν τῶν ἀτμοπλοίων «Νηρεὺς» καὶ «Τρικούπης» κατὰ παράκλησιν τοῦ κ. Margerie, καὶ τώρα τὴν αἰτήσιν δευτέρας ἐξαιρέσεως τοῦ «Νηρεὺς» καὶ τοῦ «Νικόλαος», δυσκολεύομαι δὲ νὰ πεισθῶ, εἶπον, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἢ διαθέτουσα μέγαν ἐμπορικὸν σῆλον, ἔχει ἀνάγκην δύο ἢ τριῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων. Ἐπέστησα ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τοῦ Προέσβεως, καὶ ὑπεσχέθη ὅτι οὐ μόνον αὐτὸς θέλει προσέξει, ἀλλὰ θέλει ἐπιστήσῃ καὶ τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Παρισίοις ἐφ' ὧν τῷ ἀνέφερα.

ΣΤ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

(Ἡ συνέχεια τῆς συνομιλίας εἰς τὸ ἐπόμενον)

λουθήσωμεν ὅταν περῶ καὶ σύρουν τοὺς ἐπιθέσμους των στὴ σκάνη. Προχθὲς, εἰς τὸ Ἑσκή—Σεχέρ ἐπεθεώρησα τὸ στράτευμα, διὰ ν' ἀπονεύω παράσημα εἰς τὰς σημαίας καὶ εἰς τοὺς ἀνδρας. Ἦτο μία ἀπὸ τὰς συγκινητικώτερας καὶ μεγαλοπρεπεστέρας στρατιωτικὰς τελετὰς ποὺ εἶδα ποτέ. "Όταν δὲ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι τοῦτο συνέβαιεν ἐγγύτατα εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, μετὰ στρατεύματα ποὺ μόλις εἶχαν ἐπιστρέψει ἀπὸ ἐκεῖ, ὅταν ἐβλεπα τὰς 24 σημαίας, τὰς διατεταγμένους ἀπὸ σφαιρας, νὰ κλείουν ἐμπρὸς μου χειροστώντας, κάποιος κόμπος μοὶ ἐσφίγγε τὸ λαίμυρ καὶ ἔλαιο. Καὶ ἀκόμη τώρα ποὺ σοὺ γράφω οὕτω.

Αἱ ἀπώλειαι μας, δόξα τῷ Θεῷ εἶνε ὑποφερταί, οἱ Τούρκοι ἔχουν πολὺ μεγαλύτερας καὶ τὸ ἡθικὸν των εἶνε πολὺ χαμηλόν. Αὐτοὶ συμβαίνει διότι τοὺς νικῶμεν παντοῦ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας των εἶνε ἡναγασμένοι νὰ προσέρχονται διὰ τῆς βίας εἰς τὸν στρατόν.

Σοὺ εἶμαι βαθύτατα εὐγνώμων διὰ τὰς παρακλήσεις σου εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν νίκην μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΑΤΟΓ' 1 Νομβρίου 1921.

Δὲν σοὺ ἔγραψα ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας, ἀλλὰ ἔχω τόσα πολλὰ νὰ κάμω, ὥστε μοὺ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ γράφω. Ἐλπίζω ὅτι πολὺ γρήγορα αὕτη ἡ ἐξαιρετικὴ συσσώρευσις ἐργασίας θὰ τελειώσῃ.

Δέν μαχόμεθα ἐναντίον τῆς Τουρκίας ἀλλὰ ἐναντίον τῆς Τουρκίας τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Οἱ δύο ἀδιάλλακτοι ἔχθροί, συνεφώνησαν ἐν ταύτοις, νὰ στέλλουν πολεμικὸν ὕλικὸν εἰς τοὺς Τούρκους. Ὁ ἀγὼν εἶνε ὑπέρτερος τῶν δυνάμεών μας καὶ δὲν θὰ ἡμπορέσωμεν νὰ συνεχίσωμεν.

Ἐχεις ἀρκετὸν πολιτικὸν αἰσθητήριον καὶ τὸ πνεῦμα σου συλλαμβάνει τάχιστα τὸ πλέον σημαντικὸν ζήτημα, ἀλλ' ἐγὼ ἔχω τὴν τυφλότητα καὶ βαθύτεραν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ οἱ καιροὶ τοῦ Περικλέους καὶ οἱ μετέπειτα χρόνοι, δὲν ἔχουν καμμὴν σχέσιν μὲ τὰς σημερινὰς περιστάσεις.

Δὲν ἔχω χρήματα διαθέσιμα διὰ νὰ στείλω εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶχα, ποτὲ δὲν θὰ ἔκαμνα τέτοιο πρᾶγμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 5 Μαΐου 1922.

Εἶμαι ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὴ γνώμη σου διὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Γενούης. Οἱ Γάλλοι ζητοῦν τοὺς πάντας καὶ ἂν ὁ Λούδ Τζωρτζ κατώρθωνε τὴν Συνδιάσκεψιν αὐτήν, ὥσως νὰ φθάσῃ εἰς μίαν συμφωνίαν.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον διεπραγματεύθησαν τὸ ζήτημα ἕως τώρα δὲν εἶνε ὁ καλύτερος διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Εἶμαι εὐτυχὴς δι' ὅσα μοῦ λέγεις περὶ τοῦ ἰταλικοῦ Τύπου, καίτοι ἕνας Ἰταλὸς μὲ τὸν ὁποῖον εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω, μοῦ εἶπεν ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν μᾶς μισοῦν καὶ μᾶς θεωροῦν χειροτέρους ἀπὸ τοὺς Γιουγκοσλαῖους. Ὅπως πολὺ σωστὰ λέγεις, τὸ οὐσιώδες εἶνε νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος καὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ οἰκονομικὴ μας κατάστασις.

Ὁ πρωθυπουργὸς μας Γούναρης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Μπαλτατζῆς εὐρίσκονται τώρα εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ πιστεύω, ὅτι εὐρίσκονται εἰς καλὸν δρόμον διὰ νὰ συνάψουν τὴν εἰρήνην. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν Ρώμην.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΡΙΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΣΑΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ ΤΟΥ ΣΑΓΓΑΡΙΟΥ

ΠΡΟΥΣΣΑ, 19 Ὀκτωβρίου 1921.

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστήμενος μὲ ὅ,τι μοῦ γράφεις διὰ τὰ γράμματά μου, προπάντων διὰ τὸ τελευταῖον.

Ἡ ἀσθένειά μου, ἂν ἡμπορῇ νὰ ὀνομασθῇ ἔτσι, δὲν ἦτο καὶ μεγάλο πρᾶγμα, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἦτο δυσάρεστος.

Μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ποὺ ἐπρογευματίζαμεν, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ τίποτε σχεδόν, χωρὶς ἐξαιρετικὴν ἀδυναμίαν, χωρὶς τίποτε ποῦ νὰ μὲ κάμῃ νὰ τὸ ὑποπτεύσω, ἔλιπο-θύμησα ἑξαφνικὰ, πρᾶγμα ποῦ ποτὲ δὲν μοῦ συνέβη ἕως τώρα εἰς τὴν ζωὴ μου, καὶ ἔμεινα ἀναίσθητος ἐπὶ μιά μισὴ ὥρα. Ὅταν συνῆλθα δὲν ἤξευρα ὅπως διόλου οὔτε ποῦ εὐρισκόμουν, οὔτε τί μοῦ συνέβη. Μὲ εἶχαν μεταφέρει στὸ κρεβάτι καὶ λέγουν ὅτι ἔπαθα αὐτοτοξινίαν. Ἐμείνα στὸ κρεβάτι πέντε ἡμέρας τρεφόμενος μόνον μὲ γάλα. Τώρα πρέπει νὰ κάμω διαίταν πολὺ αὐστηρά. Οὔτε τσιγάρο, οὔτε κρασί, οὔτε κρέας, οὔτε ἀλκοόλ, μόνον κάθε τρεῖς-τέσσαρες ἡμέρες ἓνα κοτόπουλο βραστό.

Λέγουν ὅτι ἀργότερα αὐτὴ ἡ διαίτα θὰ μετριασθῇ κάπως, μολαταῦτα τὸ πρᾶγμα εἶνε πολὺ δυσάρεστον. Ἐπειτα, στὸ Ἑσκή Σεχίρ ὅπου εὐρισκόμουν, εἶναι τόπος πολὺ νοσηρὸς καὶ ὅλοι ὑποφέρουν ἀπὸ ἐλώδεις πυρετοὺς, ἀπὸ τύφον καὶ ἀπὸ στομαχικὰς διαταράξεις.

Ἔτσι ἔκριναν σκοπιμώτερον νὰ μὲ μεταφέρουν ἐδῶ εἰς τὴν Προῦσσαν, ἡ ὁποία εἶνε τόπος χαριτωμένος, δασώδης καὶ καταπράσινος, τελείως διαφορετικὸς ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ποῦ εἶχα ἰδεῖ ἕως τώρα.

Ἦσως νὰ ἐδιάδασες εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι εἴχαμε μίαν μάχην διαρκέσαντα εἴκοσι ἡμέρας, καὶ αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ποῦ εἶναι πάντοτε τόσο καλὰ διατεθειμέναι ἀπέναντί μας, ἀφηγοῦνται ὅτι ἡττήθημεν, πρᾶγμα ἀπολύτως ἀντίθετον τῆς ἀληθείας. Ἐπροχωρήσαμεν 300 χιλιομέτρα ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους, ἀπωθοῦντες τὸν Κεμάλ, δυστυχῶς ὁμως, χωρὶς νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ τὸν διαμάσωμεν τελειωτικῶς.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇς τὴν ἀπόλυτον ἑλλειπὴν πολιτισμοῦ εἰς τὴν ζωὴν ποὺ περνοῦν οἱ Τούρκοι εἰς τὰ χωριά των. Δὲν

ἤξεύρουν παρὰ τὸ ἐγγύτερον εἰς αὐτοὺς χωριὸ καὶ τίποτε ἄλλο πέραν αὐτοῦ. Δὲν κατορθώνουν νὰ καταλάβουν ποῦ εἴμεθα, τί θέλομεν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ εἰς ποῖαν φυλὴν ἀνήκομεν.

Τώρα θὰ ὀχυρωθῶμεν ἐδῶ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σαγγαρίου ἐνδὲς μεγάλου ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος διασχίζει τὴν ἔρημον εἰς ἀπόστασιν σχεδὸν ἑξήντα χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν Ἀγκυραν. Ἄν ὁ Κεμάλ θελήσῃ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ ἡμᾶς, δὲν ἔχη παρὰ νὰ μᾶς ἐπιτεθῇ καὶ θὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ τὸ κατορθώσῃ.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ὅπου λείπω τρισήμες μῆνας. Φοβοῦμαι μήπως, ὅπως λέγεις, δὲν μείνω, ἐπανερχόμενος εὐχαριστήμενος, οὔτε

ἥσυχος, ἀλλ' αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ συμβῇ ἀργότερα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τότε ποῦ μὲ γνωρίζεις, ἔζησα κάθε εἴδους περιπέτειαν, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ἔχωμεν ἡσυχίαν... Καὶ θὰ τὴν ἀξίζωμεν πολὺ...

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιχειρήσιν εἴχαμεν δεκαπέντε χιλιάδας ἀνδρας ἐκτὸς μάχης, αἱ Τουρκικαὶ ἀπώλειαι ὁμως εἶναι μεγαλειότεραι, ἀλλὰ τὰ ἀνακοινωθέντα των εἶναι τόσον ψεύτικα, ὥστε εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν ξεύρουν πλέον τί νὰ πιστεύσουν. Ἡ Σμύρνη εἶναι μία πόλις φορικτὴ, καίτοι πολὺ ἀνθρώπος, καὶ ἡ ζωὴ εἶναι πολὺ ἀκριβή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Εὐρισκόμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1905, εἰς μίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ψῆχος ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ὀρμητὴ, τὰ ἀκινουντα ὕδατα εἶχον παγώσει, καὶ κρύσταλλοι εὐμεγέθεις ἐκρέμαντο ἀπὸ τὰς στέγας τῶν οἰκίων. Τὴν 30' Ἰανουαρίου, μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ Νάουσα ἐτέλει τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐορτὴν τῶν σχολείων, ὡς ἔθος πανελληνίον, καθ' ἣν οἱ ὑπόδουλοι καὶ οἱ ἐν διασπορᾷ Ἕλληνες, διὰ τῶν ἐκφωνουμένων πανηγυρικῶν, τῶν ἀπαγγελιομένων ποιημάτων καὶ τῶν ἀδομένων ῥυθμικῶν ἐφρονηματίζοντο, ἡ δὲ γενεὰ μας ἐτήρει ἀσβεστον τὴν δάδα τῆς μεγάλης ιδέας, καὶ ἀμείωτον τὴν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ὀρμὴν τῆς, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ἐορτὴν φεῦ! ὁ βενιζελισμὸς ὁ μὴδὲν ἱερὸν καὶ ὁσιν σεβασθεὶς καὶ μηδεμίαν, σεμνὴν καὶ ὥραϊαν καὶ εὐγενὴ ἑλληνικὴν παράδοσιν ἀφῆσας ἀμόλυντον καὶ ἀλώβητον ἦλθε νὰ καταργήσῃ.

Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οἱ Ναουσαῖοι μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν συνέροον εἰς τὸ ἐν καὶ μόνον τότε ὑπάρχον δημοτ. σχολεῖον τῶν ἀρρένων, ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ τελούμενα ἀπασχολοῦν αὐτοὺς ὑπόκωφοι καὶ μακρόθεν ἐρχόμενοι πυκνοὶ πυροβολισμοί. Καὶ ὅλοι ἡρώτων, καὶ κανεὶς δὲν ἀπῆντα, διότι πάντες ἠγνόουν τί συνέβαινε. Καὶ ἡ ἀνησυχία μας ἐπετεινέτο, ὅτε ἦλθεν ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς κοινότητος κ. Κωνστ. Δημητριάδης, τὸν ὁποῖον πρὸ ἔτους περίπου ὁ ἀείμνηστος Κορομηλᾶς εἶχεν ἀποσπάσει ἀπὸ τὰ ἐν τῇ σχολῇ καθήκοντά του καὶ τὸν εἶχε τοποθετή-

σει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, καὶ τὸν ὁποῖον δημοδιδάσκαλον ἡ μὲν Πατρις διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ ἐπαρασημοφόρου, ἡ δὲ ἐπαγερσίας τοῦ ἐπαρασημοφόρου, ἡ δὲ ἐπανάστασις τοῦ Πλαστήρα ἀπέλυσε τῆς διδασκαλικῆς θέσεώς του «δι' ἀνικανότητα λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας», ἐνῶ ἦτο καὶ εἶνε ἱκανὸς ἐπὶ ἄλλα δέκα τοὺλάχιστον ἔτη νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του καθ' ὅν χρόνον ὑπάρχουσι σχολεῖα κλειστὰ δι' ἑλλειψιν δημοδιδασκάλων.

Ὅτος λοιπὸν μᾶς εἶπεν ὅτι συνεχίζεται ἡ ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου ἀρξαμένη μάχη μετὰ τὸν Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ ἡμετέρων.

Καὶ εἶνε ἡ μάχη αὕτη ἡ πρώτη, ἡ εἰς τὰ πέραν τῆς Ναούσης λαβοῦσα χώραν μετὰ τὸν Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ ἑλλήνων ἀνταρτῶν, τὴν ὁποίαν ἐπέπρωτο νὰ ἐπακολουθήσουν τόσαι ἄλλαι, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα ἐθριάμβευσαν.

Τὴν ἐποχὴν δὲ ἐκείνην οἱ Βούλγαροι ἤρχισαν νὰ θέτουν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ καταχθόνιον, τὸ σατανικὸν σχέδιον των συνιστάμενον εἰς τοῦτο: κατ' ἀρχὰς νὰ φονεύουν κακοποιὰ πῖνα στοιχεῖα, ἰσχυόντας βέηδες, ἀλβανούς, γκέγγηδες, οἵτινες ἦσαν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῆς ὑπαίθρου χώρας. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν χωρικῶν καὶ νὰ τοὺς προσελκύσουν πρὸς τὸ μέρος αὐτῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Κατόπιν ἤρχισαν νὰ φονεύουν ἡμετέρους προύχοντας χωρίων, διδασκάλους, ἱερεῖς ἀνθισταμένους εἰς τὰ

σχέδιά των.

Τότε ανεφάνη εις τὰ μέρη μας τὸ πρῶτον, ὡς πρὸδρομος, μικρὸν σῶμα ἀποτελούμενον ἀπὸ πέντε ἀντάρτας ἡτοι τὸν Ἰωάννην Φιστόπουλον (καπετὰν Γιωβάνος) Θεσσαλόν, τὸν Γρηγόριον Νικολόπουλον, Κορίνθιον, τὸν Ἀθανάσιον Τσαούσην ἀπὸ τὸ ἔξωθεν τῆς Ἑδέσσης χωρίον Μεσημέρι, τὸν Ἰωσήφ ἀγνώστου ἐπωνύμου καὶ τὸν Νικόλαον Νικόλτσην Ναουσαῖον.

Τὸ σῶμα τοῦτο περιεφέρετο ἀνὰ τὸ Βέροιον ἔρως πρὸς ἐνθάρρουνσιν καὶ προφυλάξιν κῶν περιοίκων Ἑλλήνων καὶ ἕνεκα τοῦ δοριμῆος ψυχῶν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην κατέφυγεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τὴν κειμένην μὲν πρὸς βορρᾶν τῆς Ναούσης εἰς μίαν σχεδὸν ὥραν ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς, ὑπαγομένην ὅμως εἰς τὴν Μητρόπλιν Ἑδέσσης.

Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἀρχηγοὶ τῶν Βουλγάρων Δούκας καὶ Καρατάσος διωργάνωσαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Μονῆς καὶ ἄγοντες περὶ τοὺς 80 κομιτατζῆδες ἐνεφανίσθησαν πρὸ τῆς ἐξουσίας τὴν Μονὴν τὴν ὁποίαν καὶ ἔκρουσαν ὡς ἡμέτεροι ζητοῦντες ἐν αὐτῇ φιλοξενίαν. Ὁ δόλος ὅμως αὐτὸς δὲν ἐτελεσφόρησεν. Ὁ Τσαούσης ἀνεγνώρισεν αὐτοὺς, καὶ οἱ ἡμέτεροι λαβόντες ἕκαστος τὴν θέσιν του ἀπήντησαν διὰ τοῦ πυρός. Ἀλλ' εἶνε πρόδηλον ὅτι ὁ ἀγὼν ἦτο ἀνίσος. Πρῶτον διότι οἱ ἔχθροί ἦσαν σχεδὸν εἰκοσαπλάσιοι καὶ

δεύτερον ἦσαν κάλλιον ὀπλισμένοι μὲ μάνλιερ, ἐνῷ οἱ ἡμέτεροι μὲ τὰ βροντόφωνα μόνον γκρά. Ἐπειτα τὸ Μοναστήριον τοῦ Προδρόμου, τὸ νεώτερον τοῦτο χάνι τῆς Γραβιάς, δὲν ἦτο προωρισμένον διὰ τὴν χρησιμεύσῃ ὡς φρούριον ὀχυρόν. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ πολιορκούμενοι ἡμύνοντο μὲν γενναίως ὑπερασπίζοντες τὴν Μονὴν μέχρι τῆς πρωίας, ἀλλ' ἦτο καιρὸς νὰ σκεφθῶσι περὶ ἐξόδου. Καὶ ἐξεληθόντες καὶ οἱ πέντε κατέλαβον ἔξωθεν τῆς Μονῆς ἐπικαίρους θέσεις, ὁ μὲν ὀπισθεν μεγάλων δένδρων, ὁ δὲ ὀπισθεν λίθων καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν μάχην μέχρις οὗ οἱ Βούλγαροι ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει Ναουσαίων κυνηγῶν, τοὺς ὁποίους ἐξέλαβον ὡς ἐπικουρικὴν δύναμιν τῶν ἡμετέρων ἐτράπησαν εἰς φυγὴν χωρὶς ν' ἀφήσωσι κανένα νεκρόν. Εἰς μακρὸν ὅμως διάστημα τῆς ὁδοῦ ἔχνη πολλῶν αἱμάτων ἐμαρτύρουν ὅτι ἂν δὲν ἐπεσαν ἐκ τῶν Βουλγάρων, οὐκ ὀλίγοι ὅμως ἐπληρώθησαν. Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐπληρώθησαν εἰς τὸν μῆρον ἐλαφρότερον μὲν ὁ Νικόλτσης, βαρύτερον δὲ ὁ Νικολόπουλος, οἵτινες καὶ ἐνοσηλεύθησαν ἐνταῦθα.

Ἀλλ' οἱ Βούλγαροι μένεα πνέοντες διὰ τὴν τοιαύτην ἀποτυχίαν τῶν ἀργότερον εὖρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ καύσουν τὴν Μονήν, ἥτις ἐχρησίμευε ὡς καταφύγιον τῶν ἀνταρτῶν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἐρειπίων παρέμεινεν ὑψούμενος μόνον ὁ ἀρχαῖος αὐτῆς ναός.

Νάουσα

ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΩΝΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Αἱ ἐπικείμεναι ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας ἐδημιούργησαν νέαν δξύτητα, ἣν ἐπροκάλεσεν ἡ τηρουμένη τακτικὴ ἐκ μέρους τῶν βενιζελικῶν κομμάτων πρὸς ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἐνῷ ἐκ τῆς ὅλης καταστάσεως ἀνεμάνετο ἡ τριβὴ τῆς κυβερνήσεως, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπανελθὼν ἐκ Θεσσαλονίκης προέβη εἰς δηλώσεις, ἐξ ὧν κατεδείχθη ὅτι νέαι ἔγγραφοι διαβεβαιώσεις ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἀνανέωσις τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων. Κατόπιν τούτου ἡ Κυβέρνησις, ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς γραμμῆς, ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὴν υποχρεωτικὴν ψηφοφορίαν, ὡς ἀρχικῶς εἶχε δηλώσει, νὰ ὀρίσῃ λευκὰ ψηφοδέλτια διὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς, νὰ ἀπαγορεύῃ τὰ σήματα εἰς τὰς κάλπας καὶ νὰ ἐπιβίβῃ ὅπως πάντες οἱ υποψήφιοι πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν καταθέσουν

δηλώσιν ὅτι ἀναγνωρίζουν τὴν δημοκρατίαν καὶ δὲν θέτουν πολιτικὸν ζήτημα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Παπαναστασίου ἀνεχώρησαν εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ δὲ κ. Μιχαλακόπουλος ἀπῆλθεν εἰς Πάτρας πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐκλογικῶν ζητημάτων.

Αἱ ἐφημερίδες «Σκρίπ» καὶ «Ἐσπερινή» ἐπανεξεδόθησαν. Τὴν παρελθούσαν ὅμως Δευτέραν ἐπαύθησαν αἱ ἐφημερίδες «Καθημερινή» καὶ «Ἐλ. Λόγος», διότι ἔγραψαν ἄρθρα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, σχετικὰ πρὸς τὴν ἔξωτ. πολιτικὴν τῆς. Ἡ διακοπὴ τῶν δύο τούτων ἐφημερίδων ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν, ἐπροκάλεσεν διαμαρτυρίαν τῶν κομμ. τῶν Λαϊκοῦ καὶ Προοδευτικοῦ. Μετὰ γενομένην δὲ σύσκεψιν τῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ συνεννόησιν πρὸς τὸν κ. Τσαλ-

δάρην εἰς Θεσσαλονίκην, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποχὴ τοῦ κόμματος ἐκ τῶν ἐκλογῶν, εἰς διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν μέτρων τούτων τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἀπηγόρευσε καὶ τὴν δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Καφαντάρη εἰς πάσας τὰς ἐφημερίδας.

Ὁ κ. Μεταξᾶς δι' ἀνακοινώσεώς του ἐξήτησε ἐπταήμερον ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας πρὸς διεξαγωγὴν συνεννοήσεων μετὰ τῶν υποψηφίων του, ἥτις ἀδελφον ἂν θὰ παραχωρηθῇ, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ γίνουν αἱ ἐκλογαὶ τὴν 10ην Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐκπνοὴ τοῦ 1925 ἐσημείωσε τὴν δημοκρατικὴν πολιτικὴν γεγονότων μεγίστης σπουδαιότητος ἅτινα δὲν δύνανται νὰ κριθῶσιν ὅτι συντελοῦν εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς χώρας εἰς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα.

Μετὰ τὴν παύσιν τῶν ἐφημερίδων «Ἐλεύθερος Λόγος» καὶ «Καθημερινή» τότεν ὁ κ. Καφαντάρης ὅσον καὶ ὁ κ. Π. Τσαλδάρης ἠπέλθον ἀποχὴν ἐκ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, πρὸς τὴν ἀποφιν δὲ ταύτην ἐδρέθησαν σύμφωνοι οἱ κ.κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Ἀραβαντινὸς ἐκπροσωπῶν τὰς ἀπόψεις τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως. Ἐξ ἄλλου ἡ δημοσίευσιν τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ συμπληρωματικῆς δηλώσεως τῶν υποψηφίων γερουσιαστῶν ὅτι ἐκλεγόμενοι γερουσιασταὶ θὰ ὑποστηρίξουν τὸ δημοκρατικὸν πολιτικὸν καὶ δὲν θ' ἀποδώσουν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἀνησύχησε τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ λαϊκὸν κόμμα, φρονούντας ὅτι, διὰ τῆς ὅλης κυβερνητικῆς ἐνεργείας καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐλευθέρᾳ ἐκφράσις τῆς λαϊκῆς γνώμης.

Ὁ κ. Μεταξᾶς εἰς ἀνακοινώσεως ἐδήλωσεν ὅτι ἀνεξαιρέτως τῆς στάσεως τῶν ἄλλων κομμάτων, τὸ Κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων θὰ κατέλθῃ ὁριστικῶς εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

Σχετικῶς μάλιστα ἐστάλη πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας πολιτευτὰς τοῦ κόμματος καὶ τοὺς υποψηφίους Γερουσιαστὰς τὸ κατωθι τηλεγράφημα:

«Ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐπιβλητικὴν ἀνάγκην τῆς τελικῆς νίκης καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς πολιτικῆς μας ἰδεολογίας δεόμεναι νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς τὸν ἀξιούμενον διὰ τοῦ σημερινοῦ διατάγματος τύπον τῆς υποβολῆς τῶν αἰτήσεων τῆς υποψηφιότητος. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἐκλογὰς εἶνε ἀπαραίτητος, καθ' ὅσον οἰονδήποτε τρόπον. Οἱ φίλοι πολιτευόμενοι καὶ ὁ Λαὸς δεόμεναι νὰ ἐννοήσουν, ὅτι νέα

ἀποχὴ ἔσεται τὸ ὁριστικὸν τέλος πάσης προσπαθείας ἀνακήσεως τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ συνεπῶς θὰ ἦτο βαρύντατον καὶ ἀνεπανόρθωτον σφάλμα. Ἐπομένως οὐδεὶς διαταγμὸς ἐπιτρέπεται».

ΙΩΑΝ. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἐξ ἄλλου ἡ κυβερνήσις ἐξέδωκε τὰ κατωθὶ ἀνακοινωθέντα:

Ἀπαγορεύομεν αὐστηρῶς τὴν ἀ' ἀγραφὴν οἱ ἀσδήποτε γνώμης, ἀρθροῦ ἡ δηλώσεως τῶν πολιτευτῶν Καφαντάρη, Παπαναστασίου καὶ Μιχαλακοπούλου. Πᾶσα παράβασις θὰ τιμωρῆται δι' ἀμέσους καὶ ὁριστικῆς παύσεως τῆς ὑπευθύνου ἐφημερίδος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ὑπὸ τινων πολιτευτῶν — οἵτινες χάριν κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν αὐτὴ ἀντιμετώπιζ· ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς ἢ καὶ ἐσωτερικοὺς, ὧν σοβαρώτατος ὁ Κομμουνισμὸς—διεδόθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπηύξησε τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον δι' ἰδιαιτέρους σκοπούς.

Μὴ ὄντος δυστυχῶς δυνατοῦ, ἕνεκα λόγων διπλωματικῶν καὶ ἰδία πρὸς ἀποφυγὴν ζημίας τῆς ἀνακρίσεως νὰ δημοσιεύσωμεν ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, ἀρκούμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἀπόσπασμα τοῦ σχετικοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Γενεύης τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1418 ἐκθέσεώς του γνωρίζει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:

«..... Ἡ συνδιάσκεψις (Κομμουνιστικὴ) διεπίστωσε μετ' ὑπερηφανεῖας τὴν σημαντικὴν πρόβδον, ἥτις ἐπραγματοποιήθη ἐν Ἑλλάδι. Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἔχει ἀνάπτυξήν μεγάλην καὶ εἰς δεδομένην στιγμήν τὴν ὑπόδειξι τῆς Κομιντέρν, θὰ εἶνε εὐκόλουν νὰ κηρυχθῇ κίνημα Κομμουνιστικόν.

Ἡδη αἱ Ἀθῆναι ἀποτελοῦσι τὸ σπουδαιότερον Κέντρον τῆς Κομιντέρν. Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀντιπρόσωπος Βερσέη ὑποχρεοῦται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆλθη».

Ἐθεωρήθη ἐπ' ἀνάγκης νὰ δημοσιευθῶσιν αἱ ἀνωτέρω περιγραφαὶ τῆς διεθνoῦς ἐκθέσεως ἵνα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διατελῇ ἐν γνώσει τῆς ὑπαρξέως πραγματικοῦ κινδύνου, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ συντριβῇ καὶ ἐκμηδενισθῇ ἐφόσον αἱ συντηρητικαὶ τάξεις αἰτινες ἀποτελοῦσι τὴν μεγαλυτέραν πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ τὸν γνωρί-

ζωσι, θά υποβοηθήσωσιν τὰς Ἀρχὰς καὶ θά ὀργανωθῶσιν εἰς ἀντιμετώπισίν του.

Ἐκρίθη ἐπάναγκες νὰ δημοσιευθῶσι τὰ ἀνωτέρω ὡς καὶ νεώτερα στοιχεῖα ἵνα ἐξουδετερωθῇ τὸ ναρκωτικὸν δηλητήριον τὸ ὁποῖον θέλουν νὰ ἐγχύσουν εἰς τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διασαλπίζουν τὸ κήρυγμα τῆς ἀνιπαρξίας παντὸς κομμουνιστικοῦ κινδύνου, διότι νομίζουν ὅτι τοῦτο σήμερον ἐξυπηρετεῖ τὰ κομματικά των συμφέροντα.

(Πολιτικὸν Γραφ. Πρωθυπουργοῦ)

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

«Τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως ἐξετέθη σαφῶς ὅτε αὕτη ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀρχὴν καὶ ἐπεξηγήθη διὰ ρητῶν μετέπειτα δηλώσεων τῆς.

Ὡς σαφῶς διευτρώθη ἐν ἐπιλόγῳ κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ἡ Κυβέρνησις χωρὶς νὰ δεχθῇ τοὺς ὅρους ἢ ἀξιώσεις οὐδενός, ἐνόμισεν ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας καὶ μετ' αὐτὰς ἡ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἵνα ἡ Χώρα εἰσέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας ἐθεωρήθη ὅτι ἔπρεπε νὰ προηγηθῶσι τῶν Βουλευτικῶν, διότι ἡ φύσις θεσμοῦ, στερουμένου πολιτικῆς δυνάμεως καὶ σημασίας, θά ἐξεμηδένιζε τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμόν.

Ἀτυχῶς, τινὲς τῶν πολιτευτῶν, παρεξηγήσαντες τὴν πραγματικότητα καὶ παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ κομματικοῦ πάθους, ἀπέδειξαν πλήρη ἀδυναμίαν, ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς δημοσίας γνώμης ἢ ὅποια ἀπαιτεῖ τὴν κατάπαυσιν τῶν πολιτικῶν ἐρίδων καὶ τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ὁ ὁποῖος πρὸ πολλοῦ ἐξήντησε τὰς δυνάμεις τῆς Χώρας.

Ἐκαμεν ἐκκλησίαν πρὸς αὐτοὺς, ὅπως υποβοηθήσουν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ὑποδεικνύοντες ἐν ἁρμονίᾳ μετ' αὐτῆς τοὺς ἀρίστους διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ.

Ἦρε τὰ κατοχυρωτικὰ μέτρα, ἅτινα εἶχον θεσπίσει κοινοβουλευτικαὶ κυβερνήσεις, ἔδωκε πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὸν Τύπον ἀφοῦ ἔκαμε τὴν σύστασιν νὰ παύσῃ ἢ ἀνευ λόγου ἀντίδρασις, ἐφ' ὅσον τὰ κόμματα θά ἦγοντο λίαν προσεχῶς εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ὅπως ἀναμετροῦσιν τὰς δυνάμεις των.

Ἀτυχῶς ἡ Κοινὴ Γνώμη θά παρεκλούθησε κατὰ ποῖον τρόπον ἀπήντησαν ὀριζόμενοι πολιτευταὶ εἰς τὴν διαλλακτικότητα τῶν κυβερνητικῶν μέτρων; προσωπικαὶ ὁ-

βρεις, χλευασμοὶ καὶ δξεία στασιαστικῇ ἀντίδρασις εἶνε ἡ ἀπάντησις.

Καὶ εἰς μὲν τὰς ὕβρεις καὶ τὴν ἀντίδρασιν ἡ Κυβέρνησις ἀντέταξε τὴν περιφρόνησιν ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ ἐπ' ἀπειρον τὴν ἀνατροπὴν τοῦ προγράμματός της, ἥτις ἐπὶ ἤρχετο διὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς κοιμῆτικῆς διαπάλης, ὅπως αὕτη τελευταῖον ἐξελισσεται.

Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς κατάστασιν ἥτις διατάρασσε τὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ παρεκώλυσε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματός της.

Ἐχούσα ἐπὶ πλέον στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὀρισμένοι πολιτευταὶ συνεμάχησαν πρὸς ἐξωτερικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς Χώρας, ὅτι ἔδωσαν ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐναντίον τῆς Πατρίδος κατὰ τὴν πρόσφατον Βουλγαρικὴν κρίσιν καὶ ἔχουσα ἐπὶ πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ σοβαρὰν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ θέσῃ ὀριστικὸν τέρμα εἰς κατάστασιν ἐπικίνδυνον διὰ τὸ Ἔθνος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξεδόθη τὸ τελευταῖον Διάταγμα δι' οὗ καθορίζονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ὑποψηφίων Γερουσιαστῶν καὶ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς οἰονδήποτε ταραξίαν νὰ ἀσχημονῇ εἰς βάρος τῆς ἡσυχίας καὶ τῶν ὑψίστων συμφερόντων Λαοῦ καὶ Κράτους.

Ἐπαύθησαν ὀριστικῶς δύο δημοσιογραφικὰ ὄργανα χρησιμοποιηθέντα κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς Χώρας.

Ἀπαγορεύεται δὲ ἐφεξῆς ἡ χρησιμοποίησις τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων παρὰ πολιτευτῶν, οἵτινες διὰ τῆς συμπεριφορᾶς των ἀπώλεσαν τὸ δικαίωμα ὅχι μόνον τοῦ πολιτευτοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλλήνος πολίτου.

(Πολιτικὸν Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Τὸ ἔτος 1925 δύνανται νὰ ὀνομασθῇ τὸ «ἔτος τῶν συμβάσεων». Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ τὸ Κράτος ὑπέγραψε τὰς κάτωθι συμβάσεις πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων γενικωτέρως σημασίας, ἀποσκοπούντων δὲ κυρίως τὴν ὥθησιν τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως τῆς χώρας.

1) Σύμβασις διὰ τὴν ὑδρευσιν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν προκατεῶν αὐτῶν.

2) Σύμβασις διὰ τὴν μεταφορὰν εἰς Ἀθήνας θαλασσοῦ ὕδατος.

3) Σύμβασις ἐναερίων συγκοινωνιῶν μεταξὺ Βρινδησίου—Ἑλλάδος καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

4) Σύμβασις διὰ τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν 350 χιλιομέτρων νέων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

5) Σύμβασις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῇ πεδιάδι Θεσσαλονίκης.

6) Σύμβασις περὶ παροχῆς ἡλεκτρισμοῦ καὶ μεταφορῶν.

7) Σύμβασις διὰ προμήθειαν 1300 φορταμαζῶν διὰ τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως τὸ 1925 ἐσημείωσε σταθμὸν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ τῆς Ἑλλάδος, διότι κατ' αὐτὸ συνετελέσθη πλήρως ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πολεμικῶν περιπετειῶν καὶ ἐνεφανίσθησαν αἱ ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι ζημίαι ἅς ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Συγχρόνως ἐνεφανίσθησαν ἐν τῇ ὁλότητι αὐτῶν τὰ δάρη ἐκ τοῦ παρελθόντος, ζημίαι καὶ χρέη, ἀλλὰ καὶ αἱ μελλοντικαὶ ἀνάγκαι πρὸ τῶν ὁποίων εὐρίσκειται ἡ Ἑλλὰς. Κατὰ τὸ 1925 ἐνεφανίσθη ὁ ὄγκος τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων πρὸ τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τῆς Χώρας καὶ ἡ κοινὴ γνώμη μόνον περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους τούτου συνεκινήθησαν.

Ἡ οἰκονομικὴ καὶ δημοσιονομικὴ κατά-

στασις χρήζουσι ριζικῆς ἐπεμβάσεως. Τοὺς ἐκ τῆς συνεχίσεως τῆς σημερινῆς καταστάσεως κινδύνους σαφῶς διαγράφουσιν αἱ προσπάθειαι τῶν ξένων Κρατῶν καὶ ἡ ἐσωτερικὴ στενοχωρία ἐκ τῆς δυσχεράσεως τῶν ὅρων τοῦ βίου.

Ἡ κακὴ ἐξέλιξις τῶν Κρατικῶν οἰκονομικῶν, ὀφειλομένη κατ' ἴσιν μοῖραν εἰς τοὺς σκληροὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας καὶ εἰς τοὺς εὐτελεῖς πολιτικοὺς ἀνταγωνισμοὺς, ἐξαντλοῦσα ἀδιακόπως, ἀσκόπως καὶ ἀφειδῶς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις, τείνει νὰ συγκλονίσῃ αὐτὰς καὶ νὰ συνταράξῃ τὴν κοινωνικὴν ἡρεμίαν. Εὐτυχῶς ἤρξατο παρατηρουμένη μία συναίσθησις τῆς καταστάσεως.

Πρέπει νὰ εὐχηθῶμεν καὶ νὰ ἀπαιτήσωμεν ὅπως κατὰ τὸ 1926, ἐπιτυχανομένης πολιτικῆς ὁμαλότητος, διαχαρῶνται μία κρατικὴ οἰκονομικὴ καὶ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ μακρᾶς διέψεως, ἐπὶ ὧν δάσεων, συνηχοῦς, συστηματικῆς καὶ ἐντατικῆς ἐργασίας μὲ περιορισμένους δαπάνας, διὰ τε τὸ Κράτος καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ ἐν πνεύματι ἀμοιβαίου μεταξὺ των σεβασμοῦ, ἵνα καὶ ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ καὶ ἀπολαύσῃ τὴν ἡρεμίαν καὶ προοδευτικὴν ζωὴν ἣν διάγουσι μόνον καὶ προοδευτικὴν ζωὴν ἣν διαφέρουσι μόνον τὰ Ἑθνη τὰ ἔχοντα, ἐν συνειδήσει, καλῶς ὀργανωμένην τὴν οἰκονομίαν τοῦ βίου των.

ΑΓΙΣ Π. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑ ΜΙΑΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑΝ. - 1915-1925

Ἡ λήξασα διὰ τῆς παρόδου τοῦ 1925 δεκαετία, ἀποτελοῦσα σταθμὸν εἰς τὴν νεωτέραν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους ἔσχε σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς συνθέσεως τῆς χώρας καὶ ἐδημιούργησε νέαν ἐξέλιξιν αὐτῆς, ἥτις ὡς παρουσιάζεται σήμερον, παρέχει στοιχεῖα ἐμπνέοντα ἀνησυχίας διὰ τὸ μέλλον. Ἀπὸ τοῦ 1915 μέχρι τῆς σήμερον ἡ Ἑλλὰς περιπλακίσθη εἰς δεινούς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς ἀγῶνας, διεξήγαγεν πόλεμον μετὰ τὴν τάξεως καὶ ἀναρχίας, νομιμοφροσύνης καὶ ἀνταρσιῶν, αὐθυπαρξίας καὶ δουλείας, συντηρητικότητος καὶ γενικῆς ἀνατροπῆς τῶν πάντων. Ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἡ χώρα διηρθέθη εἰς δύο στρατόπεδα, ἐνετάνθη εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, ὑπέστη τὴν ζημίαν τῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων, εἶδε καταρρέουσιν τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους καὶ ἀνατρεπομένους θεσμοὺς καὶ καθεστῶτα καὶ ὑπέστη τὴν συμφορὰν τῆς μικρασιατικῆς καταστρο-

φῆς καὶ τὴν μετοχέτευσιν ἐκ τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος χιλιάδων ὁμογενῶν εἰς τὸ ἐλεύθερον ἔδαφος, μὲ πλήρη ἐξόντωσιν τοῦ ἀπὸ αἰῶνων ὑφισταμένου Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἑγγύς Ἀνατολῇ. Τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἐπηκολούθησεν ἡ ἐξόντωσις ἐξελόντων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας, ὧν ὁ ἀδίκος καὶ σκληρὸς θάνατος ἐπροκάλεσε βάθος καὶ σκληρότητα τῶν πολιτικῶν μερίδων θετῶν τὴν διάστασιν τῶν πολιτικῶν μερίδων καὶ ἐπηρέησεν ἡ πηγὴ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναρχίας, ἥτις τετεῖλε σήμερον νὰ ἐπιτεταθῇ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1925 ἔληξε καὶ μετὰ μὲ αὐτὸ παρήλθε καὶ μία δεκαετία ἀνωμαλίας, ἀνταρσίας, ταραχῶν, ἐρίδων, ἀνατροπῶν, πόλεμων καὶ καταστροφῶν, χωρὶς ὁμως νὰ δοθῇ καὶ τέρμα εἰς τὴν ὅλην ἐσωτερικὴν κρίσιν ἥτις πιέζει τὴν χώραν καὶ ἀναλίσκει τὰς οἰκονομικὰς καὶ παραγωγικὰς δυνάμεις αὐτῆς.

Τὸ 1925 δὲν δύνανται νὰ παρέλθῃ ἀπαρα-

τήρητον. Ἀποτελεῖ ἐπισφράγισιν τῆς ταρ-
χόδους περιόδου, συγκεντροῦ τ' ἀποτελέ-
σματα τῆς ὅλης κακοποιου δράσεως τοῦ
βενιζελισμοῦ, εἶνε ἡ κατακλείς τῆς φθορο-
ποιου ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοινωνίας
καὶ ἐν τῇ δύσει του ἐμφανίζει τὰ πορί-
σματα τῆς ὅλης ἀναρχίας, ἣν ἐνέσπειρε καὶ
ἐκαλλιέργησεν ἡ συστηματικὴ ὑπονόμευ-
σις τῆς ἐννόμου τάξεως μετ' συνολικὸν ἀπο-
λογισμὸν τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Κομμουνισμοῦ
ὡς πολιτικοῦ συστήματος, ὡς κοινωνικῆς
ἐκδηλώσεως καὶ καταστάσεως. Πρὸ μιᾶς
δεκαετίας, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1915, ἐνεφανί-
σθησαν αἱ τάσεις καὶ αἱ διαθέσεις ἐνὸς κόμ-
ματος ἐν Ἑλλάδι, τοῦ βενιζελικοῦ, πρὸς ἀ-
τροπὴν τῶν ὑφισταμένων κοινωνικῶν ὄρων
καὶ τῆς τηρουμένης τάξεως καὶ νομιμοφρο-
σύνης. Κατὰ τῶν τάσεων τούτων ἀντέστη
μεγάλῃ μερίδι τῆς κοινωνίας καὶ ἐξεδηλώθη
ἄμεσος ἡ ἄμυνα τοῦ Λαοῦ ὑπὲρ τῶν ἐθνι-
κῶν παραδόσεων, ὑπὲρ τῆς νομίμου τάξεως,
ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, ὑπὲρ τῆς ἰδέας
τῆς ἰδιοκτησίας, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς αὐθυ-
παξίας. Καὶ ἡ ἄμυνα αὕτη, ἐδημιούργησεν
τὴν λεγομένην ἀντιβενιζελικὴν ἰδέαν, ἣτις
οὐδὲν ἄλλο ὑπῆρξεν ἢ ἀπόρροια τῆς ἀντι-
στάσεως τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ἀνατρεπτικῆς
προσπαθείας μιᾶς μερίδος ἐν τῇ χώρᾳ. Ἐ-
πὶ αὐτὴν οὕτως ὁ διχασμὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὰ
ἐξ αὐτοῦ δυσάρεστα καὶ θλιβερὰ ἀποτελέ-
σματα, ἅπαντα ἐνετάθησαν ἐκ τῆς παρατά-
σεως τοῦ μεγάλου πολέμου καὶ τῆς συνεχι-
σεως αὐτοῦ καθ' ὑπέρβασιν τῶν δυνάμεων
καὶ τῆς ἀντοχῆς τῆς χώρας.

Βουλαι διελύθησαν καὶ ἀνεστηλώθησαν,
Συνελεύσεις ἐδημιουργήθησαν καὶ ἐπλά-
σθησαν, ἐπαναστάσεις ἐξεδηλώθησαν καὶ
κατελύθησαν, στάσεις καὶ συνωμοσίαι, δο-
λοφονίαι καὶ ἐκτελέσεις, κινήματα καὶ ὑπο-
νομεύσεις, εἰδικὰ δικαστήρια καὶ ἐκτακτα
στρατοδικεῖα, ἀνατροπαὶ καὶ ἐξορίαι, ἐκ-
θρονίσεις καὶ παλινρθώσεις καὶ ὡς ἀποτέ-
λεσμα τοῦ συνόλου τῆς τοιαύτης ἀνωμάλου
περιόδου ὑπῆρξε μία Συνέλευσις, ἐκλεγείσα
διὰ τῆς βίας καὶ τῆς νοθείας ὑπὸ τὴν πίε-
σιν μιᾶς στρατιωτικῆς δικτατορίας, διὰ νὰ
διαλυθῇ καὶ αὕτη διὰ τῆς βίας ὑπὸ στρα-
τιωτικοῦ κινήματος.

Οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ κατελύθη-
σαν καὶ ὁ πολιτικὸς βίος ἐξέλιπεν, ἡ δὲ
Χώρα βαίνουσα ἐν μέσῳ τῆς ἀναταραχῆς
ταύτης, ὠθήθη πρὸς τὴν μόνην διέξοδον,
ἣτις ἀπέμεινεν εἰς τὴν λαϊκὴν μάζαν, τὸν
κομμουνισμὸν. Διότι τὰ ἀποτελέσματα τῆς
ἐκλογῆς Θεσσαλονίκης διὰ τῆς ἀναδείξεως,
ὡς Δημάρχου τοῦ κ. Πατρικίου ὑπὸ τῶν

ἐργατῶν καὶ τῶν προσφύγων, ἡ παρ' ὀλί-
γον ἐκλογὴ Δημάρχου κομμουνιστοῦ ἐν
Τρικκάλοις, Λαρίσση καὶ Ξάνθῃ, ἡ ἐμφά-
νισις τῶν κομμουνιστικῶν οργανώσεων ἐν
Καβάλλᾳ, Ξάνθῃ, Λεβαδείᾳ, Δράμᾳ, Ἀ-
θήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ, ἡ δρᾶσις τῶν συλ-
λόγων τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ἡ ἐμφά-
νισις αὐτονομιστικῶν προγραμμάτων ἐν Μα-
κεδονίᾳ, ὡς καὶ ἡ συνεχὴς κήρυξις ἀπερ-
γιῶν καὶ ἡ συνένωσις καὶ αὐτῶν τῶν ὑπαλ-
λήλων τοῦ Κράτους εἰς συλλόγους, οὐδὲν
ἄλλο μαρτυροῦν, εἰ μὴ ὅτι ἡ ἀδιάλειπτος
ἐπὶ μιᾶν δεκαετίαν πίεσις τοῦ λαοῦ, ἡ στέ-
ρησις τῶν πολιτικῶν του ἐλευθεριῶν, ἡ οἰ-
κονομικὴ δυσφορία καὶ ἡ αὐξοῦσα ἀκρί-
βεια τοῦ βίου ἔσχεν ἐνστικτικῶς τὴν ἐπιζητου-
μένην διέξοδον πρὸς τὴν ἄκραν ἀριστεράν,
ὡς δεῖγμα τῆς κοχλαζούσης ἀγανακτήσεως
αὐτοῦ κατὰ τῶν συνεχῶν προσβολῶν καὶ κα-
ταπατήσεων τῶν δικαιωμάτων του.

Τὸ 1925 ἔληξε καὶ μετ' αὐτοῦ ἔληξε καὶ
ἡ ἀνώμαλος δεκαετία μετὰ τὰς πρὸς τὸν κομ-
μουνισμὸν λαϊκὰς ἐκδηλώσεις. Εἶνε τοῦτο
ἀνάνηψις τοῦ λαοῦ, εἶναι ἀναζωπύρωσις
τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, εἶναι προσπάθεια
ἀνακτήσεως τῶν δικαιωμάτων του, ἡ εἶναι
συνειδητὴ πρὸς τὴν ἄκραν ἀριστεράν ἐξέλι-
ξις, εἶναι προσήλωσις πρὸς τὴν κομμουνι-
στικὴν ἰδέαν, εἶναι ἀρχὴ καταλύσεως τῆς
ἀστικῆς τάξεως; Βεβαίως αἱ κομμουνιστικαὶ
ἐκδηλώσεις δὲν ἔλαβον εἰσέτι συνειδητὴν
ἐμφάνισιν, ὡς τινες θέλουν νὰ παραστήσουν.
Ἀπλῶς ἀποτελοῦν ἐξωτερικεὺς τῆς ἀγα-
νακτήσεως τῆς λαϊκῆς ψυχῆς κατὰ τῆς διαρ-
κοῦς ἀνωμαλίας, κατὰ τῆς οἰκονομικῆς πίε-
σεως κατὰ τῆς στέρσεως τῶν λαϊκῶν ἐλευ-
θεριῶν. Ἐὰν ὑπῆρχε ὁμαλότης πολιτικὴ,
ἐὰν αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι ἀποκαθίσταντο
ἐὰν τὰ μέσα τῆς ἐργασίας συνεχῶς παρεί-
χοντο πρὸς τὸν Λαόν, ἐὰν ὁ σεβασμὸς πρὸς
τὴν θέλῃσιν τοῦ Νόμου ἐπεκρατέει, ἐὰν ἡ
τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐπεβάλλοντο, ἡ πρὸς
τὰ ἀριστερὰ ἐξέλιξις τῆς λαϊκῆς μάζης θὰ
ἀνεκόπτετο καὶ ἡ νομιμοφροσύνη θὰ ἀπε-
τέλει κατὰστασιν.

Κ. Ι. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» θὰ δημοσιεύῃ
κριτικὴν μόνον ἐπὶ τῶν ἀποστελ-
λομένων αὐτῇ βιβλίων.

ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1925

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τὸ 1925 εὐρίσκει εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν Κυ-
βέρνησιν Μιχαλακοπούλου—Κονδύλη. Τὴν
λίραν εἰς τὰς 261 δραχμὰς καὶ τὸν ἄρτον εἰς
τὰς 7 δραχμὰς τὸν λευκὸν κατ' ὅκῳ καὶ 5.80
τὸν πιτυροῦχον.

Ἐν τῷ μεταξύ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσω-
τερικῶν κ. Κονδύλη ἀπουσιάζοντος εἰς Θεσ-
σαλονίκην, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς
ὑπογράφουν πρωτόκολλα καὶ ἀπειλοῦν ἀ-
θρόας παραιτήσεις, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν
ματαίωσιν τῆς Κυβερνητικῆς ἀποφάσεως
περὶ ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας πόλεων
εἰς τμήματα τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Νικολόπουλος
παραιτεῖται τῆς θέσεώς του καὶ καταγγέλλει
τὸν ὑπουργὸν του κ. Σπυρίδην ὅτι σκανδα-
λωδῶς παρέπεμψε τὸ ζήτημα τοῦ ἀτμοπλοίου
«Πλαταία» εἰς διαιτησίαν. Ἐπακολουθοῦν
ἀντεγκλήσεις διὰ τοῦ Τύπου καὶ ὁ παραιτηθεὶς
Γενικὸς Γραμματεὺς δημοσιεύει δομὴν κα-
τηγορητήριον κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθ-
νικῆς Οἰκονομίας διὰ τοῦ ὁποῦ διευτυποῦτο
σαφῆς κατηγορία, ὅτι παρέδωκε εἰς συγγε-
νεῖς του φάρμακα καὶ χρῶματα τοῦ δημο-
σίου εἰς ἐντελεστέτην τιμῇ. Καὶ τὸ κατηγο-
ρητήριον κατέληξε: «Ἡ ἐγὼ πρέπει νὰ δικα-
σθῶ ὡς συκοφάντης ἢ ὁ ὑπουργὸς νὰ παρα-
πεμφθῇ εἰς δίκην».

Ἐν τῷ μεταξύ ὁργιάζουν αἱ διαδόσεις
περὶ ἐπικειμένης παραιτήσεως τῆς Κυβερνή-
σεως, ἐνῶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς
συνερίζουν τὸν ἄγωνα τῶν κατὰ τῆς Ἀστυ-
νομίας τῶν πόλεων.

Ὁ κ. Κονδύλης ἐπανέρχεται ἐκ τῆς περιο-
δείας του καὶ δηλοῖ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους
τοῖς Τύπον διὰ τὴν κατὰστασιν τῶν προσφύ-
γων δὲν εἶναι ἐνθάριςτος ἀπὸ πάσης ἀπό-
ψεως. Προτείνονται διάφοροι οἰκονομικαὶ εἰς
τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Τὴν 6ην Ἰανουαρίου οἱ φανατικοὶ ὁπαδοὶ
τοῦ παλικοῦ εὐροτολογίου ἐορτάζουν τὰ Χρι-
στογέννητα τῶν.

Ἀποφασίζεται νὰ ἰδρυνθῶν σχολεῖα ἐκ-
παιδεύσεως ἀξιωματικῶν καὶ πρὸς τοῦτο κα-
ταρτίζονται τὰ σχετικὰ Νομοσχέδια. Ἀπο-
φασίζεται ἐπίσης ἡ κατάργησις τοῦ ταμειακοῦ
κλάδου τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ Στρατηγὸς Ὀθωναῖος, διὰ τηλεγρα-
φήματός του πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργ-
γόν, ἀναφέρει ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ δυσ-
φοροῦν διὰ τὰς ἀποφασισθείσας ἀδίκους

μεταθέσεις, ἐν τῷ μεταξύ ὅμως λαμβάνε-
ται ἀπόφασις, ὅπως ματαιωθῶν αὗται.

Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλεται, ὅτι εἰς τὰς
Σέρρας ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μπόρια-
νης ἐφρονεύθη κατὰ τὴν διάρκειαν συρράξεως
ἐπελθούσης μεταξύ προσφύγων καὶ ἐντοπίων.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν
κ. Κατσώνας ὑποβάλλει τὴν παραιτήσιν του
διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι διευθυντὴς κατὰ
τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἀστυνομίας πόλεων.

Τὴν 10 Ἰανουαρίου ἡ θέσις τῆς Κυβερνή-
σεως μετὰ σχετικὰς συνηνοήσεις Μιχαλακο-
πούλου—Καφαντάρη ἐμφανίζεται ὡς ἀπολύ-
τως ἀσφαλῆς.

Ἀποφασίζεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ τελωνεῖου
Πειραιῶς.

Βολιδοσκοποῦνται ὅπως μετέσχουν τῆς
Κυβερνήσεως οἱ ἀντιβενιζελικοὶ Ζαβιτσιάνος
καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ.
Ἡλιόπουλος.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος βεβαίως ἐπισήμως
ὅτι εἰς τὴν Συνέλευσιν θὰ προταχθῶν τὰ
ψηφίσματα περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογι-
κῶν καταλόγων καὶ περὶ τῶν Δοσιλόγων τῆς
Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἐνῶ ἡ λίρα ἔχει
φθάσει ἤδη εἰς τὰς 267.

Καταδικάζεται εἰς Θεσσαλονίκην εἰς πρόσ-
καιον δεσμὸν 15 ἐτῶν ὁ ὑπολοχαγὸς Δοξάκης
διότι ἐφόνευσε 17 Βουλγάρους τοὺς ὁποῖους
διετάρχη νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ Τελλὲ εἰς Κάτω
Βροντοῦν.

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου ἐγκαθίσταται ἡ
Ἀστυνομία πόλεων εἰς τμήματα τῶν Ἀθηνῶν.
Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς
οὐδεὶς παραιτεῖται.

Ἡ λίρα φθάνει εἰς τὰς 282. Ἀποφασίζεται
ἡ ἀποχώρησις ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, λόγω τῆς πολι-
τικῆς του εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Πρωτοκόλλου
τῆς Γενεύης περὶ μειονοτήτων.

Τὴν 20ην Ἰανουαρίου οἱ συνεργαζόμενοι
Μακρόδους πληρεξούσιοι ζητοῦν τὴν ἀπο-
πομπὴν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ὑπουργῶν
Σπυρίδην, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Μαργῆ,
Γεωργίας.

Εἰς τὴν Λεβαδείαν οἱ παλαιοὶ πολεμιστὰι
συλλαμβάνουν τὸν Εἰσαγγελλέα καὶ τὸν
Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν καὶ ἀπελευθερώ-
νουν δύο συλληφθέντας «συντρόφους τῶν».
Ἀποστέλλεται δυνάμεις χωροφυλακῆς καὶ
καταστέλλεται ἡ ἐπίθεσις.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου φθάνει εἰς τὰς 7.70 ὁ
λευκὸς καὶ 6.40 ὁ πιτυροῦχος.

Τὴν 26ην Ἰανουαρίου ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως. Συζητεῖται τὸ ψήφισμα περὶ τὸν δοσιλόγων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν συνεπεῖα συζητήσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦς καθυβρίζεται ὁ Ἕλλην Πρεσβευτὴς Πολίτης. Ἀναγγέλλεται ἡ ἐκδίωξις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Συγκροτεῖται μέγα συλλαλητήριον εἰς τοὺς στῦλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς διαμαρτύρεται ἐντόνως κατὰ τῆς ἐκδίωξεως τοῦ Πατριάρχου. Ἡ ἀποφασισθεῖσα διὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου ἀπόλυσις τῆς κλάσεως 1923 ἀναστέλλεται, καὶ προσκαλοῦνται οἱ κληρωτοὶ τοῦ 1925 Α. Ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ ἐθνοσυνέλευσις διαμαρτύρονται εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὴν 1 Φεβρουαρίου ὁ Πατριάρχης φθάνει εἰς Θεσσαλονίκην, ὁπόθεν κατηγορεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν κακὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος. Ἡ λίρα φθάνει εἰς τὰ 285.

Ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν συνέλευσιν θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦς. Ἡ συνέλευσις ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς διὰ ψήφων 155 κατὰ 77.

Εἰς τὰ Τρίκαλα οἱ κομμουνισταὶ ἐν δηλώσει φωνάζουν «κάτω ὁ πόλεμος». Ἐπακολουθεῖ συμπλοκή μετὰ τῆς ἀστυνομίας καὶ στρατοῦ καθ' ἣν ἐφονεύθησαν 5 καὶ ἐτραυματίσθησαν 4.

Ὁ κ. Πάγκαλος ἐν τῇ συνελεύσει δηλοῖ ὅτι ἀδίκως ἐτυφεκίσθησαν οἱ ἐξ πολιτικοί.

Δημιουργεῖται τὴν ἐπομένην συνεπεῖα τῶν δηλώσεων αὐτῶν συζητήσις, καθ' ἣν ὁ πληρεξούσιος Ἀκρίδας δηλοῖ ὅτι ἂν ὑπάρχη τις ὑπεύθυνος διὰ τοὺς τυφεκισμούς, αὐτὸς εἶνε ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος. Ἡ συνέλευσις ἀρχεται τοῦ συντακτικοῦ τῆς ἔργου.

Παραπέμπονται οἱ αὐτονομισταὶ κομμουνισταὶ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον, ἐνῶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς καταυλισμούς κατάσχονται κομμουνιστικαὶ προκηρύξεις.

Εἰς τὴν συνέλευσιν ἀποκαλύπτεται ὅτι κληροδοτήματα ἀξίας δισεκατομμυρίων μένον ἀχρησιμοποίητα.

Ἡ συνέλευσις ἀπορρίπτει αἰτήσιν τοῦ εἰσαγγελέως περὶ διώξεως τῶν πληρεξουσίων Προμπονά, Γρηγορίου, Κρεμεζή, Καίσαρη Τέζα, Μαλαχία, Θεολογίτη, Μητσοτάκη,

Γεωργιλιδάκη, Τσίρου, Ἰακωβάκη, Λυμπεροπούλου. Τὸ ψήφισμα ἐξ ἄλλου περὶ ἀνασυντάξεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων μεταβάλλεται εἰς νομοσχέδιον. Νέαι κομμουνιστικαὶ προκηρύξεις ἐρρίφθησαν ὑπ' ἀγνώστων εἰς τοὺς στρατώνας τοῦ ἱππικοῦ.

Ἡ συνέλευσις ἐπὶ παρουσίᾳ 6 πληρεξουσίων ἐψήφισεν σοβαρὰ νομοσχέδια, ὅπως τὸ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐνοικιαστῶν δεκάτης κτλ.

Τὸ πατριαρχικὸν βαίνει πρὸς διευθέτησιν. Πρὸς τοῦτο ἀποφασίζεται ἡ ἀπόλυσις τῆς κλάσεως 1923, ἡ ὁποία εἶχεν ἀνασταλῆ.

Οἱ στρατιῶται Κολοκοτρώνης Δημήτριος καὶ Ἀρώνης Νικόλαος, συλλαμβάνονται ὑπὸ τινος ἀνθυπολοχαγοῦ ὡς κατακρίναντες τὴν καταδίκην καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐξ πολιτικῶν.

Δημοσιεύεται τὸ ψήφισμα περὶ συντάξεων διὰ τοῦ ὁποῖου ὠρίσθησαν αἱ κρατήσεις τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων εἰσαγγελέων ἄνευ διακρίσεως πόλεων εἰς 10 ο/ο, τῶν στρατιωτικῶν εἰς 8 ο/ο μόνον. Κατόπιν τούτου κρατεῖ ζωηροτάτη δυσφορία εἰς τὰς τάξεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἀρχονται αἱ συνεννοήσεις διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐνοικιοστασίου. Ἐν τῷ μεταξὺ κυκλοφοροῦν ἀδικαιολόγητοι φήμει περὶ ἐπικειμένης ἀρσεως αὐτοῦ.

Κατόπιν τῆς παρατηρουμένης δράσεως τῶν κομμουνιστῶν ἀποφασίζεται ὅπως ἀπαγορευθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου ἡ παραγάνδα τῶν μπολσεβικικῶν ἰδεῶν. Ἐν τούτοις τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον καταρτισθὲν δὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν συνέλευσιν.

Εἰς τὴν συνέλευσιν ἀποκαλύπτεται σκάνδαλον. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γκότσης περιλαμβάνει διατάξεις, οἰκονομικῆς φύσεως, ἀπορριφθείσας ὑπὸ τῆς συνέλευσεως, εἰς νέον νομοσχέδιον ὅλως ἀσχετοῦ περιεχομένου.

Ἡ λίρα ἐν τῷ μεταξὺ ἔχει φθάσει εἰς τὰς 297 δραχμάς. Ὁ ἄρτος εἰς τὰς 8.10 ὁ λευκὸς καὶ 6.80 ὁ πιτυροῦχος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κονδύλης ὁμιλεῖ σχετικῶς πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου δηλοῖ «ὅτι τὸ ψῶμι θὰ ἀκριβαίνει καὶ ὁ Ἕλληνας λαὸς πρέπει νὰ τὸ πάρῃ ἀπόφασιν.»

Εἰς τὴν συνέλευσιν συζητεῖται τὸ περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων νομοσχέδιον. Οἱ βενιζελικοὶ πολιτευταὶ ἐπιτίθενται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀποκαλύπτεται νέα κατάχρησις 2.500.000 ἑκατομμυρίων ἐκ κουβερτῶν καὶ αὐτοκινήτων τοῦ στρατεύματος.

Εἰς ἐν οἰνοζυθοπωλεῖον τῶν Ἀμπελοκήπων συνηντήθησαν ὁ κ. Πάγκαλος καὶ Κονδύλης, θέσαντες τὰς βάσεις νέας συνεργασίας. Μετὸν κ. Πάγκαλον συνηντήθη καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος.

Εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς 11 Φεβρουαρίου λαμβάνει χώραν μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν ὁ πληρεξούσιος κ. Μπακόπουλος κατηγορεῖ τὸν ὑπουργὸν τῆς συγκοινωνίας κ. Βαλαλᾶν, ὅτι ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐματάωσε τὴν δημοπρασίαν διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα Καβάλλας, χάριν τοῦ Μποδοσάκη.

Ἀνακοινοῦται ὅτι καταχρήσεις τῶν ἀλεύρων διαπραχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ στρατιώτου Σπανοῦ εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἀποποιεῖν, δὲν ἀνέρχονται μόνον εἰς 500 χιλιάδας δραχμῶν, ἀλλ' ὑπερβαίνουν τὸ ἑκατομμύριον.

Δημοσιεύεται τὸ διάταγμα περὶ τοῦ ἐνοικιοστασίου, δι' οὗ παρατείνεται τὸ τοῦτο ὑποχρεωτικῶς μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1926 διὰ τινὰς δὲ μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1929.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς συνελεύσεως τῆς 14 Ἰβρίου δημιουργοῦνται σοβαρὰ ἐπεισόδια. Ὁ πληρεξούσιος κ. Βουδούρης ἀποκαλεῖ τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Σπυρίδην συκοφάντην.

Ἡ κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μιχαλακόπουλος ἀποκαλεῖ τοὺς πληρεξουσίους συκοφάντας.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Ἀποχωρεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει 122 ψήφους ἐναντι 5 καταψηφισάντων. Ἡ Κυβέρνησις, παρὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ψηφοφορίας μὴ συγκεντρώσασα οὔτε τὸ κατώτερον ὄριον τῆς ἀπαρτίας, δηλοῖ ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν θέτουσα ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος νέον ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Ἡ «Δημοκρατικὴ Ἐνωσις» θεωρεῖ τὴν Κυβέρνησιν παραιτηθεῖσαν. Ἡ συνεδρίασις τῆς 16ης Φεβρουαρίου λύεται ἔλλειψι ἀπαρτίας. Δημιουργοῦνται ἐν τῇ Κυβερνήσει διαφωνίαι καὶ ἐπικεῖται ἀνασχηματισμὸς αὐτῆς.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν συζητοῦνται ἐκ νέου οἱ δοσιλόγοι. Ὁ κ. Γονατᾶς ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἔργου καὶ δικαιολογεῖται διὰ τὰς ἐκτελέσεις τῶν ἐξ. «Ἡ τιμωρία, εἶπε, τῶν ἐνόχων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς ὑπηρετοῦν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς μὴ ἐπικρατήσεως τῶν ἀδιαλλάκτων».

Μεταξὺ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων ἐπικρατεῖ μεγάλη δυσφορία διὰ τὸ νέον ἐνοικιοστάσιον.

Ἡ Κυβέρνησις Μιχαλακοπούλου ἐκάλεσε

τοὺς φίλους τῆς εἰς σύσκεψιν. Κατ' αὐτὴν παρευρέθησαν 179. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνέστησε τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ Συντακτικοῦ ἔργου τῆς Συνελεύσεως διὰ τὸν ταχύτερον τερματισμὸν τῆς ἀνωμαλίας.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἀποκαλύπτονται καταχρήσεις εἰς βάρος τῶν προσφύγων. Οἱ πληρεξούσιοι καταγγέλλουν ὅτι ἐντὸς σάκκων ἀλεύρων εὐρέθησαν χώματα.

Οἰδημόσιοι ὑπάλληλοι ζητοῦν ἐξίσωσιν τῶν μισθῶντων μετὰ τοὺς μισθοὺς τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ συνέλευσις τὴν 19ην Φεβρουαρίου ψηφίζει ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, παριστάμενων 36 πληρεξουσίων.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν συζητεῖται τὸ ἐνοικιοστάσιον. Ζητοῦνται διάφοροι τροποποιήσεις. Ἐν τέλει δὲ ἀποφασίζεται ὅπως τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα παραπεμφθῇ πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς εἰδικὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ὁ κ. Καφαντάρης ὑποβάλλει Νομοσχέδιον περὶ εὐθύνης τῶν ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου καὶ ἐντεῦθεν διατελεσάντων ὑπουργῶν. Αἱ ἐργασίαι τῆς συνελεύσεως τὴν πρωίαν τῆς 22 Φεβρουαρίου διακόπτονται διὰ τὴν 9 Μαρτίου. Τὸ νέον ἐνοικιοστάσιον κατόπιν τούτου, ἀναβάλλεται.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἡ κυβέρνησις ἀποφασίζει νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς προταθείσας οἰκονομίας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν εἰς τοὺς κρατικούς σιδηροδρόμους. Κατόπιν τούτου οἱ σιδηροδρομικοὶ ἀπειλοῦν ἀπεργίαν. Ἡ λίρα ἀνέρχεται ἤδη εἰς τὰ 312.50.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ὁρφανίδης ὑποβάλλει διὰ λόγους ὑγείας, ὡς ἱσχυρίζεται, τὴν παραίτησιν του. Οἱ ὑπάλληλοι ἐξεγείρονται καὶ πάλιν ἀπειλοῦντες διαδικὰς παραίτησις, λόγῳ τῆς ἀπορριφθείσης αἰτήσεώς των περὶ ἀφομοιώσεως τῶν ἀποδοχῶν των πρὸς τὰς τῶν στρατιωτικῶν. Ἐπιτροπὴ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκδιώκεται ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ. Εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ὑποβάλλεται τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναλογικῆς. Οἱ ἀντιβενιζελικοὶ πολιτευταὶ καὶ ὁ λαὸς διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην ἐπιβολὴν τοῦ συστήματος τούτου.

Κηρύσσεται Πανσιδηροδρομικὴ καὶ Τροχιδορομικὴ ἀπεργία, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπέρριψε τὰ αἰτήματα αὐτῶν, σχετικῶς μετὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν.

Συμπληροῦνται τὰ κενὰ ὑπουργεῖα, διὰ τῶν κ. κ. Γόντικα τῶν Στρατιωτικῶν, Μυ-

σιολόγου της Προνοίας και Μανέτα της Παιδείας.

Υπό του ύπουργου των Έσωτερικών κ. Κονδύλη αποφασίζεται η συγκρότηση στρατιωτικού σώματος Κυνηγών προς καταδίωξιν της ληστείας. Είς τους όπλίτας και στρατιώτας παρέχονται μισθοί 1750-2250 δραχμών εκτός των σχετικών επιδομάτων.

Η πανσιδηροδρομική απεργία γενικεύεται εις πανεργατικήν. Η κυβέρνησις εν τούτοις προκαλοῦσα τοὺς απεργούς δημοσιεύει τὸ διάταγμα τῆς εφαρμογῆς τῶν οίκονομιῶν εἰς τοὺς κρατικούς σιδηροδρόμους. Οἱ ἐργάται αποφασίζουν τὴν γενίκευσιν τῆς απεργίας. Οἱ ὑπάλληλοι ἐν ἐξέγερσιν ἐτοιμάζουν πανυπαλληλικὴν απεργίαν.

Η συνεδρίασις τῆς συνελεύσεως τῆς 12 Ἀπριλίου ἀναβάλλεται καὶ πάλιν δι' ἑλλειψιν ἀπαρτίας. Αἱ ἐφημερίδες τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀναγγέλλουν τὴν ἐπικειμένην περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἄφιξιν τοῦ τέως ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως Πλαστήρα.

Γίνονται πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν προοδευτικῶν φιλελευθέρων κ. Καφαντάρην βουλευτικαὶ ἐπισκέψεις ὑπὸ τῶν πολιτικῶν παραγόντων πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς. Ο κ. Καφαντάρης παρέχει κατηγορηματικὴν ἀρνησιν.

Οἱ πληρεξούσιοι κ. κ. Γρηγορίου, Πρέκας, Ρέντης, Μόδης, Χαβίνης, Βούλαρης, Ἀκριδῆς, Σελιώτης, Πεζᾶς, Παπαθεοδώρου, Βελιανίτης, Μυλωνᾶς, Λαδάς, Μαργέτης, Βαρελᾶς, Τσίρος, Παναγιώτου, Λυκοτόμαρος, Ἀνδρεάδης, Βαραζάνης, Κωνσταντινίδης, Παπαδάμος, Βουδούρης, Σταματοπούλος, Ἐλευθεριάδης ἐπέγραψαν ψήφισμα περὶ ἀμέσου διαλύσεως τῆς συνελεύσεως καὶ προκηρύξεως ἐκλογῶν.

Η Κυβέρνησις λαμβάνει κατὰ τῶν απεργῶν ἀσθηρότατα μέτρα.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι πρὸ τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὑποχωροῦν.

Ἐκ φόβου τῆς ἐπικρατήσεως τῆς στρατοκρατίας ἡ Κυβέρνησις παραμένει.

Τὴν 18ην Μαρτίου ἡ Συνέλευσις συζητεῖ τὰ τῆς απεργίας. Η ἀντιπολίτευσις θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης διὰ τὴν καθόλου πολιτικὴν, τὸ ὅποιον καταλήγει εἰς ἔκφρασιν τῆς ἐμπιστοσύνης διὰ ψήφων 158 κατὰ 5, τῶν ἀντιπολιτευομένων πληρεξουσίων ἀποχωρησάντων.

Ἐπιτυχάνεται ἡ πρώτη ἐπαφὴ Κυβερνήσεως καὶ απεργῶν.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν κατατίθεται τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυνηγῶν. Συζητεῖται ἐπίσης τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς Συμβάσεως ὕδρευσεως Ἀθηνῶν.

Οἱ ἀπεργοὶ αποφασίζουν ὅπως συνεχίσουν τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα.

Υπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν κεκρυγμένων ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαλύσεως τῆς Συνελεύσεως περιφέρεται πρὸς ὑπογραφὴν τὸ σχετικὸν ψήφισμα.

Τὴν 21ην Μαρτίου οἱ τυπογράφοι Ἀθηνῶν κηρύσσουν ἀπεργίαν. Κατόπιν τούτου ἐκδίδεται ἡ κοινὴ ἔκδοσις τῶν ἐφημερίδων «Ἀθηναϊκὸς Τύπος».

Τὴν 24ην Μαρτίου οἱ σιδηροδρομικοὶ ἔλυσαν τὴν ἀπεργίαν.

Οἱ πρόσφυγες πληρεξούσιοι αποφασίζουν νὰ ἀντιτάξουν κοινὴν παράταξιν ἐν τῇ Συνελεύσει πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων.

Υπὸ τῶν ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ μελῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διεξάγεται ἀγὼν κατὰ τῆς ψήφισεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Κυνηγῶν.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς 27ης Μαρτίου συζητεῖται ἡ πρότασις τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως περὶ παροχῆς εἰς τὰς γυναῖκας ψήφου διὰ συνταγματικῆς διατάξεως. Η λήψις σχετικῆς αποφάσεως ἀναβάλλεται.

Η πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ ἐνοικιοστασίου κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τερματίζουσα τὰς ἐργασίας τῆς, δημοσιεύει τὸ σχετικὸν διάταγμα.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν κατατίθεται ἐπερώτησις περὶ μὴ εφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου. Μεταξὺ τῶν προσφύγων πληρεξουσίων τῶν μέχρι τοῦδε μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος παρατηρεῖται ζωηρὰ κίνησις σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀποκήρυξιν διὰ ψήφισματος τοῦ κ. Κονδύλη.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν κατατίθεται ἐξ ἄλλου ὑπὸ 40 πληρεξουσίων ἐπερώτησις περὶ συγκλήσεως μυστικῆς συνεδριάσεως τῆς Συνελεύσεως, καθ' ἣν νὰ συζητηθῶν τὰ σχετικὰ μὲ τὸς ἐξοπλισμοὺς τῆς χώρας ζητήματα.

Υπὸ Ἱεραρχῶν συνιστᾶται εἰς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινὸν ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν μελέτην ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὸ Πατριαρχικόν. Ο Πατριάρχης ἀποκρούει τὴν πρότασιν.

Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλεται ὅτι ἐννέα στρατιῶται τῆς Δημοκρατικῆς φρουρᾶς, ἐν μέθῃ διατελοῦντες παρήλασαν ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως παρενοχλοῦντες τοὺς διαβάτας. Οἱ ἴδιοι στρατιῶται συμπλακέντες μετὰ πολιτῶν, ἐφόνεισαν τὸν Βασίλειον Στεφανίδην.

Συνεπεία κυκλοφορούντων φημῶν περὶ τροποποιήσεως τοῦ νέου ἐνοικιοστασίου, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δηλοῖ ὅτι οὐδεμία τροποποίησις θὰ ἐπενεχθῇ ἐπὶ τοῦ ἐν ἐφαρμογῇ διατάγματος.

Τὴν 3ην Ἀπριλίου γίνονται τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀκαδημίας Πολέμου. Ὁργανωτὴς αὐτῆς ὁ Γάλλος στρατηγὸς Ζιράρ.

Συζητεῖται εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συντάγματος Κυνηγῶν. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἀπειλοῦν παραιτήσεις. Οἱ πληρεξούσιοι ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ θεσμοῦ. Ο κ. Κονδύλης θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ τὸ νομοσχέδιον ψηφίζεται κατ' ἀρχὴν διὰ ψήφων 160 κατὰ 99.

Ο κ. Μιχαλακόπουλος χαρακτηρίζει τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ὡς κυβερνητικὴν νίκην.

Ο Πατριάρχης Κωνσταντίνος δηλοῖ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅτι δὲν παραιτεῖται.

Οἱ πρόσφυγες τῆς Θεσσαλονίκης διὰ ψήφισματος ἀποκηρύσσουν τοὺς πληρεξουσίους τῶν.

Ο ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καταθέτει εἰς τὴν Συνέλευσιν νομοσχέδιον περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κυμαινόμενου χρέους.

Εἰς τὴν χρηματαγορὰν σημειοῦται τὴν 6 Ἀπριλίου πανικὸς ὑποτιμωμένων ὀρισμένων ἀξιών. Η κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι θὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν συζητεῖται τὸ προσφυγικόν. Κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν ἀποκαλύπτεται «κομβολόγιον» σκανδάλων καὶ καταχρήσεων εἰς βάρος τῶν προσφύγων.

Κατατίθεται εἰς τὴν συνέλευσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας. Δι' αὐτοῦ καθιεροῦται ἡ 18μηνος στρατιωτικὴ θητεία.

Κατὰ πρωϊνὴν συνεδρίαν τῆς Συνελεύσεως συζητεῖται τὸ προσφυγικόν. Οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἀνεξαρτήτου προσφυγικῆς ὁμάδος καταθέτουν εἰς τὴν συνέλευσιν δῆλωσιν διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζουν τὴν δυσπιστίαν τῶν πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Ο κ. Μιχαλακόπουλος φυγομαχῶν λυεῖ τὴν συνεδρίαν.

Κατὰ τὴν ἀπογευματικὴν συνεδρίαν συζητεῖται τὸ φορολογικὸν νομοσχέδιον περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου κτλ. Η συνέλευσις θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ τὸ νομοσχέδιον ψηφίζεται διὰ ψήφων 141 κατὰ 45.

Λόγω τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα ἡ συνέλευσις διακόπτεται τὰς ἐργασίας τῆς.

Ο Πατριάρχης Κωνσταντίνος ἐξαναγκά-

ζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς παραίτησιν.

Ο κ. Κονδύλης εἰς δηλώσεις του πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου δηλοῖ ὅτι ἡ ἀνασύνταξις τῶν καταλόγων εἶνε δυσχερής. Πρὸ μίας, λέγει ἐξ ἄλλου, διετίας, ἡ Συνέλευσις δὲν θὰ διαλυθῇ.

Ο κ. Μιχαλακόπουλος υἱοθετεῖ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Τσαλδάρης δηλοῖ ὅτι ἡ «μὴ διάλυσις τῆς Συνελεύσεως ἀποτελεῖ πρᾶξι κόπημα κατὰ τοῦ Πολιτεύματος».

Ο Μποδοσάκης Ἀθανασιάδης χρηματοδότης τῶν ἐκάστοτε δημοκρατικῶν Κυβερνήσεων πτωχεύει εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Πρὸ τῆς πτωχεύσεως συγκροτεῖται Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποιον συζητεῖ τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ σώσῃ τὸν πτωχεύοντα.

Καταρτίζεται νομοσχέδιον περὶ συστάσεως γραφείων ἐξευρέσεως ἐργασίας.

Τὸ Κράτος ἐμποδίζει τὴν ἀποφασισθεῖσαν σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Μεταξᾶς μεταβαίνει εἰς Καλάμας ἔνθα τοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐνθουσιωδὲστάτῃ ὑποδοχῇ.

ΜΑΪΟΣ

Υπὸ τῆς Κυβερνήσεως συζητεῖται ἡ κατάργησις τῆς ἐλευθέρου ἀγορᾶς συναλλάγματος καὶ ἡ λήψις ἀσθηρῶν μέτρων πρὸς παρεμπόδιον τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Η Κυβέρνησις ἀπέπειται ὅπως ζήτησιν καὶ νέον δάνειον διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ἀποφασίζεται ἡ παρεμπόδισις τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων τοῦ συναλλάγματος.

Οἱ κληρονομία Βόλου συμπλέκονται μετὰ τῆς Ἀστυνομίας. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐτραυματίσθησαν ἑξ ἐργάται.

Ἐγείρεται καὶ πάλιν συζήτησις διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῶν καταλόγων. Οἱ ἐξωκοινοβουλευτικοὶ ἀρχηγοὶ δηλοῦν ὅτι εἶναι πρόθυμοι πρὸς πᾶσαν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀνασυντάξεως.

Εἰς Σφακτηρίαν καὶ Ἀθήνας γίνονται ἐορταὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Σανταροῦ. Ἀπόγονοι τοῦ Ἰταλοῦ Φιλέλληρος ἀφικνοῦνται ἐκ Ρώμης καὶ παρακολουθοῦν τὰς ἐορτάς.

Ο λευκὸς ἀετός ὑπερτιμᾶται εἰς 7.40 καὶ ὁ μέλας εἰς 6.10.

Τὴν 11ην Μαΐου ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως.

Ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφῆνει

ελευθέρους τούς εν προφυλακίσει καταχρα-
στάς αξιωματικούς να περιφέρονται εις την
πόλιν.

Σημειούται ζωηρά αντικυβερνητική κίνη-
σις τών αξιωματικών, εξ άφορμής τών υπερ-
βολικών αξιώσεων της Σερβικής Κυβερνή-
σεως, διά την ανανέωσιν της συμμαχίας
μετά της Ελλάδος. Η Κυβέρνησις εν τού-
τοις διαφεύδει τās σχετικές πληροφορίας τών
εφημερίδων.

Σοβαρόν έπεισόδιον λαμβάνει χώραν με-
ταξύ του αντιπλοίαρχου κ. Μπούφη και του
Αγγλου οργανωτού Ναυάρχου Ταουσέντ
κατά την εκτέλεσιν γυμνασίων του Στόλου.
Συνεπεία τούτου διακόπτονται τὰ γυμνά-
σια. Ο κ. Μπούφης αντικαθίσταται.

Ο κ. Κονδύλης από του βήματος της
Βουλής όμολογεί ότι οι πολίται δεικνύουν
απροθυμίαν διά την κατάταξιν των εις τό
σύνταγμα Κυνηγών.

Η συνεδρίασις της Συνελεύσεως της 15
Μαΐου, προκειμένου να συζητηθή τό Νομο-
σχέδιον περί ανασυντάξεως τών εκλογικών
καταλόγων, ματαιούται λόγω μη προσελεύ-
σεως τών πληρεξουσίων.

Εις τās Πάτρας γίνεται ένθουσιώδης υπο-
δοχή του ήγέτου του Λαϊκού Κόμματος κ.
Τσαλδάρη.

Οι Βενιζελικοί όνειρεύονται συνωμοσίας
κατά της ζωής των. Ο κ. Κονδύλης εις δη-
λώσεις του προς αντιπροσώπους του Τύπου
δηλοΐ ότι «αυτός όπλοφορεί και όποιος θέ-
λει ας πλησιάσῃ».

Οι Μακεδόνες πληρεξούσιοι εν ειδική συ-
σκέψει των αξιούν την απομάκρυνσιν της
Κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου από της αρ-
χής.

Η Συνέλευσις συζητεί και πάλιν τό Νο-
μοσχέδιον περί ανασυντάξεως τών εκλογι-
κών καταλόγων. Παρατηρείται απροθυμία
τών πληρεξουσίων διά την ψήφισιν του Νο-
μοσχεδίου. Παρά ταύτα τό νομοσχέδιον, πα-
ρόντων ελαχίστων πληρεξουσίων, ψηφίζεται
κατ' άρχήν.

Αρχεται ή δίκη τών καταχραστών της
Στρατιάς Μ. Ασίας.

Εις την Ίεράν Σύνοδον του Πατριαρ-
χείου υποβάλλεται ή παραίτησις του Πα-
τριάρχου κατόπιν έκβιασμού της Έλλην.
Κυβερνήσεως.

Εις την Συνέλευσιν καταγγέλλεται ότι από
1 1/2 έτους οδδέν μέτρον ελήφθη υπό τών
ελάχιστων Κυβερνήσεων διά την άμυναν της
χώρας. Παρέχεται άρμοδίως ή πληροφορία
ότι τό προσφυγικόν Δάνειον εξηντήληθη.

Εις την συνεδρίασιν της Συνελεύσεως της

23 Μαΐου συζητείται τό προσφυγικόν ζή-
τημα. Η Κυβέρνησις κινδυνεύει να πέσῃ
καί ο πρόεδρος της Συνελεύσεως διακόπτει
την συνεδρίασιν. Οι πληρεξούσιοι διαμαρτύ-
ρονται και συνεχίζουν την συνεδρίασιν εν
απουσία της Κυβερνήσεως και του προέ-
δρου. Κατόπιν τούτου λύουν την συνεδρία-
σιν και εις ιδιαιτέρας συσκέψεις κηρύσσουν
έκπτωτον την Κυβέρνησιν.

Ο κ. Μιχαλακόπουλος δηλοΐ ότι τὰ σχε-
τικά ανακοινωθέντα τών Κομμμάτων ούδε-
μίαν σημασίαν έχουν.

Κατά την συνεδρίασιν της 25 Μαΐου συ-
ζητούνται τὰ γεγονότα της προηγουμένης
συνεδριάσεως. Κατά την συνεδρίασιν ταύτην
οι πληρεξούσιοι όμολογούν : «Θα μās πάρη
δ λαός με της μαγκούρες». Οι πρόσφυγες ά-
παντούν : «Σεις έχετε βαλίτζες να φύγετε...
Κανείς τίμιος δεν θα δώσῃ ψήφον έμπιστο-
σύνης εις την Κυβέρνησιν».

Η Συνέλευσις εις 7 συνεχείς συνεδριά-
σεις άσχολεΐται με την κατά της προσφυγι-
κής πολιτικής της Κυβερνήσεως, συζήτησιν
του προσφυγικού. Έν τέλει ή Συνέλευσις
έκφράζει την έμπιστοσύνην της προς την
Κυβέρνησιν.

Η λίρα ανήλθεν κατά μίγα Μαΐον εις
τās 300, κατήλθεν εις τās 250 και έφθασε
εις τās 279.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Σημειούται κινήσις τών πολιτικών έσωκοι-
νοβουλευτικών παραγόντων διά τών σχημα-
τισμόν Οικουμενικής Κυβερνήσεως. Ο κ. Μι-
χαλακόπουλος όμιλών σχετικώς δηλοΐ ότι εΐνε
πρόθυμος να δεχθῇ σχηματισμόν τοιαύτης
Κυβερνήσεως. Ο κ. Καφαντάρης εν τούτοις
διαφεύδει την σχετικήν είδησιν.

Κατά σύσκεψιν τών μελών της Δημοκρα-
τικής Ένώσεως σημειούται ή άδιαλλαξία τών
κ. κ. Παγκάλου και Χατζηκυριάκου κατά της
Κυβερνήσεως. Οι δύο δημοκρατικοί παράγον-
τες διαδηλοΐν ότι θα φθάσουν εις τὰ άκρα
διά να επιτύχουν την απομάκρυνσιν της Κυ-
βερνήσεως του κ. Μιχαλακοπούλου.

Εις την Συνέλευσιν συζητείται ή αναλογι-
κή. Ο κ. Τσαλδάρης τονίζει ότι ή καθιέρω-
σις της αναλογικής σημαίνει την παρά-σιν
της άνωμαλίας. Κατά συνέλευσιν εξ έλλου
των Προοδευτικών Φιλελευθέρων ο κ. Καφαν-
τάρης έτόνισεν την ανάγκην της έπιβολής
της αναλογικής.

Εις τὰ Ποσόδια Βούλγαροι στρατιώται ει-
σέχρονται εις τό Έλληνικόν έδαφος άπάγον-
τες ποίμνια. Η Συνέλευσις συζητεί περί Γε-
ρουσίας.

Τό έπταμελές Έφετεΐον έκέρυξεν άθώους
τούς κατηγορουμένους διά τās καταχοήσεις
της Μ. Ασίας.

Εις την Σάμον έκρήγνυται κίνημα τών
Γιαγιάδων. Οι στασιασται κατέλαβον την
νήσον καταλύσαντες τās αρχάς και λεηλα-
τήσαντες τό Δημόσιον ταμείον.

Ο άποσταλεις εκεί στρατός και μοΐρα ναυ-
τικού κατορθώνει να διασκορπίσῃ τούς στα-
σιαστάς και να συλλάβῃ τινάς εξ αυτών. Οι
Γιαγιάδες διαφεύγουν.

Ο κ. Μιχαλακόπουλος εις Λευκάδα, μετα-
βάς εκεί εξ άφορμής τών έορτών της εκατο-
ταετηρίδος του Βαλαωρίτου, προβαίνει εις
δηλώσεις διά τών όποιών κάμνει συμφιλιωτι-
κούς μετά τών έξωκοινοβουλευτικών υπαι-
νιγμούς.

Την 9ην Ιουνίου σημειούται ή πρώτη έκ-
δήλωσις κινήσεως τών Στρατιωτικών και ά-
ναμίξεως αυτών εις την διακυβέρνησιν της
χώρας. Υπογράφεται παρ' αυτών πρωτόκολ-
λον, διά του όποιου ζητείται ο έξοπλισμός
της Χώρας. Την επομένην της κινήσεως αυ-
τής ο Υπουργός τών Έσωτερικών κ. Κονδύ-
λης υποβάλλει την παραίτησιν του εκ της
Κυβερνήσεως. Η τοιαύτη παραίτησις παρὰ
τās διαψεύσεις τών άρμοδίων, άποδίδεται εις
την κινήσιν τών αξιωματικών, οι όποιοι διά
πρωτοκόλλου επιδοθέντος εις την Κυβέρνη-
σιν ζητούν : Παραίτησιν της Κυβερνήσεως,
διάλυσιν της Έθνοσυνελεύσεως και σύντομον
προκήρυξιν έκλογών, κατοχύρωσιν του Δημο-
κρατικού Πολιτεύματος, ταχείαν λύσιν του
προσφυγικού, πλήρη και σύντομον έξοπλισμόν
της Χώρας και αποφασιστικήν στάσιν εναντι
της Σερβίας. Εις τās κινήσεις ταύτας τών αξιω-
ματικών φέρεται αναμεμυγμένος ο κ. Παγ-
καλος. Έν τούτοις ο Υπουργός τών Στρα-
τιωτικών και ο κ. Πρωθυπουργός διαφεύδουν
τās σχετικές είδησεις.

Υπό της Κυβερνήσεως καταβάλλονται προσ-
πάθειαι ανασχηματισμού της διά της συμμε-
τοχής του κ. Παγκάλου.

Ο κ. Μιχαλακόπουλος πρό της καταστά-
σεως ταύτης, υποβάλλει τό άπόγευμα της 11ης
Ιουνίου την παραιτήσιν της υπ' αυτών Κυ-
βερνήσεως. Ο Πρωθυπουργός καλεί τον κ.
Καφαντάρην εις όν αναθέτει τον σχηματι-
σμόν της Κυβερνήσεως. Ο κ. Καφαντάρης
δέχεται. Την επομένην όμως καταθέτει την
έντολήν. Καλείται και πάλιν ο κ. Μιχαλακό-
πουλος, ο όποιος ανασχηματίζει την Κυβέρ-
νησιν του διά της προσλήψεως ως Υπουργών
του κ. Καραπαναγιώτου της Συγκοινωνίας
και Παπανδρέου της Έθνικής Οικονομίας.

Έν τῷ μεταξύ αι εφημερίδες αναγγέλλουν
ότι ή στρατιωτική κατά της Κυβερνήσεως
κίνησις όφίσταται, ένῳ ή Κυβέρνησις διαφεύ-
δει ως κακοήθεις τās πληροφορίας.

Την 15ην Ιουνίου ή ανασχηματισθεΐσα κυ-
βέρνησις εμφανίζεται ένῳπιον της συνελεύ-
σεως. Ο κ. Παπαναστασίου διεξάγει κατά της
κυβερνήσεως δριμύτατον άγῶνα. Έν τέλει ή
κυβέρνησις επιτυγχάνει ψήφον έμπιστοσύνης
της συνελεύσεως διά 146 κατά 81. Οι φίλοι
του κ. Παγκάλου απέχώρησαν της ψηφο-
φορίας.

Η κυβέρνησις υπείκουσα εις τās αξιώσεις
τών αξιωματικών, λαμβάνει άσπληρά μέτρα
κατά του Τύπου θεσπίζουσα κλείσιμον και ά-
παγόρευσιν επανεκδόσεως εφημερίδων αι ό-
ποΐαι έλέγχουν τούς αξιωματικούς.

Εις την συνέλευσιν συζητείται ή αναλογική.
Οι πληρεξούσιοι επιτίθενται κατά του νομο-
σχεδίου. Έν τέλει τό νομοσχέδιον γίνεται
δεκτόν κατ' άρχήν.

Έν Φαλήρῳ συνηντήθησαν οι κ. κ. Κον-

δύλης, Μιχαλακόπουλος και Καφαντάρης.
Ο κ. Κονδύλης συνέστησε εις τον κ. Μιχαλα-
κόπουλον να παραιτηθῇ ή να συλλάβῃ τον
κ. Παγκάλον.

Την νύκτα της 24 ώρας της 25 Ιουνίου
έκρήγνυται τό επαναστατικόν κίνημα επί κε-
φαλής του όπδίου εδρίσκονται οι κ. κ. Παγ-
καλος και Χατζηκυριάκος. Τό στρατιωτικόν
κίνημα έπεκράτησε καθ' όλην την Ελλάδα.
Ο κ. Παγκαλος επί κεφαλής τών επαναστα-
τών εΐνε άπόλυτος κύριος της καταστάσεως.
Ηζιώθη και έπετεύχθη ή παραίτησις της κυ-
βερνήσεως Μιχαλακοπούλου.

Προηγουμένως εις την οίκίαν του προέδρου
της Δημοκρατίας διεξάγονται συνεννοήσεις
επί του πρακτέου. Αποφασίζεται ή άνάθεσις
της κυβερνήσεως εις τον κ. Παπαναστασίου.
Ο κ. Παπαναστασίου επισκέπτεται τον κ.
Παγκάλον ο όποιος τον βεβαιοΐ ότι θα του
αναθέσῃ τον σχηματισμόν. Έν τούτοις ο κ.
Παγκαλος αναλαμβάνει τον σχηματισμόν της
κυβερνήσεως, αποτελουμένης εκ τών εξής :
Παγκαλος, πρωθυπουργός και ύπουργός τών
στρατιωτικών. Χατζηκυριάκος, ναυτικών και
προσωρινῶς τών έξωτερικών. Ανδρέας Πανα-
γιωτόπουλος (όποστράτηγος), τών έσωτερι-
κών. Κοφινάς, βιοικονομικῶν Μπούμπουλης,
έθνικής οικονομίας και δικαιοσύνης. Αν.
Ταβουλάρης, συγκοινωνίας. Σταμούλης, γε-
ωργίας και προνοίας.

Οι κ. κ. Μιχαλακόπουλος και Καφαντάρης
αποφασίζουν όπως άπόσχουν τῶν έργασιών της
συνελεύσεως, εις ήν αποφασίζει να εμφανισθῇ
ή νέα κυβέρνησις.

Ο κ. Παπαναστασίου διεξάγει συνεννοή-
σεις μετά της κυβερνήσεως, διά να επιτύχῃ
την παροχήν όρισμένων υποσχέσεων όσον ά-
φορὰ την ταχείαν ενεργείαν τών έκλογών.

Έν τέλει εν τη συνελεύσει εμφανίζεται ή
κυβέρνησις Παγκάλου ή όποια καταθέτει ψή-
φισμα, τό γνωστόν ψήφισμα της 1ης Ιουλίου
διά του όποιου διακόπτονται αι έργασίαι της
συνελεύσεως μέχρι 25 Οκτωβρίου, ανατίθε-
ται εις ειδικήν κοινοβουλευτικήν έπιτροπήν
ή ψήφισις του συντάγματος και από 13 Νοεμ-
βρίου ή συνέλευσις μεταβάλλεται εις άπλήν
βουλήν. Επίσης καθορίζεται και ο γρόνος
διενεργείας τών έκλογών.

Η κυβέρνησις Παγκάλου έτυχεν έμπιστο-
σύνης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Εις τό επόμενον : Τό Β' εξάμηνον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλούνται θεομῶς οι αξιό-
τιμοι κ. κ. συνδρομηταί μας, όπως
εμδάσουν ήμῖν τās συνδρομάς των
του β'. έτους. Κατά κανόνα αι
συνδρομαί τών εφημερίδων και
τῶν περιοδικῶν εΐναι προπληρω-
τάι. Τοῦτο έχοντες ύπ' όψει των
οί κ. κ. συνδρομηταί ας διευκολύ-
ωσιν ήμῶς εμδάζοντες τās συν-
δρομάς των.

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1926

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΥΜΒΗΣΟΜΕΝΑ

Μελετών την ὀρθογραφίαν τῶν οὐρανίων κόσμων, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀνορθογραφίας τοῦ ἐπιγείου κόσμου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ τελειοτέρου τοιούτου, τοῦ γυναικείου, ὅστις ἐπέδραμε ὅχι μόνον εἰς τοὺς κινήματογράφους, τὰ χορευτήρια, τὰ μαγαζεῖα τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων, ἔφθασα εἰς θέσιν, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ περὶ τῶν μελλόντων νὰ συμβῶν κατὰ εὐτυχῆς καὶ αἴσιον ἔτος εἰς τὸ ὅποιον εἰσερχόμεθα, ὅπως εἰσέλθωμεν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὰς φυλακάς. Διότι οὐδεὶς δύναται νὰ εἶνε βέβαιος, ὅτι θὰ δύναται νὰ πληρῶνῃ ἐπ' ἀπειρον τὸ ἐνοίκιον πρὸς τὸν ὀσπιτονοικοκύρην του, ἐφ' ὅσον τοῦτο καὶ ἐκεῖνος φρονοῦν, ὅτι ἀνεκάλυψαν χρυσωρυχεῖον εἰς τὸ τρύπιον σακκάκιόν μου, ἔπερταχέως θὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν σουρητηρίου. Θὰ ἤμην ὅμως ἀγνώμων ἂν δὲν ἔσπευδα νὰ ὁμολογήσω χάριτας πρὸς τὴν κοινωνίαν τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἐταιρείαν τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν μαντικῶν γνώσεών μου. Ἡ πρώτη μὲ διηυκόλυνε εἰς τὴν ἀπόκτησιν γνώσεως περὶ τοῦ ὑπνωτισμοῦ τῶν λαῶν, ἐνθ' ἡ δευτέρα περιωρίσθη νὰ μὲ διαφωτίσῃ περὶ τοῦ ὑπνωτισμοῦ τῶν ἀτόμων, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν ἀκροατῶν τῆς. Ἐπὶ πλέον ἔγινα ἐξυδερκέστερος ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων, διότι παρηκολούθησα τὰς συσκέψεις τοῦ συνεδρίου τῶν γυναικῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ τῆς μικρᾶς φούστας, ἐνθα ἐδιδάχθην, ὅτι ἔλοι οἱ ἄνδρες μετὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν εἶνε ραμολί, ἐνθ' αἱ γυναῖκες μετὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην εἶνε μπεμπέκες, μόλις ἀποκτῶσαι τοὺς ὀδόντας των, τοὺς ὁποίους πληρῶνουν καὶ αὐτοὺς οἱ ἄνδρες, ἐξοφλοῦντες τὸν λογαριασμὸν τοῦ ὀδοντοῦατροῦ των. Δὲν θὰ εἶχον ἡσυχον τὴν συναδελφίν μου, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπνον μου ἀκόμη, ἂν δὲν προσέθετον, ὅτι ἱκανώτερον εἰς τὴν μαντικὴν μὲ κατέστησε ἡ πενθερά μου, τακτικὴ ἀναγνώστρια τῶν ἐφημερίδων, ὡς καὶ τοῦ Καζαμί. Ὅθεν φέρσας τὰ ὀμματουδάκιά μου ἤρχισα νὰ βλέπω τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσι κατὰ τὸ νέον εὐτυχῆς καὶ ἀπαίσιον ἔτος, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν διαθέσεων τῶν πωλητῶν κατὰ τὸ λήξαν.

Βλέπω, λοιπὸν εἰς τὸν ὀρίζοντα νέφη, ἀλλὰ ὅχι εὐτυχῶς πλέον καὶ μὲ τὴν πετρελαιοθερ-

μάστραν μου, τὴν ὁποῖαν δὲν βλέπω ἐπίσης, διότι τὴν εἶδε τὸ κάρρον τῆς καθριότητος, ἀφοῦ ὁ πωλητὴς πετρελαιοθερμαστῶν εἶδε τὸ χιλιόδραχμόν μου, τὸ ὅποιον οὐδέποτε θὰ ἐπανιδῶ ἐγὼ πλέον, ἀρχίζω δὲ νὰ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ τὸ ἴδῃ καὶ ὁ οἰκοκύριός μου. Ὑψηλότερον τῶν νεφῶν οὐδὲν βλέπω, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἴδω καὶ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν Παλαξίαν, διότι μοῦ τὸν ἀποκρύπτει ἡ διαρκὴς ὑψηλότερον ἀνιπταμένη λίρα. Ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Γῆν δὲν βλέπω πλέον παιδία, διότι ὅλα ἔγιναν ὑποψήφιοι γερουσιασταί, ἀλλὰ δὲν βλέπω καὶ ἄρτον εἰς τὸ μπουφὲ ἐλληνικῆς οἰκογενείας, τὴν ὁποῖαν ὅμως βλέπω εἰς τὰ χορευτήρια, καθ' ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἀρχεται τὸ τριῶδιον, ἐπὶ τῷ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαχιλίων κομμάτων προβαίνουν εἰς νέας σοδαρωτάτας δηλώσεις, εὐθὺς δὲ παύονται αἱ μισαὶ ἐφημερίδες, τότε δὲ μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἴδω τὸν ταμίαν των, πάραυτα δὲ παύει νὰ βλέπῃ καὶ ἐμὲ ὁ παντοπώλης μου, ὃν ὅμως βλέπω ἐγὼ, εἰς αὐτοκίνητον. Ἀρχεται, λοιπὸν, τὸ τριῶδιον καὶ ἡ ἑλλὰς ἀρχεται κοινοβουλευτικῶς χωρὶς κοινοβούλιον, καταργεῖται δὲ ἡ μάσκα καὶ διαμαρτύρονται οἱ ἡθικολόγοι διὰ τὴν ἐκλυτὴν τῶν ἡθῶν. Γυνὴ ἀπάγεται καὶ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τῆς εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας, ὅποτε πίπτει ἡ κυκλοφορία τούτων, εὐθὺς δὲ ἐκδίδονται ἄλλαι 32,000 ὁ δὲ χάρτης πωλεῖται τετρακοσίας δραχμὰς τὴν ὁκτῶν, δι' ὃ οἱ χαρτοπῶλαι τὰ ἔχουν τε τρακόσια, μόνον αὐτοὶ μὴ ἐκδίδοντες ἐφημερίδα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὰ σύνορα συμβαίνει σοβαρὸν ἐπεισόδιον καὶ οἱ κομιτατζήδες εἰσβάλλουν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος, ὅτε σημειοῦται τρομερὰ ἑλληφίς σφαγίων. Εὐτυχῶς ἐπεμβαίνει κατεπειγόντως ἡ κοινωνία τῶν ἐθνῶν, ἡ ὁποία σημειοῖ ἑλληφίν σεδασμοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς αὐτήν, καθ' ὅσον ἑλλην ποιμὴν ἀπώθησε κομιτατζήν. Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίον τῆς Ἑλλάδος καὶ καταδικάζεται νὰ πληρώσῃ μερικὰ ἑκατομμύρια ἀκόμη, ὅποτε οἱ οἰκονομολόγοι τῆς Εὐρώπης ἐξυμνοῦν δι' ἐκτάκτων ἄρθρων τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν δὲ τοῦ γεγονότος ἀνυψοῦν οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἐκ νέου τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, οὐδεμία ὅμως ἀγχόνῃ ἀνυψοῦται ἐκ μέρους τοῦ κράτους, διότι διὰ τῶν τελευ-

ταίων δημοσιευθέντων δρακοντείων διαταγμάτων πρὸς διώξιν τῆς αἰσχροκερδεῖας, τῆς νοθείας καὶ τῆς ἀποκρύψεως, ὠρίσθη ρητῶς, ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου. Ἐρχεται ἡ Καθαρὰ Δευτέρα, ἀλλὰ ἀκόμη νὰ ἔλθῃ καθαρὸν ὕδωρ εἰς τὴν δεξιμένην, ἀρχίζει δὲ ἡ μεγάλη σαρακοστή, ἥτις οὐδεμίαν κάμνει ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας, συνηθίσαντες ταύτην ἐκ τῶν Χριστουγέννων. Παρατηρεῖται τρομακτικὴ κρίσις τοῦ ἐμπορίου, δι' ὃ ἅπανα ἡ προμήθεια τοῦ μαύρου χαβαλίου, ἐξαντλεῖται κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς σαρακοστῆς ὑπὸ τῶν καταστραφέντων λιρούχων δημοσιτῶν ἐκ νέας πάλιν ὑπερτιμῆσεως τῆς λίρας. Γίνονται τέλος ἐκλογαὶ καὶ οἱ Ἕλληνες ψηφοφόροι κλείονται εἰς τὰ ὀσπίτιά των, ἐκφράζοντες τὸ φρόνημά των διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Γραφῶν. Ἀνακοινοῦνται τὰ ἀποτελέσματα καὶ οἱ Ἕλληνες πολῖται πληροφοροῦνται, ὅτι ἐξελέγησαν οἱ παρίγνωστοι εἰς τὸν τόπον πολιτευταί Ἀρειμανιόγλου, Καρδουχιόγλου, Ἀρναουτόγλου, Προμηθειόγλου, Ἐπιχειρηματόγλου, Δανειόγλου, Ἀπαλλοτριόγλου, Ἀστρατευτόγλου, Δεσμευτόγλου, Δεκατοβελιάρόγλου καὶ ἄλλοι πολλοί, ὅποτε καλοῦνται αἱ ἀντιβενιζελικαὶ ἐφημερίδες νὰ ἀναγνωρίζουν τὸ κύρος τῆς ἐκλογῆς καὶ νὰ συμφωνήσουν μετὰ τῶν βενιζελικῶν, ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐξεδηλώθη τόσον γνήσιον τὸ φρόνημα τοῦ γηγενοῦς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, εἰμὴ μόνον ὅταν σχηματίζον οἱ βενιζελικοὶ κυβένησιν καὶ περιουσίαν. Ἐρχεται ἡ μεγάλη ἐβδομάς καὶ ὁ κ. Φιλήντας δημοσιεύει περινούστατον γλωσσικὸν ἄρθρον περὶ τῆς σταυρώσεως τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, αὐθωρεὶ δὲ προστρέχουν οἱ μαλλιαροὶ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον καὶ λαμβάνουν διπλοῦν πασχάλινον μισθόν. Γίνεται ἡ ἀνάστασις καὶ ὁ δῆμος φωταγωγεῖ τὰ ἡλεκτρικὰ τόξα τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τὰ ὅποια διακρίνονται χάρις εἰς τὰς λαμπάδας τῶν χριστιανῶν. Ἀπονέμεται τὸ ἀριστεῖον τῶν ἀγγραμμάτων καὶ τῶν κακῶν τεχνῶν καὶ εἰς τοὺς τελευταίους μαλλιαροὺς, ὅθεν πλέον ὠριμάζει ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας καὶ τρέπονται εἰς φυγὴν οἱ πρὸ αὐτῆς Σοκράτης καὶ Πλάτων, συλλαμβάνονται δὲ ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων ὡς ἔχοντες φόρεμα κόντιντρον τῶν 30 ἑκατοστών καὶ ἐπιδεικνύοντες δημοσίως γυμνοὺς τοὺς πόδας των. Ἐορτάζεται ἡ πρωτομαχία καὶ πωλητὴς ἀνθῶν ζητεῖ δι' ἐν ρόδον 300,000 δραχμὰς, μνησεται δὲ ὁ ἀγοραστὴς ἐπὶ δολία προθέσει, μὴ κατορθώσας νὰ μετρήσῃ εἰς τὸν ἀνθοπώλην πλέον τῶν 250,000 δραχμῶν. Ἀπαντες οἱ αἰσχροκερδεῖς κρε-

μοὺν στεφάνια εἰς τὰς θύρας των, μάτην δὲ ἀναμένει ὁ λαὸς νὰ κρεμασθῇ ἐπὶ τέλους καὶ εἰς αἰσχροκερδεῖς. Ἐμφανίζονται τὰ παγωτά καὶ αἱ θεατρικαὶ ἐπιθεωρήσεις, ἐξαφανίζεται δὲ μόλις ἐμφανισθεῖσα ἡ τομάτα. Τὸ ἡφαίστειον τῆς Θήρας ἐπαναλαμβάνει τὴν δρατὶν του καὶ οἱ ἡφαίστειολόγοι τὴν λογοδιάρροιά των περὶ αὐτοῦ. Θυμωθὲν τὸ ἡφαίστειον ἐκτινάσσει μύδρους πρὸς μεγίστην θυμῆδαν τοῦ θηρίου τῆς Κηφισίας, ἔπερ κατακαίει καὶ τὸ τελευταῖον βαγόνιόν του, ὅποτε ἡ ἐταιρεία ζητεῖ νέαν ὑπερτίμησιν τῶν εἰσιτηρίων. Ἀγγέλλεται νέα Πανεργατικὴ ἀπεργία, εἰς τὴν ὁποῖαν καλοῦνται νὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ἀλλὰ δηλοῦν ὅτι ἔχουν κηρύξῃ πρὸ πολλοῦ μόνιμον ἀπεργίαν. Αἱ γυναῖκες δένουν τὰς ἀποσκευὰς των πρὸς μετάδασιν εἰς τὰς λουτροπόλεις, κανεὶς δὲ χριστιανὸς δὲν εὕρισκεται νὰ δέσῃ τοὺς συζύγους των, οἱ ὅποιοι λύουν καὶ πάλιν τὸ θαλάντιόν των. Ἐκδίδεται διάταγμα περὶ ἐπιμηκύνσεως τῆς γυναικείας φούστας κατὰ 20 ἀκόμη ἑκατοστά καὶ αἱ γυναῖκες τὴν καταργοῦν ἐξερχόμεναι μὲ τὸ ὑποκάμισον, ἔπερ εἶναι τῶν συζύγων των. Ἀρχίζει ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν καὶ διατιμῶνται τὰ σταφύλια 25 δραχμὰς διὰ τὴν θέαν των καὶ 35 διὰ τὴν ὄσφρησίν των. Ἐντείνονται αἱ ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι τοῦ δήμου στερεῖται δὲ καὶ τὸ τελευταῖον φρέαρ τῆς πόλεως. Ἡ ἀστυνομία ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν πεζοδρομίων δι' ἀσβέστου, ἀλλὰ μάτην τὴν φορὰν ταύτην, διότι ἀρχεται ὁ τρυγετὸς καὶ οἱ οἰνοπῶλαι ἀποκρύπτουν τὸν ἀσβέστην διὰ τὴν οἰνοποιίαν των, τότε δὲ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς πολίτας νὰ ἀπολυμαίνον τὰ πεζοδρομιά των διὰ τυροῦ. Ἰπολογίζεται ἡ ἐσοδεία τοῦ ἐλαίου καθ' ἅπασαν τὴν χώραν εἰς 10000000-000647853100000369 δισεκατομμύρια ὀκάδων, ἀλλὰ δὲν εὕρισκεται κανὲν ἔλαιον οὔτε διὰ τὴν χρῆσιν ὑπόψηφου ἀγροφύλακος. Πίπτουν βροχαὶ καὶ ἀνεβαίνει ἡ λίρα. Ἀνεβαίνει ἡ λίρα καὶ πίπτει ἡ δραχμή. Πίπτει ἡ δραχμή καὶ ἀνεβαίνει τὸ ψωμί, ὅποτε γίνονται κρατικά ἀνακοινώσεις, ὅτι ὁ τόπος προσδεύει, τοσοῦτον μᾶλλον, διότι ἐπιβάλλονται νέαι φόροι διὰ τὴν προμήθειαν βενζίνης τῶν κρατικῶν αὐτοκινήτων. Ἀρχοῦνται αἱ ἐορταὶ καὶ αἱ πληροφορίες τῶν ἄρμολιων περὶ πλήρους ἐπαρκείας τῶν τροφίμων. Ἐμφανίζεται τρομερὸς κομῆτης καὶ οἱ ἀστρονόμοι εἶνε ἀνάστατοι διὰ τὴν ἀπέραντον οὐρανὸν του, ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὰ περιχώρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ φθάνουσιν εἰς τὴν Ἀγοράν. Καθησυχάζουν ὅμως πληροφοροῦμενοι, ὅτι εἶνε

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΓΟΥΝΑΡΗ

(«Ακρόπολις» 12ης Νοεμβρίου 1902)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ο ΤΡΑΓΕΛΑΦΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

— Ἡ δὲ πολιτικὴ δικαιοσύνη ;

— Αὐτὴ εἶνε καθ' ὅσον ἀστυνόμενος σήμερον μὲ τὸ σύστημα τοῦ μακαρίτου Μπάουερ. Φαντασθῆτε ὅτι μὲ τὴν ὑπάρχουσαν δικονομίαν κατορθοῦται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ν' ἀπασχολῆται τὸ δικαστήριον μὲ τὸ ζήτημα ἂν ἐκονοποιήθῃ ἡ ἀγωγὴ εἰς τὸν ἐναγόμενον· ἴσως μάλιστα καὶ τὴν ἔχει ἐντὸς τῶν ἐγγράφων του, ἐνῶ πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος θὰ ὕψου τοὺς ὧμους διὰ τὴν ἀφόρητον αὐτὴν ἀνοησίαν τὴν οὕτως παλίζουσαν μὲ τὰ πραγματικὰ συμφέροντα. Ἐν τούτοις τοιοῦτος εἶνε ὁ νόμος. Τὶ δέον γενέσθαι ἐν τῇ πολιτικῇ δικαιοσύνῃ δὲν λέγεται ἐν μιᾷ συνεντεύξει. Εἰμεθα ἄλλως τόσον μακρὰν πάσης συγχρόνου πολιτισμένης χώρας ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, (ἐνῶ εἴμεθα τόσον πλησίον γεωγραφικῶς) ὥστε δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὰ ἀλλοχόρ συμβαίνοντα ἵνα εὐρωμεν ἄφρονον ὕλικόν πρὸς μεταρρύθμισιν. Προφορικότης καὶ δημοσιότης τῆς συζητήσεως, ἀμεσος δημοσιεύσις τῆς ἀποφάσεως, εἶνε ἐπιβεβλημένη μεταρρύθμισις ἐν τόπῳ μάλιστα ὅπου μικρὰς ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σπουδαιότητος διαφοραὶ, ὑπὸ τὴν νομικὴν καὶ πραγματικὴν ἐποψίν, ἀπασχολοῦσι τὰ δικαστήρια. Τὸ σύστημα τῆς ἀποδείξεως ν' ἀπλοποιηθῇ, ἀποκαθαιρόμενον δὲ πάσης θεωρίας περὶ ἀποδείξεως πράγματι καὶ ὅχι λέξει, ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν ἀνεπηρέαστον ἀνθρωπίνην κρίσιν τοῦ δικαστοῦ. Ἰδίᾳ δὲ νὰ καταργηθῇ ἡ ἀνατρεπτικὴ παντὸς δικαίου διάταξις τῶν

ἀθηναῖοι ἀναμένοντες νὰ πάρουν ἐντόσθια ἀμνοῦ. Τέλος ἐπεμβαίνουν τὰ αὐτοκίνητα κόπτοντα τὴν οὐρὰν καὶ κυκλοφοροῦν μόνον αὐτὰ εἰς τοὺς δρόμους, τοσοῦτον μᾶλλον διότι ἀρχίζουν οἱ φιλάνθρωποι ἔρανοι τῶν κυριῶν. Ἐκπνέει τὸ 1926 καὶ ἀρχίζει νὰ ἀναπνέῃ τὸ 1927, ἀλλὰ οὐδεὶς ἔλλην ἀναπνέει ἐκ τῆς νέας φορολογίας τοῦ καπνοῦ. Ἐκ τοῦ Λυκαοῦ τοῦ ρίπτονται 101 κανονισμοὶ καὶ οἱ ἀνταποκρίνεται τῶν ξένων ἐφημερίδων τηλεγραφοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅτι ἤρχισε ἡ Ἑλλάς πληρώνουσα τοὺς δανειστάς της.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

νόμων περὶ χαρτοσήμου, καθ' ἣν τὸ ἐπὶ μὴ νομίμου ἐνσήμου χάρτου ἔγγραφον δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰ δικαστήρια ἡ μόνη ἀμφίδωλος ἀπόδειξις, τὰ ἔγγραφα, εὐκόλως δὲ δύναται ν' ἀποδειχθῇ ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖται τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐκ τούτου.

“ΠΡΟΣΤΙΜΑ”

Περισσότερα θὰ εἰσέπραττεν ἂν ἐπετρέπετο ἡ χαρτοσήμανσις ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς λογικοῦ τινοῦ προστίμου. Εἶνε πεπληνημένη ἡ γνώμη ὅτι ἐνεκα τῆς τοιαύτης διατάξεως χαρτοσημαίνονται ἀρχήθεν πολὺ περισσότερα ἔγγραφα ἀπὸ ὅσα ἐχαρτοσημαίνοντο καὶ κατὰ τὴν ἐναντίαν ἐκδοχὴν. Ὁ φόδος τοῦ προστίμου θὰ ἐπέδρα αἰσίως, σχεδὸν δὲ τὸ τυχὸν μικρὸν ἔλλειμμα θὰ ἐκαλύπτετο ὑπὸ τῶν προστίμων καὶ θὰ εἴχομεν κέρδος πρόσθετον τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος εἰμπορεῖ νὰ εἶνε σεβαστός, οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ παραλύῃ τὴν δικαιοσύνην, οὐδὲ νὰ βραδεύσῃ τὸν διὰ τῆς ἀρνήσεως τῶν ὑποχρεώσεως τοῦ περιφρονούντα τὸ δίκαιον παρὰ τὰ ἐν τοῖς ἔγγραφοις συνωμολογημένα, τὰ ὅποια ἀπαγορεύει εἰς τὸν δικαστὴν νὰ ἐξετάσῃ. Διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων ν' ἀπλόγηται, ἡ εὐθύνια καὶ ἡ ταχύτης θὰ ἐπικρατήσωσιν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, ἡ ὅποια μόνον ὅταν ἔχῃ τὰ προσόντα ταῦτα δύναται νὰ ὀνομασθῇ δικαιοσύνη. Πρὸ παντὸς δὲ πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ σύστημα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν ὅμως ταύτην δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ὀφειλέτου.

ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤ. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἰνα ἡ δικαιοσύνη ἐπιβάλληται, δέον νὰ μὴ συντρίβῃ τελείως τὸν ἀτυχῆσαντα καὶ νὰ μὴ λησμονῇ, ὅτι παρ' αὐτῷ εὐρηγνται πρόσωπα ὅλως ἀνεύθυνα διὰ πᾶσαν ἀπερίσκεψιν αὐτοῦ. Οὐχὶ σπανίως τὸ ναυάγιον προήλθεν ἐξ αἰτιῶν ἐντελῶς ἀνεξαρτήτων τοῦ ναυαγῆσαντος ὀφειλέτου μὲ τὰς ὁποίας εἶνε πολὺ πλησιέστερος ὁ εἰς διαμαρτυρίαν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ρηγνύμενος δανειστής ἰδίως ἐν

τόπῳ ὅπου ἀνθεὶ πολὺκλαδος ἡ τοκογλυφία. Ἐπιβάλλεται εἰς τὸ κράτος, νὰ προνοήσῃ ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇ πᾶσα ἱκμὰς ἀποξηραίνουσα πάντα πρὸς μέλλουσαν ἐργασίαν ζῆλον τοῦ ὀφειλέτου, εἰς ὃν πάντως πρέπει ν' ἀφεθῇ τὸ ἀπαραίτητον πρὸς συνέχειαν τῶν ἔργων του. Πάντως δὲ πρέπει νὰ διορθωθῇ τερατώδης ἀδικία ὅσον ὑπὸ τὰ ὁμιατά μας ἀκωλύτως τελουμένη. Κτήματα ἀντιπροσωπεύοντα ἐργασίαν πολλῶν χιλιάδων ἐκπλειστηριάζονται ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως χρηματικῶν διαθέσιμων κεφαλαίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀντὶ τοῦ δεκάτου μολὶς τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἡ συνειδήσις δὲ τοῦ ἀδίκου τούτου ἐξαχρῖστὸς μὲν τὸν ὀφειλέτην εἰς στρεψοδικίαν ἀκατάσχετον, καθίστησι δὲ ταύτην ἀνεκτὴν καὶ παρὰ τῇ συναισθανομένῃ τὸ κατ' οὐσίαν δίκαιον δικαστῇ, ὅστις κατὰ φυσικὸν λόγον τίθησιν αὐτὸ ὑπεράνω παντὸς τύπου ὡς ἐπιτακτικὴν τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ ὑπαγόρευσιν.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ συνδυασθῶσιν ἀμφοτέρω καὶ τοῦ δανειστοῦ τὰ συμφέροντα καὶ τοῦ ὀφειλέτου αἱ εὐλογοὶ ἀξιώσεις. Ἡ εὐρεσις συστήματος ἱκανοποιητικοῦ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ δι' ἀμφοτέρους ἐμπεδοῖ τὴν δικαιοσύνην, ἀφοπλίζον τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τῆς ἀγανακτήσεως καὶ αἶρον πᾶσαν σύγκρουσιν μεταξὺ τοῦ κατ' οὐσίαν δικαίου καὶ τῆς τυπικῆς τοῦ νόμου ἐπιταγῆς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ δικαστοῦ.

Εὐκόλον θὰ ἦτο ἡ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμῆσεως δι' ἐπαρκῶν ἐγγυήσεων περιβεβλημένης καθοριζομένης ἀξίας τοῦ κτήματος κατὰ ποσοστὸν τι μειομένην νὰ καθίστατο ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἐπισπεύδοντα μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεώς του ἐν ἐλλείψει μεζονος προσφοράς, διὰ τὴν διευκλύνουσιν τῆς ὁποίας νὰ ληφθῇ πᾶσα πρόνοια παρεχομένης πάσης εὐλόγου κατὰ τὴν δικαστικὴν κρίσιν εὐκολίας, εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν περὶ τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος πάντοτε δυσσευρέτου ἐν τῇ ἐνεστώσει καταστάσει. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅλου κτήματος ἡ τῆς ἀξίας του ν' ἀφεθῇ καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ ἀναγκαῖον, ἵνα ἐξκοινοποιήσῃ τὴν ἐργασίαν του καὶ διαθρήσῃ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Τὸ δίκαιον δύναται οὕτω νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐκατέρωθεν καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου νὰ μὴ ὀφίσταται τὰ καίρια πλήγματα, τὰ ὅποια καταφέρουν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν παραγωγὴν ἐκτελέσεως παρατείνονται ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, καθ' ὅς καὶ τὸ ὑπὸ κατάσχεσιν κεφάλαιον παραμελεῖται καὶ ἀποστρέφεται, καὶ αἱ δικαστικαὶ διενέξεις καὶ ἔριδες ἀποτρέπουσι τοὺς διαφερομένους ἀπὸ τὰ παραγωγικὰ ἔργα των, ρίπτουσαι αὐ-

τοὺς εἰς τὰς ἀνησυχίας καὶ τὰς ἐνοχλήσεις ἀκάρπου δικαστικοῦ ἀγῶνος.

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΑΙ

— Καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων εἶνε ἐπαρκὲς μὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος τῆς δικαιοδοσίας ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς βελτίωσιν ;

— Τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων καθ' ὃν τρόπον ἤδη ἐκλέγεται εἶνε πράγματι ἐξαιρετικόν. Ἰνα ὅμως ἡ θέσις ἀποκτήσῃ τὸ προσήκον γόητρον καὶ προσελκύσῃ τοὺς δοκιμωτέρους τῶν νέων, ἀνάγκη νὰ κανονισθῶσι νομοθετικῶς τὰ τῶν μεταθέσεων καὶ προδιδασμιῶν, ἐπερχομένης ἀποκεντρώσεως τινος τοῦ δικαστικοῦ σώματος, ν' αὐξηθῶσι κατὰ τὸ δυνατόν οἱ μισθοὶ καὶ πρὸ πάντων νὰ καταργηθῶσι ὅλα τὰ ἰδρυθέντα εἰς διάφορους τόπους ἐξοριῶν Πρωτοδικεῖα—ὅχι μόνον τὰ ἀρτισύστατα—ἀλλὰ καὶ τέσσαρα ἢ πέντε ἄλλα, ἴσως καὶ μεζῶν γενναιότης νὰ ἦτο μᾶλλον ὠφέλιμος. Ἄν ἐλαμβάνοντο τοιαῦτα μέτρα θὰ ἐπετυγχάνετο πλήρης ἀνεξαρτησία τῶν δικαστῶν ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ καυχῇθῃ ὅτι ἐνεπνεύσθη πάντοτε εἰς τὰς ἀποφάσεις της ἀπὸ μόνον τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης.

— Νομίζετε ὅτι ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶνε ἀρκούσα μέριμνα τῆς πολιτείας ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν πόρων τοῦ τόπου ;

— Πολλοὺ γε καὶ δεῖ. Εἶνε ὅμως ἡ πρωτίστη. Ἄνευ αὐτῶν τῶν δύο πᾶσα ἄλλη ἐργασία εἶνε ματαιοπονία.

“ΤΟ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΪΔΙΟΝ”

— Τὶ ἄλλο νομίζετε ἀμέσως ἐπόμενον μέλημα τῆς πολιτείας ;

— Κατὰ τὴν κρίσιν μου, μετὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην ὁ σπουδαιότερος παράγων—θετικὸς οὗτος—τῆς ἀναπτύξεως τῶν πόρων τῆς χώρας εἶνε ἡ ἐκπαίδευσις. Μὲ ὀλίγα σχολεῖα ἀφειδῶς διασπείροντα τὴν σχολαστικὴν καὶ τρέποντα τὸν νοῦν τῶν παιδῶν ἐξὸ τῆς παρατηρήσεως τῶν πραγμάτων δὲν ἐξυπηρετεῖται ἡ ἐργασία. Ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἀλλοχόρ πραγματικὴ, δηλαδὴ ἡ μετάδοσις τῶν πορισμάτων τῆς θετικῆς πείρας, ἡ ἀσκήσις τῆς πρακτικῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς ἐν τῇ ἀτομικῇ ἐργασίᾳ καὶ ἡ ἐξοικειωσις τοῦ δι' αὐτῶν φωτισμένου πνεύματος μὲ τὴν μελέτην τῶν πραγμάτων πρὸς ἐπαύξειν τῆς ἀποταμιεύσεως πείρας τῶν ἄλλων διὰ τῆς ἰδίας ἐκάστου ἀτόμου προσθήκης, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ὁποία τοιαύτη

οὔσα ἀποτελεῖ τὸ μόνον πραγματικὸν ὄπλον ἐν τῇ ἀγῶνι τοῦ βίου τοιοῦτα καὶ ἀναπτύσσουσα τὴν ἔμφυτον πρὸς ἐργασίαν ροπὴν—ἐμφανίζεται παρ' ἡμῖν ἐψιμυθιωμένον γράϊδιον, τέρπον τὴν εὐερέθιστον μεσημβρινὴν φαντασίαν διὰ παραμυθίων ἀπομακρυνόντων τῆς πραγματικότητος, ἐμπνεόντων τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὴν μόνην ἀλήθειαν, τὴν ἀνάλογον μὲ τὰς δυνάμεις ἐκάστου ἀδιάκοπον ἐργασίαν. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἀπαραίτητον νὰ γίνῃ υποχρεωτικὴ καὶ πρακτικὴ. Καλὸν εἶνε νὰ γνωρίζουν οἱ παῖδες τὰ τρόπαια τῶν προγόνων, ἀλλὰ καλύτερον εἶνε νὰ τοιοῦνται ὥστε νὰ καταστῶσιν ἱκανοὶ νὰ στήσωσι ἴδια τρόπαια. Καὶ ἴδια τρόπαια δὲν θὰ στήσουν ποτὲ μὲ τὴν γνῶσιν τῶν ξηρῶν κανόνων τῆς γραμματικῆς καὶ τὸν οἰκτρὸν διαμελισμὸν τῶν κειμένων τῶν ἀρχαίων

συγγραφέων παρατιθεμένων ὡς ἀνατομικῶν παρασκευασμάτων ἐν σχολαστικῇ ξηρότητι, ἀποπνευγούσῃ πᾶσαν ἰδέαν. **Τρόπαια θὰ στήσωσιν ὅταν γίνουν ἄνδρες τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ φρόνημα καὶ διὰ νὰ γίνουν ἄνδρες ἀνάγκη νὰ τεθοῦν ἀντιμέτωποι εἰς τὴν ἐργασίαν, νὰ δπλισθῶσι δι' αὐτῆς, ν' ἀγωνισθῶσι δι' αὐτῆς, νὰ αἰσθανθῶσι τὸ βῆρος τῆς εὐθύνης, τὴν ἀπογοήτευσιν τῆς ἀποτυχίας, ὅταν ἀποκτήσωσι τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ ἀπὸ τὰς δυνάμεις των ζητοῦσι τὴν συντήρησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τούτων ἀποβλέποντες καὶ ὅχι εἰς τὴν εἰσβολὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἵνα ἐν ἰδρωτὶ ἐξευτελισμοῦ τρώγωσι τὸν ξηρὸν ἄρτον τοῦ δημοσίου ὑπαλληλίσκου ἢ αἰσθάνωνται τοὺς νυγμοὺς τῆς γαστρὸς τοῦ Πικσανίου.**

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Ἡ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΤΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ

Κοσμοϊστορικῆς ὄντως σημασίας γεγονὸς συνετέλεσθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἐν τῇ «χρυσῇ» αἰθούσῃ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀγγλικῶν ὑπουργείου ὑπεγράφησαν, τὴν πρώτην Δεκεμβρίου, αἱ ἐν τῇ συνδιασκέψει τοῦ Λοκάρνου καταρτισθεῖσαι συμφωνίαι, ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τῆς συνδιασκέψεως ἐκείνης μετασχόντων κρατῶν.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς προτεράιας δημοσιευθὲν ἐπίσημον πρόγραμμα, ἡ τελετὴ τῆς υπογραφῆς διηρθεῖτο εἰς τρία μέρη.

Εἰς τὴν ἱστορικὴν αἶθουσαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶχον ἀπὸ πρῶτης καταλάβει θέσιν οἱ πολυάριθμοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου τῶν πέντε ἡπείρων καὶ ἔνθα παρευρίσκοντο τὰ μέλη τοῦ ἀγγλικῶν ὑπουργείου, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, καὶ πλείστα διακεκριμένα μέλη τοῦ βρετανικοῦ κοινοβουλίου, εἰσῆλθον, ὥρα 11η ἀκριβῶς, οἱ ἐντεταλμένοι νὰ υπογράψωσι τὰς συμφωνίας ἀντιπρόσωποι, οἱ ἄνδρες, εἰς οὓς οἱ λαοὶ τῶν κυριωτέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἔχουσιν ἐμπιστευθῇ τὸ γε νῦν ἔχον, τὰς τύχας των, καὶ ὠδηγήθησαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὑπαλλήλων εἰς τὰς ὁρισθείσας δι' αὐτοὺς θέσεις, περὶ τῆς μεγάλης τραπέζης, τῆς κατεχούσης τὸ μέσον τῆς αἰθούσης.

Εἰς τὸ μέσον τῆς τραπέζης ἐκάθησεν ὁ Τσάμπερλαιν, ὁ κυριώτερος ἥρωος τῆς ἡμέρας, ὁ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς υπογραφῆς τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λοκάρνου τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ

Βασιλέως Γεωργίου μὲ τὸ παράσημον τῆς περικνημίδος, τὸ ἀπονεμόμενον κατὰ κανόνα εἰς Βασιλικά μόνον πρόσωπα. Ὁ Τσάμπερλαιν εἶχεν εἰς τὰ δεξιὰ του τὸν ἄγγλον πρωθυπουργὸν Μπάλντουϊν καὶ ἀριστερὰ τὸν νομικὸν σύμβουλον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου Σιρ Σέσιλ Χώρστ.

Ἀντικρὺ τοῦ Τσάμπερλαιν ἔλαβον θέσιν ὁ γερμανὸς καγκελλάριος Λούτερ καὶ ὁ δόκτωρ Στρέζεμαν.

Ἀριστερὰ τῶν ἀγγλων, ὁ Μπριάν, δεξιὰ τῶν γερμανῶν ὁ βέλγος Βανδερβέλδε. Τὰς λοιπὰς θέσεις κατεῖχον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰταλίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Πολωνίας κατὰ τὴν ἐν Λοκάρνῳ καθιερωθεῖσαν τάξιν.

Ἀμέσως ἀρχεῖται τὸ **πρῶτον μέρος** τῆς τελετῆς καταναλῶν ἐἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Βασιλικῶν διαγγέλματος καὶ εἰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις, εἰς χαιρετιστηρίους προσλαλιάς καὶ εἰς ἀμοιβαίας φιλοφρονήσεις.

Τὸ **δεύτερον μέρος** τῆς τελετῆς ἀπετέλεσεν ἡ κυρίως ὑπογραφή τῶν συμφωνιῶν.

Ὁ Σιρ Σέσιλ Χώρστ ἐδήλωσε πρῶτον ὅτι τὰ διαπιστευτήρια τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων, ἐξετασθέντα δεόντως, εὐρέθησαν ἐν τάξει καὶ ὅτι ἐγένοντο, τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, αἱ διάφοροι διορθώσεις εἰς τὰ κείμενα τῶν συμφωνιῶν, μεθ' ὃ μεταβαίνει ἀπὸ ἑδρας εἰς ἑδραν καὶ ὑπο-

βάλλει, βοηθούμενος ὑπὸ δύο ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους, πρὸς ὑπογραφήν, τὸ μέγα φύλλον λευκοῦ χαρτοῦ, ἐφ' οὗ ὑπάρχει γεγραμμένη ἐκάστη συμφωνία. Τελευταῖοι ὑπογράφουσι τὰς συμφωνίας οἱ ἄγγλοι ἀντιπρόσωποι, τοῦ Τσάμπερλαιν μεταχειρισθέντος πρὸς ὑπογραφήν τὸν βαρύτεμον χρυσοῦν κάλαμον τὸν δωρηθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς βρετανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Λοκάρνῳ.

Εἰς τὴν κυρίως συμφωνίαν τοῦ Λοκάρνο εἶνε προσηρτημένη κυανὴ ταινία. Εἰς τὰς περὶ διαιτησίας συμφωνίας μετὰξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Βελγίου, Γερμανίας καὶ Πολωνίας καὶ Γερμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας εἶνε προσηρτημέναι ταινίαι τῶν χρωμάτων τῶν σχετικῶν κρατῶν.

Ἐν ἐκάστῃ συμφωνίᾳ δριζέται ὅτι πρέπει νὰ ἐπικυρωθῇ δεόντως καὶ ὅτι τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπικυρώσεως πρέπει νὰ κατατεθῶσι παρὰ τῇ γραμματείᾳ τῆς ἐν Γενεύῃ Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Πρὸς τούτοις δριζέται ὅτι τὰ ὑπογραφέντα πρωτότυπα τῶν συμφωνιῶν ὀφείλουσι νὰ κατατεθῶσιν ἐπίσης παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὰς ὑπογραψάσας ταῦτα Δυνάμεις κεκυρωμένα ἀντίγραφα.

Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐπικύρωσιν, παρεσκευάσθη ἰδ αἰτερον πολυτελέστατον ἀντίτυπον τῶν συμφωνιῶν, φέρον τὰς ταινίας τῶν τεσσάρων μεγάλων ἀγγλικῶν παρασῆμων. Καὶ τὸ ἀντίτυπον ὅμως τοῦτο θὰ ἀποσταλῇ βραδύτερον εἰς Γενεύην καὶ θὰ κατατεθῇ παρὰ τῇ γενικῇ γραμματείᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὸ **τρίτον μέρος** τῆς τελετῆς, ἴητο, ἐκ πολιτικῆς κυρίως ἀπόψεως, ἀσυγκρίτως μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος. Διότι οἱ λόγοι, οὓς ἐξεφώνησαν κατ' αὐτὸ ὅτε γάλλος ἀντιπρόσωπος Μπριάν καὶ ὁ γερμανὸς Στρέζεμαν, ἦσαν ἀπηλλαγμένοι πάσης κενολογίας, πάσης ἀμφιβολίας καὶ ἐφεκτικότητος καὶ παντὸς εἰς τοιαύτας περιστάσεις συνήθους περιορισμοῦ τῆς γλώσσης. Ἐὰν τὸ πνεῦμα, τὸ ὑπαγορευθῶν τὸς λόγους τούτους, ἦθελεν ἐξακοουθῆσαι διέπον τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν, ὁ φόβος τῆς ἐπιναλήψεως τῶν πολέμων δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀποκλείεται διὰ πολὺν χρόνον.

Ὁ Μπριάν ἐξέφρασεν, ἀρχόμενος τοῦ λόγου του, τὴν βαθύτατην θλίψιν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς βασιλομήτορος Ἀλεξάνδρας καὶ τὴν συμμετοχὴν τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ εἰς τὸ ἀγγλικὸν πένθος. Ἡ χάριστησεν ἔπειτα τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βρετανί-

κὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν καὶ τὴν φιλοξενίαν, τὴν δαψιλῶς παρασχεθεῖσαν εἰς τὰ μέλη τῶν ἀντιπροσωπειῶν, καὶ ἐξῆρς τὴν συμβολὴν τοῦ Τσάμπερλαιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Λοκάρνο. Ὁ Μπριάν κατέληξε λέγων:

«Μετὰ μεγίστης συγκινήσεως ὑπέγραψα τὰς μεγάλας συμφωνίας, τὰς προωρισμένας νὰ ἐνώσωσι διὰ στενῶν δεσμῶν τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ ἐγκαινιάσωσι νέαν περὶ ὁδὸν εἰρήνης ἀνταποκρινομένην εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τοὺς πόθους ὅλων ἐκείνων τῶν ἔθνων, τὰ ὁποῖα τόσον σκληρῶς ἐδοκίμασθησαν διαρκούντος τοῦ πολέμου».

Οὐχ' ἦττον τοῦ Μπριάν ἐκφραστικὸς καὶ διαχυτικὸς ὑπῆρξεν ὁ Στρέζεμαν.

«Καθ' ἣν στιγμήν,—ἤρξατο λέγων ὁ γερμανὸς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν—τὸ ἐν Λοκάρνῳ ἀρξάμενον ἔργον συνεπληρώθη διὰ τῆς υπογραφῆς μας ἐν Λονδίνῳ, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω ὑμῖν, Σιρ Ὁστεν Τσάμπερλαιν, εὐχαριστίας δι' ὅσα πρὸς εὐδῶσιν αὐτοῦ ἐπράξατε. Ἐν Λοκάρνῳ δὲν εἶχομεν—ὡς γνωρίζετε—πρόεδρον καὶ διεξηγάγομεν τὰς ἐργασίας μας ἄνευ προεδρείου. Τοῦτο ὅμως ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὸ θαυμαστὸν μεγαλεῖον τῆς πολιτικῆς παραδόσεως τῆς πατρίδος σας, τῆς βασιζομένης ἐπὶ τῆς πείρας μακρῶν αἰώνων, ὅτι δηλαδὴ οἱ ἄγριοι νόμοι εἶνε πολὺ ἀποτελεσματικώτεροι τῶν γραπτῶν καὶ ὅτι διὰ τοῦ «τύπου» μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ κατισχύσωμεν τῶν γεγονότων καὶ τῶν πραγμάτων. Καὶ ἀποδείξῃς ὅτι ἡ συνδιάσκεψις τοῦ Λοκάρνο, ἡ μὴ βασισθεῖσα ἐπὶ τῶν «τύπων», ἐσημείωσε περὶφανὴ ἐπιτυχίαν. Καὶ ἔσχε τοιαύτην ἐπιτυχίαν ἡ συνδιάσκεψις ἐκείνη, διότι εὗρεν ἐν ὑμῖν, Σιρ Ὁστεν, τὸν δεξιὸν ἰδύντορα, τὸν ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς εὐθυμοσύνης καὶ τῆς προσηνείας τοῦ ἥθους του ἔπλεξε πρῶτα πάντα περὶ ἡμῶν τὸν δεσμὸν ἐκείνον τῆς προσωπικῆς ἐμπιστοσύνης, ὅστις ὀφείλει ἀναντιρρήτως νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ κυριώτατον συστατικὸν τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἥτις ἐξαοκρηθίσθη ὡς «πνεῦμα τοῦ Λοκάρνο».

«Ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ ἕτερόν τι, σπουδαιότερον ἴσως τῆς προσωπικῆς ταύτης προσεγγίσεως, καὶ τοῦτο ἦτο ἡ **θέλησις**, ἡ ζωηρὰ θέλησις ὑφ' ἧς ἐνεφεροῦμεθα ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς, ἡ ἐπιθυμία νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Καὶ ἐντεῦθεν ἡ χαρὰ, ἡ ἡσθάνθητε, ἡ ἡσθάνθημεν πάντες ἡμεῖς, ὅταν ἡδυνήθημεν νὰ θέσωμεν ὑπ' αὐτὸ τὰς ὑπογραφὰς μας, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ὑμετέρας χώρας. Ἐντεῦθεν αἱ εὐακρινεῖς εὐχαριστίαι, ὡς σᾶς ἀπευθύνωμεν. Καὶ ἐπιτρέ-

πατέ μοι, δμιλοῦντι σήμερον περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Λοκάρου, νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶ τῶν περὶ «τύπου», ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν «οὐσίαν» καὶ τῶν περὶ «θελήσεως» ἰδεῶν. Πάντες ἡμεῖς ἐδέχθημεν νὰ διεξαγάγωμεν ρητορικοὺς ἀγῶνας, χάριν τοῦ ἔργου τούτου, ἐν τοῖς κοινοβουλίοις μας. Καὶ ἐξωνυχίσθη πᾶσα λεπτομέρεια ἀναφερομένη εἰς αὐτό, καὶ διηρηνήθησαν ὅλαι αὐτοῦ αἱ ἀπόψεις. Καὶ ἐγένετο ἀπόπειρα διαπιστώσεως ἀντιφάσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτοῦ παραγράφων. Εἰς πάντας τοὺς οὕτω θελήσαντας ν' ἀντιδράσωσιν, ἔχω ν' ἀπαντήσω ἐν καὶ μόνον, ὅτι: ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Λοκάρου διαβλέπω οὐχὶ νομικὴν ὑποτύπωσιν πολιτικῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ τὴν **βάσιν μεγάλης μελλοντικῆς ἐξελεύσεως**. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ οἱ λαοὶ ὁμολογοῦσι διὰ τοῦ ἔργου τοῦ Λοκάρου τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρασκευάσωσιν εἰς τὸν παγκόσμιον πόθον τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀμοιβαίαν συνεννόησιν. Ἐὰν αἱ συμφωνίαι ἦσαν ἄθροισμα παραγράφων, καὶ οὐδὲν πλέον, δὲν θὰ διετηροῦντο ἐπὶ πολὺ.

»Οἱ τύποι, οὓς αἱ συμφωνίαι τοῦ Λοκάρου σκοποῦσι νὰ καθιερώσωσι διὰ τὴν συμβίωσιν τῶν λαῶν, θέλουσι πραγματοποιηθῇ μόνον ὅταν ὅπσιον αὐτῶν ὑπάρχη ἡ θέλησις πρὸς δημιουργίαν νέων συνθηκῶν διεθνέως βίου, νέας καταστάσεως πραγμάτων ἐν Εὐρώπῃ, θέλησις, ἣν ὑπηνίσσετο καὶ ὁ Μπριάν διὰ τῶν πρὸ ὀλίγου γενομένων δηλώσεών του. Καὶ ἐπιθυμῶ, κύριε Μπριάν, νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μου δι' ὅσα εἶπετε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν λαῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν λαῶν ἐκείνων, οἵτινες τόσα καὶ τόσα δεινὰ ὑπέστησαν ἐν τῷ παρελθόντι. Ἀναχωρεῖτε ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν **ὀφείλει ν' ἀνήκη πρῶτον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα**, νὰ εἶνε δῆλον ὅτι, καλὸς γάλλος, καλὸς ἄγγλος, καλὸς γερμανός, ὥς μέλος τοῦ λαοῦ του, ἀλλὰ νὰ εἶνε συγχρόνως καὶ πολίτης τῆς Εὐρώπης, συνδεδεμένος μετὰ τὴν μεγάλην ἐκπολιτιστικὴν Ἰδέαν, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν κυριωτάτην σημασίαν τῆς ἡπείρου μας. Καὶ ἔχομεν ἡμεῖς δικαίωμα νὰ ὁμιλῶμεν περὶ **Εὐρωπαϊκῆς ἰδέας**. Διότι ἡ Εὐρώπη αὕτη ὑπέστη, κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, τὰς μεγαλειτέρας θυσίας, διατρέχει δὲ καὶ ἤδη τὸν τρομερὸν κίνδυνον, ν' ἀπολέσῃ, διὰ τῶν συνεπειῶν τοῦ μεγάλου πολέμου, τὴν θέσιν, ἣν δικαιούται νὰ διεκδικῇ, λόγῳ τῶν παραδόσεων καὶ τῆς γενικῆς αὐτῆς ἐξελεύσεως.

»Ὅτι ἡ ἡπείρος αὕτη ἐθυσίασε κατὰ τὸν

παγκόσμιον πόλεμον μετρεῖται ἴσως ὑπὸ πολλῶν μόνον διὰ τῶν ὕλικῆς φύσεως ἀπωλειῶν καὶ διὰ τῶν ἐρημώσεων, ἃς ὁ πόλεμος ἐπροξένησε. Τὴν μεγαλυτέραν, ἐν τούτοις, ἀπώλειαν ὑπέστημεν διὰ τῆς καταστροφῆς ὁλοκλήρου γενεᾶς ἀνθρώπων, βυθισθείσης προῶς εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἣτις τις οἶδε πόσας δυνάμεις ἐνέκλειεν ἐν ἑαυτῇ, πόσην μεγαλοφυΐαν, πόσην δημιουργικότητα, αἵτινες ἤθελον ἐκφανθῇ, ἐὰν δὲν ἐτίθετο βίαιον καὶ ἀπότομον τέλος εἰς τὴν ἐπίγειον ὑπαρξίν της. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁμοῦ μετὰ τῶν κλονισμῶν τοῦ μεγάλου πολέμου προσκύπτει καὶ μία ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια: ὅτι **κοινὴ μοῖρα μᾶς συνδέει πρὸς ἀλλήλους**. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν καταστρεφόμεθα ὅλοι μᾶζ, καὶ ὅταν θέλωμεν ν' ἀνορθωθῶμεν, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ κατορθώσωμεν μαχομένοι πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ **συνεργαζόμενοι μετ' ἀλλήλων**. Διὰ τοῦτο ὀφείλομεν, ἐὰν πιστεύωμεν τὸ παράπαν εἰς τὸ μέλλον τῶν λαῶν μας, νὰ διάγωμεν οὐχὶ ἐν διχονοίᾳ καὶ ἐν ἀμοιβαίᾳ ἔχθρᾳ, ἀλλὰ νὰ τείνωμεν ἀλλήλους τὰς χεῖρας πρὸς συνεργασίαν. Οὕτω μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ θέσωμεν τὰς βάσεις μέλλοντος, περὶ οὗ εἴπετε, κύριε Μπριάν,—διὰ λόγων, τοὺς ὁποίους ἀπὸ καρδίας ἀσπάζομαι,—ὅτι ὀφείλει νὰ διέπῃται ὑπὸ τῆς ἀμίλλης ἐν τῇ ἐκκληρώσει τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἡμῶν ἀποστολῆς.

»Ἐν τῇ τοιαύτῃ συνεργασίᾳ καὶ μόνῃ ὀφείλει νὰ τεθῇ ἡ βάσις διὰ τὸ μέλλον.

»Τοιαύτην εἰρήνην ζητεῖ ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ.

»Ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοιαύτης εἰρήνης ἀγόμενοι, ἐθέσαμεν τὰς ὑπογράφας μας ὑπὸ τὰς συμφωνίας ταύτας. Ὅφείλουσιν αὐταὶ νὰ ἐγκαινιάσωσι **νέαν ἐποχὴν** τῆς συμβιώσεως καὶ τῆς συνεργασίας τῶν λαῶν, νέαν περίοδον ἀληθινῆς εἰρήνης—μετὰ τὴν ἐμπόλεμον εἰρήνην τῶν ἐπτὰ μεταπολεμικῶν ἐτῶν—εἰρήνης πραγματικῆς, περιφρουρουμένης ὑπὸ τῆς ἀκαταβλήτου θελήσεως προσωπικοτήτων, ἔχουσῶν πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς εὐθύνης των, καὶ αἵτινες ἐδειξαν ἤδη τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν νέαν ἐξέλιξιν,—εἰρήνης, ὑποστηριζομένης ὑπὸ λαῶν, οἵτινες γνωρίζουσιν ὅτι μόνον οὕτω δύναται νὰ προαχθῇ ἡ εὐημερία των καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀκμὴ των.

»Εἴθε, αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ νὰ θεωρήσωσι τὸ ἔργον ἡμῶν ἄξιον ἐπαίνου καὶ νὰ μνημονεύσιν τὴν ἡμέραν ταύτην ὡς ἀφετηρίαν νέας ἐξελεύσεως.

Κατόπιν, ὡμίλησε διὰ βραχείων ὁ διαπρεπὴς ἀντιπρόσωπος τοῦ Βαλγίου Βανδερ-

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΑΓΙΟΠΟΙΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πρὶν μεταβῶμεν εἰς τὸ συγγενὲς ἡμῖν θέμα, καλὸν νὰ μάθωμεν τὸ τυπικόν, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀνακηρύξεως τῶν θεοεμπαικτῶν ὡς θεῶν· μεταφράζω τὴν ἀφήγησιν ἀπὸ τῶν τοῦ Ἡρωδιανοῦ «Τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας Ἰστωριῶν βιβλίων δ' αὐτῶν» (Δ' β'). Θάπτονται μὲν, μετὰ κηδείαν πολυτελεῖ, τὸ σῶμα τοῦ θανόντος αυτοκράτορος· ἀλλ' ἐκ κηροῦ κατασκευάσαντες ὁμοίωμα τοῦ τελευτήσαντος, ἀποθέουσιν αὐτὸ ἐπὶ κλίνης ἐξ ἐλεφαντοστέου, εἰς ὕψος κειμένης, ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ παφατίου, στρώνοντες εἰς τὴν κλινὴν χρυσοῦφάντους στολὰς· ἡ δὲ εἰκὼν ἐκείνη ἢ ἐκ κηροῦ κατεσκευάζετο κατὰ τὸ δυνατόν ὥχρᾳ, νοσοῦντα δὴθεν παριστῶσα τὸν ἤδη θανόντα· τούτου διακοσμηθέντος οὕτω, καθέζονται παρὰ τὴν κλινὴν, ἀριστερᾷ μὲν τὰ μέλη τῆς συγκλήτου βουλῆς, φοροῦντα μαύρους ἐπενδύτας· δεξιᾷ δὲ αἱ θυγατέρες καὶ αἱ σύζυγοι τῶν κατεχόντων ἐπίσημον θέσιν κυβερνητικὴν, ἐνδεδυμένοι λιτὴν καὶ λευκὴν ἐνδυμασίαν καὶ σχῆμα παροισιάζουσαι τεθλιμμένων, εἰς ἃς, συνεπῶς, ἀπηγορεύετο νὰ φορῶσι χρυσοῦφάντους στολὰς καὶ κοσμήματα πολυτίμα. Ἡ θεατρικὴ παράστασις αὕτη διήρκει ἡμέρας ἐπτὰ, κατ' αὐτὰς δὲ ἱατροὶ προσερχόμενοι διηρώτων τὰ τῆς ὑγείας τοῦ δὴθεν ἀσθενοῦς, πλησιάζοντες τῇ κλίνῃ καὶ ἐξαγγέλλοντες εἰς τὸν λαὸν τὴν χεῖρωνα κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς, οὗ ἡ θεοποίησις ἐπιδόξατο. Ὅτε δὲ ἐξηγγέλλετο ὁ θάνατος, ἐπίλεκτοι νεανίαι ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος καὶ τῆς συγκλήτου τὴν κλινὴν αἶροντες μετέφερον διὰ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἐκεῖ δὲ ἀπέθετον εἰς ὑψηλὸν

βέλτε, τονίσας κυρίως ὅτι τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν «χειρῶν» πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν «καρδιῶν», καὶ ἡ ἱστορικὴ τελετὴ ἔληξεν ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων καὶ ὑπὸ τὰς παρατεταμένας ζητωκραυγὰς τοῦ πρὸ τοῦ ὑποτακτικοῦ μεγάρου συνθηροισμένου πλήθους.

Μετὰ μεσημβρίαν τὰ μέλη τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν ἐνόντο δεκτὰ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Μπούκιχαμ, τὸ δ' ἐσπέρας παρεκάθισαν εἰς γεῖμα, δοθέν πρὸς τιμὴν των ὑπὸ τοῦ Τσάμπερλαϊν ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ μεγάρῳ «Λαγκάστερχαους».

ἀνάβαθρον· ἐκατέρωθεν αὐτοῦ βάθρα ἦσαν, εἰς σχῆμα κλίμακος, καὶ εἰς τὸ ἐν μέρος αὐτῆς ἵστατο χορὸς εὐπατριδῶν παίδων, ἀπέναντι δ' αὐτῶν γυναῖκες ἐπιφανεῖς, ἑψάλλον εἰς τὸν τότε δῆθεν θανόντα (καὶ τὰ δύο ταῦτα τάγματα) «ὕμνους τε καὶ παιᾶνας, σεμνῶ μέλει καὶ θρηνηῶσαι ἐξ ὀδυμνισμένων». Εἴτα μετέφερον τὴν κλινὴν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἀρεῶς· ἐκεῖ ἦτο κατεσκευασμένον ἐκ ξύλων μόνων, χωρὶς τινος ἄλλης ὕλης, τετραγώνον τι μέγιστον, ἰσόπλευρον, εἰς σχῆμα οἰκίματος, πλήρες φρυγάνων ἔσωθεν, ὡς ἦτο πλήρες ἔξωθεν ἐπιστροφμάτων χρυσοῦφάντων, ἐλεφαντίνων ἀγαλμάτων, καὶ ζωγραφιῶν ποικίλων· ἄλλα κατεσκευάζετο καὶ δευτέρα ὁμοία οἰκοδομὴ, μικροτέρα, πλησίον τρίτης, ἐπληροῦντο δὲ πᾶσαι ἀρωμάτων καὶ θυμιαμάτων, προσφερομένων ὑπὸ πάντων τῶν ἐν ἀξιώμασι καὶ τιμαῖς, καὶ κατὰ γῆς γεομένων ὡς ἐκ τῆς πολλῆς ποσότητος. Ἐπ' αὐτῶν, ὡς ἐπὶ χώματος, ποιεῖται παρέλασιν τὸ ἱππικὸν ἐν δρόμῳ καὶ ρυθμῷ πυρρίχιῳ, καὶ κατόπιν ἄμαξαι καθ' ὅμοιον μὲν τρέχουσιν ὀρθρὸν, φέρουσιν δὲ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθέντας ἐπιφανεῖς, φοροῦντας μὲν τὰς περιπορφύρους ἐσθῆτας, ἀλλὰ καὶ προσωπεῖα, ἀναπαριστῶντα μορφὰς τῶν ἐνδόξων στρατηγησάντων ἢ βασιλευσάντων. Ἀφοῦ καὶ ταῦτα συντελεσθῶσιν, ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, κρατῶν λαμπάδα, ἦναπτε τὰ φρύγανα, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ πανταχόθεν τῶν ξυλίων ἐκείνων οἰκημάτων, καὶ ἐκαίοντο ἐντὸς ὀλίγου πάντα. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τετάρτου τότε ἄφινον ἐλευθερὸν ἀστὸν ἀναλαμβάνόμενον εἰς τὸν αἰθέρα, ἐν μέσῳ τῶν καπνῶν καὶ τῶν ἀρωμάτων· ὅς (ἀετὸς) πιστεύεται φέρειν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν τὴν τοῦ βασιλέως ψυχὴν· καὶ ἐξ ἐκείνου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκευεῖται.

Β

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, διδάσκουσα Θεὸν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἓνα, οὐχὶ πολλοὺς, κατήργησε τὰς ἀποθεώσεις. Ἐτίμησεν ὅμως καὶ τιμᾷ δι' ἱερῶν ἀσμάτων καὶ τελετῶν καὶ πανηγύρεων ἱερῶν, κατ' εἶος, ἐν ἡμέρᾳ τακτῇ, γινόμενων, τὰς πράξεις τῶν χριστιανῶν τὰς ἀποδεικνυούσας πίστιν θεομὴν πρὸς τὸν Θεάνθρωπον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς πληρομένην, ἐν αἵμασιν ἐπισφραγισμένην. Καὶ καθιέρωσε μὲν μνήμας ἱερὰς μαρτύρων πρῶτον, εἴτα δὲ ὁσίων ἀνδρῶν,

ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰι συνήθεται — κατὰ τὸ πλεῖστον — πλειστότατον — ἀξιόμειπτον — εἰσήλασαν εἰς τὴν Νέαν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, εἰσήλασε καὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἡ ἀγιοποίησις. Ἡ καῦσις τοῦ κυρίου ὁμοιώματος, ἡ παρέλασις τῶν προσωπιδόφων, αἱ ἐπισκέψεις αἱ γελοῖαι τῶν λατρῶν, ὁ ἀετὸς ὁ ἀνιπτάμενος εἰς ὕψος, πᾶσαι αἱ πράξεις αὐταὶ τοῦ καρναβαλικοῦ κωμειδυλλίου υπεχώρησαν εἰς εὐγενεῖς, εὐώδεις, συγκινητικὰς ἐνδείξεις σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸν θανόντα, καὶ πρὸ τῆς ταφῆς καὶ μετ' αὐτήν. Εἶδομεν ἄρτι τὴν περιγραφὴν τῆς ἐν εἰδωλοατρικῇ κοινωνίᾳ ἀποθεώσεως τῶν αὐτοκρατόρων, πάντων σχεδὸν κακούργων. Ἡ κηδεία τοῦ πρώτου τῶν χριστιανῶν αὐτοκρατόρων παραδεικνύει ὁμοιότητά τινα πρὸς τὸ τυπικὸν τῆς ρωμαϊκῆς ἀποθεώσεως· διότι, τεθειμένου τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου ἐν χουσῇ λάρνακι, ταύτην ἐτοποθέτησαν ἐπὶ βάθρου ὑψηλοῦ, κύκλῳ δ' ἔκαμον φῶτα ἐπὶ σκευῶν χρυσῶν, τοῦτο δ' ἐπενοήθη τότε, κατὰ τὸν ἱστοριογράφον Εὐσέβιον. Πρὸ τοῦ νεκροῦ σώματος οἱ στρατηγοὶ πάντες, οἱ κόμητες, οἱ ἄρχοντες τῆς πολιτείας πάντες ἡσπάζοντο γονυκλινεῖς τὸν κείμενον, τῷ νεκρῷ τιμὴν νέμοντες ὡς ἂν εἰ ἔζη, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τῆς συγκλήτου βουλῆς, καὶ οἱ ἐν ἀξιωμασί, καὶ κατόπιν ὁ λαὸς, ἐνῷ οἱ τοῦ Θεοῦ λειτουργοὶ ἀνεγίνωσκον τὰς ὁρισμένas εὐχὰς· «θαυμαστὸν θέαμα — γράφει ὁ Εὐσέβιος — οἷον ὅπ' οὐδενὸς πώποτε ἐφ' ἡλίου ἀυγαῖς, ἐκ πρώτης αἰῶνος συστάσεως ἐπὶ γῆς ὤφθη». Ἄν δὲ οὔτε παρελάσεις ἀμαξῶν καὶ συγκλητικῶν προσωπιδόφων βλέπομεν, οὔτε ἀετοὺς ἀποκομίζοντας εἰς οὐρανοὺς ψυχὰς κακούργων οὐτιδανῶν, ἀλλὰ μανθάνομεν ὅτι εἰκόνας αὐτοῦ ἐξωγράφον παριστανούσας τὸν μακάριον Κωνσταντῖνον ἐν μοναῖς οὐρανίαις καὶ ταύταις ὁμοίας ἄλλας ἀπέστειλαν εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας, ζωγραφούσας αὐτὸν μετὰ τῶν παιδῶν.

Ἡ ἀγιοποίησις ὅμως ἀναφανδὸν ἐτεκμηριώθη διὰ τοῦ κατασκευασθέντος εὐθύς μετὰ θάνατον νομίσματος, ἡ μᾶλλον μεταλλίου, ὅπερ ἔφερον ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους αὐτὸν, ἀπὸ δὲ τοῦ ὀπισθεν αὐτὸν πάλιν ἡμιοχοῦντα τέθριππον ἄρμα καὶ συρόμενον εἰς οὐρανοὺς ὑπὸ δεξιᾶς χειρὸς ἄνωθεν ἐκτεινομένης. Ταῦτα πάντα διδάσκει ἡμᾶς Εὐσέβιος «Εἰς τὸν βίον τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου» (βιβλ. Δ' § 66—73). Καὶ ταῦτα μὲν ὑπὸ τῶν λογάδων ἐγίνοντο τοῦ κράτους, καὶ τοῦ λαοῦ, ὁ δὲ κληρὸς συνεμορ-

φοῦτο βεβαίως πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ τὴν δικαιοτάτην, διότι ὁ Κωνσταντῖνος ἐπραξεν ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ τόσα, ὅσα οἱ θεοὶ ἀπόστολοι· ἀλλ' αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἀγιοποιήσεως ἑαυτοῦ πλεῖον τῶν μετ' αὐτὸν εἰργάσθη, διατάξας ἵνα κατὰ τὴν ἐπέτειον μεγάλῃν ἑορτὴν τοῦ γενεθλίου τῆς πόλεως, τὴν 11 μαΐου, εἰσάγῳσιν εἰς τὸν Ἱππόδρομον τὴν ἑαυτοῦ στήλην, κεκρυσμένην, τὸν ἀνδριάντα δῆλα δὴ, βαστάζοντα εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τὴν τύχην τῆς πόλεως, κεκρυσμένην, καὶ προπεμπόμενον ὑπὸ τῶν κατοίκων κρατούντων ἀνημμένα κηρία λευκά· διέταξε δ' ἅμα ἵνα οἱ βασιλεῖς ἐνειρόμενοι προσκυνῶσι τὴν εἰκόνα ταύτην τοῦ Κωνσταντίνου, δηλ. τὸν ἀνδριάντα. Ταῦτα κατὰ τὸ Πασχάλιον Χρονικὸν (Βόννης· σελ. 529, 533) καὶ κατὰ Μαλαλὰν (ὁμοίως· σ. 321), καὶ τούτων βλέπε μνείαν ἐν «Βυζαντ. Ἑορτολογίῳ» μου (σ. 16—18), ἐνθα πίστιν ἀποδίδω εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Φιλοστοργίου, καίπερ ἀκμάσαντος ἔτη σχεδὸν διακόσια πενήκοντα μετὰ τὸν τοῦ Κωνσταντίνου θάνατον, ὅτι οἱ χριστιανοὶ καὶ δι' εὐχῶν καὶ ὕμνων, καὶ λυχνοκαΐας καὶ θυμιαμάτων, προσήγον λαοειδῆ, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πορφυροῦ κίονος ἰστάμενον ἀνδριάντα τοῦ τρισεγγίστου αὐτοκράτορος, καὶ εὐχὰς εἰς αὐτὸν ἀνέφερον παρακαλοῦντες αὐτὸν ἵνα μεσιτεύσῃ παρὰ τῷ Θεῷ ὅπως αὐτοὺς ἀπαλλάξῃ δεινῶν.

Ἀλλὰ πρὸ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἑλένη εἰσήχθη εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων ὑπὸ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερῶν παρθένων, αἵτινες «ἐμακάριζον αὐτὴν μνήμαϊς θείαις — καὶ παιδραῖς παννυχίσιν —» καθὼς καὶ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν ΚΠόλει (Θεοφ. Α' σ. 40. Μαλαλᾶς· σ. 323. Πασχάλιον Χρονικόν· 527. Σωκράτους Ἑκκλησ. Ιστ. Α', 17. Σωζομένου Β', 2). Ἄν δὲ δεχθῶμεν ὅτι Κωνσταντῖνος ὁ ἱσαπόστολος ἠνέχθη, εἰ οὐχὶ διέταξε, ἵνα ζωγραφῇται ἐπὶ χουσῶν νομισμάτων ἡ εἰκὼν τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἀλλὰ δύο, κατὰ Σωζομένον, πόλεις ἐτίμησε διὰ τοῦ δνόματος αὐτῆς, ἐν Βιθυνίᾳ τὴν μίαν (Γιάλοβα τουρκιστ.), ἐν Παλαιστίνῃ τὴν δευτέραν. Εὐρίσκομεν ἐν τούτοις εὐνενῇ, λεπτήν, ἱερὰν μίμησιν τῆς πράξεως τοῦ μαρτοῦ Γαίου, συναριθμήσαντος ἐν τοῖς θεοῖς τὴν ἀδελφὴν Δρουσίαν· περὶ δὲ ἑαυτοῦ διατάττων τὴν προσκύνησιν τῆς ἰδίας εἰκόνης ἢ ἀνδριάντος, τῇ 11 μαΐου, δεικνύεται συνεχίζων τὸ ἔθος, ὅπερ ἀπεδέξαντο, προὔπαρχον, ὁ Διοκλητιανὸς καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Δομετιανὸς, ὡς εἶδομεν. (Ἔπεται συνέχεια)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛ. ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 72.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 28.600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ

ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟ

ΛΙΣ (Δεδεαγῆς)

ΑΜΦΙΣΣΑ

ΑΜΑΛΙΑΣ

ΑΡΓΟΣ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΒΑΘΥ (Σῆμου)

ΒΟΛΟΣ

ΓΑΡΓΑΔΙΑΝΟΙ

ΓΥΘΕΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΔΡΑΜΑ

ΖΑΚΥΝΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΗΒΑΙ

ΙΘΑΚΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΑΒΑΛΛΑ

ΚΑΛΑΜΑΙ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ

(Σῆμου)

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

ΚΑΣΙΡΟΝ

(Λήμνου)

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΙΑΤΟΝ

ΚΟΖΑΝΗ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

ΛΑΜΙΑ

ΛΑΡΙΣΣΑ

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΛΕΥΚΑΣ

ΛΙΜΝΗ (Εἰβοίας)

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ

ΜΥΤΙΑΗΝΗ

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ

ΞΑΝΘΗ

ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

πλ. Τελεωνείου

ΠΟΤΑΜΟΣ

(Κυθήρων)

ΠΡΕΒΕΖΑ

ΠΥΡΓΟΣ

ΡΕΘΥΜΝΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ

ΣΟΡΟΒΙΤΣ

ΣΥΡΟΣ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΤΣΟΥΛΙΟΝ

ΥΔΡΑ

ΦΛΩΡΙΝΑ

ΧΑΛΚΙΣ

ΧΑΝΙΑ

ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ

Athens Banker's Corporation.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΟΣ, ΔΕΥΚΩΣΙΑ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΪΡΟΝ, ΠΟΡΤ ΣΑΪΤΑ.

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐν ὅφει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 20.000 πρὸς 4 %

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ",

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡΑΧ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛ. ΑΡΙΘ. 5-77

Γραφεία Φορτώσεων ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τηλ. αριθ. 2-73

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6-54

Τηλεγραφική Διεύθυνσις

"ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ,"

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Giment artificiel Portland) ανταποκρίνονται εις τους αυστηροτέρους επισήμους κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρατών δι' έργα εκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Βέτον armé λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υποστρώσεις οδών, κατασκευή πλινθων (τούβλων) και όγκολιθων (άγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κύκλωψ». Ειδική κονία, κατάλληλος διά την παρασκευήν υδραυλικών άμμοκονιαμάτων διά συνήθεις λιθοδομάς ή πλινθοδομάς, αντικαθιστώσα με πλείστα όσα προτερήματα τα άμμοκονιάματα εξ άσβέστου.

Πολύ ταχυτέρα πήξις. Άσυγκρίτως μεγαλειτέρα άντοχή, θθεν : Ταχύτης έκτελέσεως. Σημαντική ελάττωσις του πάχους των τοίχων, ήτοι : Κέρδος εις χρήσιμον χώρον και οικονομία εις έργατικά και όγκον λιθοδομής.

Συνιστάται ιδιαίτέρως δι' έργα λιμενικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : "ΟΙΝΟΒΟΥΤΡΥΣ,"

Έταιρικών κεφάλαιον ολοκλήρως καταβεβλημένον Δρ. 10.000.000. -

Άποθεματικόν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922. Δρ. 11.616.111. -

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Έν Μύλοις (Άθηνών), Έλευσίνι, Καλάμαις, Θεσσαλονίκη, Άχαΐα, Πάρω, Κύμη, Βελίνα, Γαστούνη, Βραχατίω, Δευκάδι, Σάμω, Άλιβερίω, Μαρκοπούλω (Άττικής).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΟΙΝΟΙ : Λευκοί, Έρυθροί, Γλυκεῖς, Μοσχάτοι.

ΟΙΝΟΠ. ΚΑΘΑΡΟΝ διά ποτοποιίαν και μεταυσιωμένον διά φωτισμόν και θέρμανσιν.

ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ : Έπιτραπέζιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.

ΒΕΡΜΟΥΤ (εκ φυσικοῦ Μοσχάτου).

ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ : Μεγάλη παρακαταθήκη παλαιών αποσταγμάτων οῖνου, παραγωγής του έν Μύλοις Άποσταγματοποιείου.

ΚΟΝΙΑΚ άρίστης ποιότητος εκ παλαιού αποστάγματος.